

วิเคราะห์เสถียรภาพของธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์ ศึกษากรณีเปรียบเทียบระหว่าง
บริษัทฯ ที่ถูกสั่งให้ปิดดำเนินการกับบริษัทฯ ที่
ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไปโดย
ธนาคารแห่งประเทศไทย

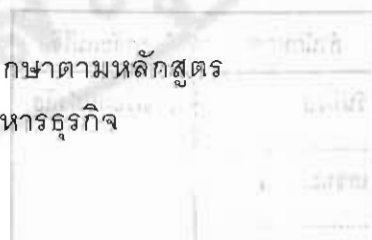
STABILITY OF FINANCE AND SECURITIES PUBLIC COMPANY ANALYSIS
(THE CASE STUDY ON COMPARISON BETWEEN THE FINANCE
COMPANIES SUSPENDED BY THE BANK OF THAILAND
AND THE RUN FIRMS)



นางสาวประไพ ธัญญะประกอบ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

พ.ศ. 2542



ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้



ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
ปริญญา

บริหารธุรกิจ

บริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร

สาขาวิชา

ภาควิชา

เรื่อง วิเคราะห์เสถียรภาพของธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ศึกษากรณี
เปรียบเทียบระหว่างบริษัท ที่ถูกสั่งให้ปิดดำเนินการกับบริษัท ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป
โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

STABILITY OF FINANCE AND SECURITIES PUBLIC COMPANY ANALYSIS (THE CASE
STUDY ON COMPARISON BETWEEN THE FINANCE COMPANIES SUSPENDED BY
THE BANK OF THAILAND AND THE RUN FIRMS)

นามผู้วิจัย นางสาวประไพ ัญญะประกอบ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญชา ไตรวิทยาคุณ)

วันที่ 5 เดือน ๖ พ.ศ. ๕๕

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์กิตติคุณ ชุติกาวิทย์)

วันที่ ๕ เดือน ๖ พ.ศ. ๕๕

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์จำเนียร บุญมาก)

วันที่ 5 เดือน ๖ พ.ศ. ๕๕

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์วัลภา ลิ้มสกุล)

วันที่ 5 เดือน ๖ พ.ศ. ๕๕

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมา สิทธิชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 9 เดือน ๖ พ.ศ. ๕๕

บทคัดย่อ

บทคัดย่อนี้เขียนขึ้นเพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

วิเคราะห์เสถียรภาพของธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
ศึกษากรณีเปรียบเทียบระหว่างบริษัทฯ ที่ถูกสั่งให้ปิดดำเนินการกับบริษัทฯ
ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไปโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

โดย

นางสาวประไพ ธัญญะประกอบ

สิงหาคม 2542

ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญชา ไตรวิทยาคุณ

ภาควิชา/คณะ: ภาควิชาบริหารธุรกิจ และการตลาดการเกษตร

คณะธุรกิจการเกษตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) เสถียรภาพของบริษัท ฯ ที่ถูกประกาศโดย
ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดดำเนินการ และเปิดดำเนินการต่อไป (2) เปรียบเทียบเสถียรภาพ
ของบริษัท ฯ ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ กับบริษัท ฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป โดย
ธนาคารแห่งประเทศไทย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลเกี่ยวกับงบดุล และงบกำไรขาดทุนของบริษัท ฯ
เงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2
ปี 2540 จำนวน 33 บริษัท นำข้อมูลมาวิเคราะห์คำนวณหาอัตราส่วนทางการเงิน (Ratio
Analysis) โดยแบ่งหัวข้อการวิเคราะห์เสถียรภาพเป็น 4 หัวข้อดังนี้

1. สภาพคล่อง (Liquidity Ratios)
2. ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios)
3. ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Turnover Relationships Ratios)
4. ความมั่นคงของผู้ชื้อกู้ (Leverage Ratios)

แบ่งกลุ่มการวิจัยเป็นกลุ่มตามเงินทุนจดทะเบียน เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท
2. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500-999 ล้านบาท
3. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

และวิเคราะห์แนวโน้มโดยแสดงผลในรูปกราฟ

ผลการวิจัยบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีดังต่อไปนี้

1. สภาพคล่องของบริษัท ฯ โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนพบว่า บริษัท ฯ เปิดของทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีอัตราส่วนเฉลี่ยสูงกว่าบริษัท ฯ ปิดและบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และ 500 – 999 ล้านบาท มีอัตราส่วนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ใน ขณะที่กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์แต่สูงกว่าบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มเดียวกันแสดงว่าบริษัท ฯ เปิดของทุกกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีเสถียรภาพ และความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียนมากแสดงถึงความมั่นใจของเจ้าหนี้ระยะสั้น คือการมีโอกาสที่จะได้รับชำระหนี้สินมีสูงกว่าบริษัท ฯ ปิดและเป็นตัวกำหนดที่ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศให้บริษัท ฯ ในกลุ่มที่ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปิดดำเนินการ

2. ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios) ในส่วนของอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น และกำไรสุทธิต่อรายได้ของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปขึ้นไปมีเสถียรภาพในด้านความสามารถในการหากำไรสูงกว่าบริษัท ฯ ปิดและค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทธุรกิจเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์แต่บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาทมีเสถียรภาพในความสามารถในการหากำไรต่ำแสดงว่ากลุ่มนี้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการต่ำเพราะ บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีกำไรสุทธิติดลบต่อเนื่องกันหลายไตรมาสเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้รวมที่ได้รับของบริษัท ฯ เสถียรภาพตัวนี้จึงไม่เป็นตัวกำหนดในการประกาศให้ปิดดำเนินการของธนาคารแห่งประเทศไทย

3. ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Turnover Relationships Ratios) เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการจัดสรรเงินทุนของธุรกิจว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด จากการวิจัยพบว่าในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 และตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปในกลุ่มบริษัท ฯ เปิดมี

เสถียรภาพในการใช้สินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนที่ดีกว่า แต่ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาทของบริษัท ฯ ปิดมีเสถียรภาพในการใช้สินทรัพย์ดีกว่าเพราะอัตราส่วนเฉลี่ยที่ได้สูงกว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนเดียวกัน และยังสูงกว่าอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรมประเภทบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ เสถียรภาพตัวนี้จึงไม่เป็นตัวกำหนดในการประกาศให้ปิดดำเนินการของธนาคารแห่งประเทศไทย

4. ในส่วนของหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท กับตั้งแต่ 1,000 ล้านบาท และบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 มีค่าอัตราส่วนเฉลี่ยต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์แสดงว่ามีเสถียรภาพดีกว่าในส่วนของอัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมบริษัท ฯ เปิดของทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีค่าอัตราส่วนเฉลี่ยต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดและค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ สามารถสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าหนี้ได้มากกว่าในการที่จะได้รับการชำระหนี้ และมีโอกาสที่จะขอกู้หนี้เพิ่มได้อีกเพราะมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ดีกว่าบริษัท ฯ ปิด เสถียรภาพตัวนี้จึงไม่เป็นตัวกำหนดในการประกาศให้ปิดดำเนินการของธนาคารแห่งประเทศไทย

ABSTRACT

Abstract of thesis submitted to the Graduate School of Maejo University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Business Administration in Business Administration

STABILITY OF FINANCE AND SECURITIES PUBLIC COMPANY ANALYSIS
(THE CASE STUDY ON COMPARISON BETWEEN THE FINANCE
COMPANIES SUSPENDED BY THE BANK OF THAILAND
AND THE RUN FIRMS)

By
PRAPAI TUNYAPRAKOB
AUGUST 1999

Chairman: Assistant Professor Bancha Traiwittayakhun
Department/Faculty: Department of Agricultural Business Administration and
Marketing, Faculty of Agricultural Business

The purposes of this research were 1) to study stability of finance companies suspended by the Bank of Thailand, 2) to study stability of financial firms that were announced to continue by the Bank of Thailand, and 3) to compare the stability of the suspended firms and the firms in operation.

The data used in the research was concerned with fiscal year budgets, profits and losses of the 33 SET-registered firms from the first quarter of 1994 to the second quarter of 1997, analyzed and calculated for financial ratios. The analysis was divided into 4 categories :

1. Liquidity ratios
2. Business profitability ratios
3. Turnover relationships ratios
4. Leverage ratios

Three research groups were studied according to their registered capitals :

1. The group registered with the capital of 100-499 million baht
2. The group registered with the capital of 500-999 million baht
3. The group registered with the capital of more than 1,000 million baht.

The results are shown in graphs.

The research results of financial firms registered with Stock Exchange of Thailand were as follows:

1. Liquidity of the companies by analyzing a ratio of revolving funds. It was found that the three groups of financial firms in operation had a higher ratio than those suspended firms. The firms running their business with the registered capital of 100-499 million baht and 500-999 million baht had a ratio higher than the ratio of the industry in form of financial institutions. For the companies running their business with the registered capital of over 1,000 million baht, those in operation had an average ratio lower than the average of industry in form of financial companies, but higher than the average of the suspended firms in the same group. This showed that all groups of the companies in operation were stable and had revolving assets enough for debt payments; also, it indicated the confidence of short-term creditors, i.e. a greater chance for loan repayment than that of the suspended firms. This was the regulator that caused the Bank of Thailand to announce the suspension of those firms with a lower average.

2. Profitability Ratios. In terms of the ratio of benefits to the shareholders and also net profits per incomes, those companies running their business with the registered capital of 100 - 499 million baht and over 1000 million baht were more stable in profitability and in the average industry in form of financial firms than those suspended. The firms running their business with the registered capital of 500-999 million baht had low stability in making profits. This showed that this group of firms had low proficiency in management; they made below zero net profits for consecutive quarters, when compared with total incomes gained by the companies. This stability, therefore, was not the regulator for announcing the suspension of these financial companies by the Bank of Thailand.

3 The Turnover Relationships Ratios. This analysis is concerned with the allocation of capitals for business operations to find out how efficient they are. The research results revealed that the firms running their business with the registered capital of 100- 499 million baht and over 1,000 million baht had higher stability in using assets to bring maximum profits. However, the suspended firms with the registered capital of 500-999 million baht had higher stability in using assets because the average ratio gained was higher than that of the companies running business with the same registered capital, and still higher than the average of industry in form of financial institutions. This stability was not the regulator in announcing the suspension of the companies by the Bank of Thailand.

4. The Leverage Ratio. For the long-term debts to shareholders of the suspended companies with the registered capital of 100-499 million baht and over 1,000 million baht as well as the companies running their business with the registered capital of 500- 999 million baht, the running companies were found to have an average lower than that of the suspended companies and the average of industry in form of financial institutions showed greater stability. The debt ratio to shareholders and debt ratio in total number to total assets of the three groups of running companies showed the average ratio lower than that of the suspended firms. The average industry in form of financial firms could create greater confidence among creditors in debt payment and in having more chance to ask for more loan because they had greater ability in paying debts. This stability, therefore, was not the regulator in announcing the suspension of those financial companies by the Bank of Thailand.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ เรื่องวิเคราะห์เสถียรภาพของธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ศึกษากรณีเปรียบเทียบระหว่างบริษัทฯ ที่ถูกสั่งให้ปิดดำเนินการ กับบริษัทฯ ที่ประกาศให้ดำเนินการต่อไปโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ฉบับนี้ ได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญชา ไตรวิทยาคุณ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์กิตติคุณ ชูลีภาวิทย์ อาจารย์จำเนียร บุญมาก กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการให้คำแนะนำต่าง ๆ และแก้ไขข้อบกพร่องในวิทยานิพนธ์ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกพระคุณของบิดาและมารดา ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือมาตลอด ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจและตลาดการเกษตรทุกท่าน รวมถึงขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

ประไพ รัญญะประกอบ

สิงหาคม 2542

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญเรื่อง	(10)
สารบัญตาราง	(12)
สารบัญภาพ	(14)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตในการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	
ธุรกิจเงินทุน	11
ปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงิน	16
การควบคุมสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์	23
ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา	31
กรอบความคิดของการศึกษา	32
ผลงานการวิจัยค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง	33
สมมุติฐาน	36
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากร	37
สถิติที่ใช้ในการศึกษา	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 4 ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์	
การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน(Ratio Analysis;44	
การวิเคราะห์แนวโน้ม(Trend or time series analysis)	66

สารบัญเรื่อง ต่อ

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป	82
ข้อเสนอแนะ	102
เอกสารอ้างอิง	103
ภาคผนวก	105
ภาคผนวก ก ตารางผลการวิเคราะห์ Ratio Analysis	106
ภาคผนวก ข รายชื่อบริษัทเงินทุน และเงินทุนหลักทรัพย์	128
ภาคผนวก ค	
แถลงการณ์กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย	136
ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย	138
หลักเกณฑ์ในการจัดอันดับเครดิตของทริส	144
พระราชกำหนด	148
ภาคผนวก ง	
งบดุลอุตสาหกรรมรวมของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์	
ปี 2537 – 2540	153
งบกำไร – ขาดทุนของอุตสาหกรรมรวมของบริษัทเงินทุนและเงินทุน	
หลักทรัพย์ปี 2537 – 2540	154
ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์	
ปี 2537 – 2540	155
ภาคผนวก จ. ประวัติผู้วิจัย	156

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สภาพคล่องของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ	44
2	สภาพคล่องของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการ	45
3	เปรียบเทียบสภาพคล่องของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ	46
4	วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ	47
5	ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป	48
6	เปรียบเทียบความสามารถในการหากำไรของธุรกิจของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการ กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ	49
7	ประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ ของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ	50
8	ประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ ของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป	51
9	เปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ ของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ	52
10	วัดอัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้ขอกู้ ของธุรกิจของเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ	53
11	วัดอัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้ขอกู้ ของธุรกิจของเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการ	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	เปรียบเทียบวัดอัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้ซื้อ ของธุรกิจของเงินทุน และเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป กับบริษัทที่ถูก ประกาศให้ปิดดำเนินการ	57
13	สรุปการเปรียบเทียบค่า Ratio เฉลี่ยระหว่างบริษัท ฯ เปิด กับบริษัท ฯ ปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	60
14	สรุปการเปรียบเทียบค่า Ratio เฉลี่ยระหว่างบริษัท ฯ เปิด กับบริษัท ฯ ปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท	62
15	สรุปการเปรียบเทียบค่า Ratio เฉลี่ยระหว่างบริษัท ฯ เปิด กับบริษัท ฯ ปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	64
16	การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ของไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2540	67
17	การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2540	69
18	การวิเคราะห์งบการเงิน กำไรสุทธิต่อรายได้ (%) ของ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2540	71
19	การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2540	73
20	การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นของ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2540	75
21	การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2540	77
22	การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ของ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2540	79

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	67
2	เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	69
3	เปรียบเทียบแนวโน้มกำไรสุทธิต่อรายได้ (%)	71
4	เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	73
5	เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	75
6	เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	77
7	เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	79

บทที่ 1

บทนำ

(INTRODUCTION)

การประกอบธุรกิจเงินทุนในประเทศไทยเริ่มขึ้นประมาณปี พ.ศ. 2509 ซึ่งเป็นปีที่ภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไปกำลังขยายตัว ความต้องการสินเชื่อเพื่อการลงทุนต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น แต่การให้บริการทางด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ผู้ประกอบการต่าง ๆ จึงมองหาเครื่องมือแบบใหม่ ๆ ในการระดมเงินทุนมาใช้ในธุรกิจของตนเอง หรือเพื่อนำไปให้บุคคลอื่นกู้ยืม เช่น บริษัทสินอุตสาหกรรมไทย จำกัด ซึ่งเป็นกิจการในเครือของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด ได้ออกตราสารการเครดิตเพื่อกู้ยืมเงิน และทำการซื้อขายตราสารดังกล่าว เพื่อบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดเท่านั้น และบริษัท Singer Sewing Machines จำกัด ก็ได้เคยออกจำหน่ายตราสารการเครดิต หรือกู้ยืมเงินไปใช้ในกิจการของบริษัทด้วยเช่นกัน และนี่คือจุดเริ่มต้นของธุรกิจเงินทุน

ต่อมาในปี พ.ศ.2512 กระทรวงการคลังเริ่มมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องเข้ามาควบคุมบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นว่า การลงทุนของตนจะได้รับความคุ้มครองที่ดีพอ

ดังนั้นจึงมีการออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ว่าด้วย การควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกแห่งสาธารณชนขึ้นมาก่อนและต่อมาเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2515 กระทรวงการคลังจึงออกประกาศกำหนดรายละเอียดและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5(7) และ (8) แห่งประกาศ คณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ซึ่งมีผลบังคับถึงกิจการที่ประกอบธุรกิจเงินทุนอยู่ก่อนแล้วด้วย กล่าวคือบุคคลใดจะประกอบธุรกิจเงินทุนต่อไปได้จะต้องขออนุญาตจากกระทรวงการคลังก่อน โดยผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย

นับตั้งแต่กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าควบคุมการดำเนินธุรกิจเงินทุนเป็นต้นมา ขอบเขตการประกอบธุรกิจเงินทุนขยายกว้างออกไปมาก บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนเริ่มทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินอย่างแท้จริงมากขึ้น มีการระดมเงินทุนจากประชาชนเพื่อให้กู้ยืมแก่ประชาชน มีการดำเนินธุรกิจอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายที่กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออก (สมาคมบริษัทเงินทุน, 2529:17-18)

ปี 2540 เศรษฐกิจไทยประสบภาวะวิกฤตการณ์สถาบันการเงิน โดยสถาบันการเงินหลายแห่งประสบปัญหาการดำเนินงาน และคุณภาพสินทรัพย์เสื่อมลงมากจากการที่ภาวะ

เศรษฐกิจโดยรวมซบเซา โดยเฉพาะธุรกิจสหกรณ์และภาวะตลาดหลักทรัพย์ทรุดตัวอย่างรุนแรง ทำให้ผู้ฝากและนักลงทุนตลอดจนสถาบันการเงินต่างชาติถอนเงินจากสถาบันการเงินไทย ส่งผลกระทบถึงความมั่นคงของระบบการเงินของไทย ซึ่งรัฐบาลได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยแยกสถาบันการเงินที่มีปัญหาออกจากระบบการเงินรวม โดยจำเป็นต้องประกาศระงับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนทั้งหมด 56 แห่ง แต่ยังคงคุ้มครองผู้ฝากเงินของสถาบันการเงินดังกล่าว โดยการค้ำประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินที่ยังเปิดดำเนินธุรกิจโดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งการขอความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มาตรการเหล่านี้ไม่สามารถเรียกความเชื่อมั่นให้กลับสู่ระบบสถาบันการเงินได้ในระยะสั้น รัฐบาลจึงต้องเข้าช่วยเหลือโดยการจัดตั้งวงเงินเสริมสภาพคล่องสำหรับสถาบันการเงินและสภาพคล่องให้แก่สถาบันการเงินผ่านกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ในขณะเดียวกันได้ออกมาตรการเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้กับระบบสถาบันการเงินไทย โดยเฉพาะการปรับปรุงมาตรฐานการกำกับดูแลสถาบันการเงิน อาทิ ปรับปรุงหลักเกณฑ์การรับรู้รายได้ การกันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และการเพิ่มทุน รวมทั้งการปรับปรุงระเบียบกฎเกณฑ์และกฎหมายเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินอย่างครบวงจร ที่สำคัญได้แก่ พระราชกำหนดจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูปสถาบันการเงิน และพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

ปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ สภาพคล่องในระบบการเงินดิ่งตัวขึ้นอย่างมากในปี 2540 เพื่อแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินอย่างจริงจัง และการเพิ่มทุนของสถาบันการเงิน รวมทั้งการปรับตัวของดุลบัญชีเดินสะพัด จะทำให้ภาวะการเงินมีเสถียรภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นของผู้ฝากเงินและนักลงทุนต่างชาติ

(รายงานเศรษฐกิจ และการเงิน 2540, ธนาคารแห่งประเทศไทย หน้า 6-7)

ความสำคัญของปัญหา (Statement of the Problems)

ปี 2540 เป็นต้นมาได้เกิดวิกฤตการณ์อย่างรุนแรงในระบบสถาบันการเงิน โดยเฉพาะบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลต่อเนื่องให้บริษัทเงินทุนประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง และมีสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาก รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการให้บริษัทเงินทุนกันสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานในอัตราร้อยละ 20 และให้บริษัทเงินทุนที่อ่อนแอสามารถรวมหรือควบกิจการ ตลอดจนให้บริษัทเงินทุนที่มีปัญหาสภาพคล่องเพิ่มทุนให้เพียงพอ หากบริษัทเงินทุนไม่สามารถทำการเพิ่มทุนได้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูจะเข้าไปช่วยเหลือชื้อหุ้นเพิ่มทุนแทน

จากการที่ภาวะตลาดเงินมีความผันผวนค่อนข้างมาก ก่อปรกับปัญหาความไม่เชื่อมั่นในค่าเงินบาทและระบบสถาบันการเงินของไทยทวีความรุนแรงขึ้น ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ รัฐบาลจึงประกาศระงับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุน 16 แห่งเป็นการชั่วคราวเพื่อยืนยันแผนแก้ไขฐานะ ปัญหาการขาดสภาพคล่องของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ยังคงเกิดขึ้นอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง ทำให้ฐานะของบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บางรายอ่อนแอเกินกว่าที่จะแก้ไขได้แม้ว่ารัฐบาลได้เสริมสภาพคล่องผ่านกองทุนเพื่อการฟื้นฟูโดยตลอดก็ตาม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐบาลได้ดำเนินการแยกบริษัทที่ประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องและการเสื่อมลงของเงินกองทุนออกจากบริษัทที่สามารถดำเนินธุรกิจปกติ โดยได้ระงับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนอื่น 42 แห่งเป็นการชั่วคราว พร้อมกับประกาศให้ควบคุมครองต่อผู้ฝากเงินและเจ้านั้นของบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กับบริษัทที่เหลืออีก 33 แห่ง รวมทั้งได้ออกมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน

บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทั้งหมด 58 แห่งที่หยุดดำเนินการ รัฐบาลได้อนุญาตให้สามารถดำเนินธุรกิจบางประการได้ และต้องทำการประเมินสินทรัพย์และหนี้สินให้แล้วเสร็จ รวมทั้งเป็นแผนแก้ไขฐานะต่อคณะกรรมการกำกับควบคุมและโอนกิจการของสถาบันการเงินภายใน 90 วัน

จากวิกฤตการณ์ดังกล่าว ทำให้การดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ประสบภาวะชะงักงัน ดังนั้น ณ สิ้นปี 2540 สินทรัพย์รวมบริษัทเงินทุน(จำนวน 91 บริษัท) จึงลดลงจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 6.7 โดยมีเงินให้กู้ยืมจำนวน 1,280 พันล้านบาท

ลดลงร้อยละ 14 ทั้งนี้ เป็นการลดลงของเงินให้กู้เพื่อธุรกิจเงินทุน และเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ ในอัตราร้อยละ 10.8 และร้อยละ 61 ตามลำดับ ตามการชบเซาของการซื้อขายหลักทรัพย์ และการลดลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับในด้านเงินกู้ยืมจำนวน 1,348 พันล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 9.2 แยกเป็นการกู้ยืมจากประชาชน 377 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 63.8 ขณะที่การกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 210 แต่การออกตราสารหนี้ด้วยสิทธิลดลงในอัตราร้อยละ 17

ในวันที่ 8 ธันวาคม 2540 คณะกรรมการปฏิรูประบบสถาบันการเงินได้ประกาศให้บริษัทเงินทุนเพียง 2 แห่ง จาก 58 แห่ง คือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เกียรตินาคิน และบางกอกอินเวสต์เมนต์ ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกำกับฯ และเปิดดำเนินการได้ ทำให้จำนวนธุรกิจเงินทุนในปี พ.ศ. 2540 ลดลงมากเหลือเพียง 35 แห่ง แยกเป็นบริษัทเงินทุน 9 แห่ง และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ 26 แห่ง มีสำนักงานสาขา 9 แห่ง และสำนักงานอำนวยการ 83 สำนักงานนอกจากนี้ ได้มีบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่แยกการประกอบธุรกิจเงินทุนออกจากธุรกิจหลักทรัพย์เป็นจำนวน 4 แห่ง

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงเสถียรภาพของ บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกประกาศจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ให้หยุดดำเนินการทางธุรกรรม ตามมาตรา 26 จัดว่า เพื่อแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน หรือเพื่อประโยชน์ในการรักษาเสถียรภาพทางการเงินหรือระบบสถาบัน ด้วยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้บริษัทเงินทุนระงับการดำเนินกิจการทั้งหมด หรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนดและในการนี้จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขใด ๆ ไปด้วยก็ได้(บัญญัติเพิ่มเติมโดย มาตรา 8 แห่งพระราชกำหนด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528) และ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์อื่นที่เหลือที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป ในวันที่ 27 มิถุนายน 2540 และ 5 สิงหาคม 2540

วัตถุประสงค์ของการศึกษา (Objectives of the Study)

1. ศึกษาถึงเสถียรภาพของบริษัทฯ ที่ถูกประกาศโดยธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดดำเนินการ และบริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการต่อไป
2. ศึกษาเปรียบเทียบเสถียรภาพของบริษัทฯ ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ กับบริษัทที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ขอบเขตการศึกษา (Scope of the Study)

1. ศึกษาทางการเงินของบริษัทฯ ที่ถูกประกาศให้ปิดการซื้อขายและดำเนินงานจากธนาคารแห่งประเทศไทย เฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และเป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์
2. ศึกษาทางการเงินย้อนหลังตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2540 ของบริษัทฯ ที่ประกาศให้เปิดการซื้อขายและดำเนินงานต่อไปโดยธนาคารแห่งประเทศไทย วันที่ 27 มิถุนายน 2540 และ 5 สิงหาคม 2540 เฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
3. การเลือกศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แบ่งกลุ่มการศึกษาโดยอาศัยเงินทุนจดทะเบียน ซึ่งสามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ดังนี้
 - 3.1 บริษัทฯ ขนาดเล็ก เงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 ล้านบาท
 - 3.2 บริษัทฯ ขนาดกลาง เงินทุนจดทะเบียน 500 - 999 ล้านบาท
 - 3.3 บริษัทฯ ขนาดใหญ่ เงินทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาท ขึ้นไป
4. ศึกษาข้อมูลทุกิติภูมิที่เป็นตัวเลข และไม่เป็นตัวเลข จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2537-ไตรมาสที่สองของปี 2540 โดยศึกษาข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

5. เงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็น บริษัทฯ ที่มีปัญหาการเพิ่มทุนถูกคำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดการดำเนินการ ในวันที่ 27 มิถุนายน 2540 และ 5 สิงหาคม 2540 รวมทั้งบริษัทฯ ที่มีคำสั่งให้เปิดดำเนินการได้ต่อไป โดยใช้ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

(Expected Results)

1. เพื่อเป็นแนวทางอย่างมีเหตุผล สำหรับนักลงทุนโดยศึกษาจากเสถียรภาพของบริษัทฯ โดยสามารถใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจากสภาพคล่อง, ผลตอบแทนในการลงทุน, ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทฯ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในการลงทุนและวางแผนในการดำเนินงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุนต่อไป
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับเจ้าของกิจการ โดยสามารถใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการกับบริษัทที่เปิดดำเนินการอยู่ ทำให้ทราบถึงสาเหตุ และปัจจัยไปวางแผนปรับปรุงบริษัทฯ ว่าเจ้าของกิจการควรดำเนินการอย่างไรหากเกิดปัญหาในการดำรงสภาพคล่องของบริษัทฯ หรือ ผลการตอบแทนในการลงทุน
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษา วิธีการวิเคราะห์ถึงเสถียรภาพของบริษัทฯ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน เป็นพื้นฐานในการนำไปศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจอื่น และเป็นแนวทางในการค้นคว้าครั้งต่อไป โดยสามารถนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ทั้งแนวโน้ม และการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบริษัทฯ จากการวิเคราะห์ทางด้านความเพียงพอของเงินกองทุน, สภาพคล่อง, ความสามารถในการทำกำไร และผลตอบแทนในการลงทุน

นิยามศัพท์เฉพาะ

(Definition of Terms)

บริษัทจดทะเบียน

หมายถึง บริษัทจำกัดที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดในประกาศกระทรวงการคลัง และได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้หลักทรัพย์ของบริษัทสามารถทำการซื้อขายในตลาดได้

หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมายถึง หุ้น หรือตราสารอื่นใด ที่บริษัทจดทะเบียนเป็นผู้ออก และได้รับการจดทะเบียนเป็นผู้ออกและได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังให้ทำการซื้อขายในตลาด
บริษัทสมาชิก	หมายถึง บริษัทหลักทรัพย์ และหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และได้รับการคัดเลือกให้เป็น "สมาชิก" ของตลาดหลักทรัพย์ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเดิมกำหนดจำนวนสมาชิกไว้ในระยะเริ่มแรกไม่เกิน 30 บริษัท และในปัจจุบัน (พ.ศ.2540) มีบริษัทสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 52 บริษัท
บริษัทฯ	หมายถึง บริษัทเงินทุนและ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
บริษัทเงินทุน	หมายถึง บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนอันได้แก่ กิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ กิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา กิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค และกิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ
บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์	หมายถึง บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการทั้งธุรกิจเงินทุน ซึ่งมีขอบข่ายในประเภทที่ 1 ข้างต้นและธุรกิจหลักทรัพย์อันได้แก่ กิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ กิจการค้าหลักทรัพย์ กิจการที่ปรึกษาการลงทุน กิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ และกิจการจัดการลงทุน
เสถียรภาพของบริษัทเงินทุน	หมายถึง การคุ้มครองผู้ให้กู้ยืมและเจ้าหนี้อื่น ๆ คือ จะต้องสามารถคืนเงินทุนแก่ผู้ออมหรือ เจ้าหนี้ได้เมื่อทวงถามหรือตามระยะเวลาที่ตกลงกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย รวมทั้งการหารายได้และจ่ายเงินปันผลที่เหมาะสมแก่ผู้ถือหุ้น
ความสามารถในการทำกำไร(Profitability)	หมายถึง การดำเนินงานเพื่อแสวงหากำไร โดยพยายามให้มีรายได้สูงและค่าใช้จ่ายต่ำ เพื่อให้ได้กำไรสูงสุด

- สภาพคล่อง(Liquidity) หมายถึง บริษัทเงินทุนจะต้องมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่เป็นตัวเงินสด หรือสามารถแปลงเป็นเงินสดในวันที่จะชำระหนี้หรือจ่ายคืนเงินกู้ยืมหรือจากประชาชนเมื่อทวงถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาพร้อมด้วยดอกเบี้ยตามข้อตกลงได้ทันที
- ผลตอบแทนต่อการลงทุน(Return on Investment) หมายถึง ตัวสะท้อนผลตอบแทนจากการลงทุนตามปกติ (Regular Investment) ซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับในรูปของเงินปันผล ในแง่การลงทุนระยะยาวแล้วบริษัทที่มีค่า P/E ต่ำจะให้ผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุนในแง่เงินปันผลมากกว่าบริษัทที่มีค่า P/E (EARNING PER SHARE = ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น) สูง ๆ
- อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้วัดความสัมพันธซึ่งจะทำให้ทราบถึงความสามารถ และความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียน
- บริษัทปิด หมายถึง บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดกิจการโดยธนาคารแห่งประเทศไทย
- บริษัทฯเปิด หมายถึง บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไปโดยธนาคารแห่งประเทศไทย
- สินทรัพย์(Assets) หมายถึง ทรัพยากรทางธุรกิจที่ได้มาหรือมีไว้ในครอบครองโดยการดำเนินงานของกิจการ แบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือสินทรัพย์หมุนเวียน(Current Assets) และสินทรัพย์ถาวร(Fixed assets)
- สินทรัพย์หมุนเวียน(Current Assets) หมายถึง เงินสดหรือรายการสินทรัพย์ที่เปลี่ยนเป็นเงินสดหรือใช้สอยหมดไปภายในหนึ่งปี หรือหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ตัวอย่างเช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร เงินลงทุนระยะสั้น ตัวรับเช็คที่ถึงกำหนดชำระ สินค้าคงเหลือ และค่าใช้จ่ายล่วงหน้า เป็นต้น

สินทรัพย์ถาวร(Fixed Assets)	หมายถึง รายการสินทรัพย์อื่น ๆ ทั้งหมด นอกเหนือจากสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น ที่ดิน อาคาร สิ่งปลูกสร้าง อุปกรณ์ เงินลงทุนระยะยาว เป็นต้น
หนี้สิน(Liabilities)	หมายถึง ภาระความรับผิดชอบที่กิจการหนึ่งสัญญาว่าจะชำระสินทรัพย์หรือให้การบริหารแก่กิจการแห่งอื่นในอนาคตเนื่องจากการเปลี่ยนมือในอดีต หนี้สินแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ หนี้สินหมุนเวียน(Current liabilities) กับหนี้สินระยะยาว(Fixed liabilities)
หนี้สินหมุนเวียน(Current Liabilities)	หมายถึง หนี้สินที่จะต้องชำระคืนภายในหนึ่งปี หรือหนึ่งรอบระยะเวลาการประกอบการ เช่น ตัวเงินจ่าย เชื้อที่ถึงกำหนดชำระ เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธนาคาร เงินเดือนที่ถึงกำหนดจ่าย ภาษีที่ถึงกำหนดชำระ เป็นต้น
หนี้สินระยะยาว(Fixed Liabilities)	หมายถึง หนี้สินที่มีกำหนดชำระคืนเมื่อเกินหนึ่งปี หรือหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี เช่น เชื้อที่มีกำหนดระยะยาว เงินกู้ยืมระยะยาวจากธนาคาร หนี้สินบริษัทที่ถึงกำหนดชำระ เป็นต้น
ส่วนของผู้เจ้าของ(Owner's Equity)	หมายถึง ราคาสุทธิของสินทรัพย์ที่กิจการมีอยู่ทั้งหมดหลังหักจำนวนหนี้ออกแล้ว จึงเรียกว่า สินทรัพย์สุทธิ รายการที่ประกอบขึ้นเป็นส่วนของผู้เจ้าของมีทั้งเงินลงทุนของผู้เจ้าของและกำไรสุทธิ หรือเรียกอีกอย่างว่าส่วนของผู้ถือหุ้น
รายได้(Revenues)	หมายถึง เงินสดที่ไหลเข้าของกิจการซึ่งได้จากการขาย หรือผลิตสินค้า การให้บริการหรือ ได้จากการประกอบการที่สำคัญอื่น ๆ ในรอบระยะเวลาบัญชีรอบใดรอบหนึ่ง หรือสินทรัพย์อื่นที่เพิ่มขึ้น หรือหนี้สินที่ได้รับการชำระคืน รายได้มีรูปแบบและชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น รายได้จากการขาย รายได้จากค่าบริการ รายได้จากดอกเบี้ย รายได้จากเงินปันผล รายได้จากค่าเช่า เป็นต้น
อัตราส่วนเงินทุน	หมายถึง หนี้สินทั้งสิ้น หรือเงินทุนภายนอก
ผลตอบแทน	หมายถึง กำไรสุทธิ
กำไรสุทธิ	หมายถึง กำไรขั้นต้นที่หักค่าใช้จ่ายและภาษีแล้ว

หนี้สินรวม หมายถึง หนี้สินระยะสั้น กับหนี้สินระยะยาว
 สินทรัพย์รวม หมายถึง สินทรัพย์หมุนเวียน และสินทรัพย์ถาวร
 อัตราส่วนเฉลี่ยอุตสาหกรรม หมายถึง อัตราส่วนที่จัดทำขึ้นจากข้อมูลของอุตสาหกรรมประเภทนั้น

เป็นส่วนรวม ตัวเลขที่ได้จากอัตราส่วนเฉลี่ยอุตสาหกรรมจะเป็นเครื่องชี้ถึงสิ่งๆที่ธุรกิจต้องการวัดว่าดีกว่าหรือเลวกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกันในอุตสาหกรรมนั้น ๆ
 วิธีการจัดทำอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรม

1. รวบรวมงบการเงินของอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน
2. นำงบดุล และงบกำไร-ขาดทุนตั้งแต่ปี 2537 – 2540 มาหาค่าเฉลี่ยโดยเอาจำนวนบริษัท ๆ ในแต่ละปี หารด้วยตัวเลขของงบดุล และงบกำไรขาดทุนรวมในแต่ละปี
 เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของแต่ละปีตั้งแต่ปี 2537 – 2540 นำตัวเลขที่ได้ในแต่ละปีมาหาค่าเฉลี่ยรวมโดย หารด้วยจำนวนปีคือ $2537-2540 = 4$ ปี
3. กำหนดอัตราส่วนที่ต้องการหาค่าเฉลี่ย

บทที่ 2

การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง (REVIEW OF RELATED LITERATURE)

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเสถียรภาพของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ควรจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของธุรกิจ, ที่มาของเงินทุน การใช้เงินทุน และลักษณะการประกอบธุรกิจเงินทุน ที่เกี่ยวข้องโดยรวมดังนี้

1. ประเภทของผู้ประกอบธุรกิจเงินทุน การประกอบธุรกิจเงินทุนจะกระทำได้อต่อเมื่อได้จัดตั้งในรูปบริษัทมหาชนจำกัด ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุน มีอยู่ 2 ประเภทคือ

1.1 บริษัทเงินทุน หมายถึงบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุน อันได้แก่ กิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ กิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา กิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค และกิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ

1.2 บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หมายถึงบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการทั้งธุรกิจเงินทุนซึ่งมีขอบข่ายในประเภทที่ 1 ข้างต้นและธุรกิจหลักทรัพย์ อันได้แก่ กิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ กิจการค้าหลักทรัพย์ กิจการที่ปรึกษาการลงทุน กิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ และกิจการจัดการลงทุน

2. โครงสร้างของธุรกิจเงินทุนในปัจจุบัน โครงสร้างของบริษัทเงินทุนมีลักษณะคล้ายคลึงกับธนาคารพาณิชย์ ประกอบด้วย สินทรัพย์ (Assets) และหนี้สิน (Liabilities) ประกอบด้วย

2.1 แหล่งที่มาของเงินทุน (Sources of Funds) แหล่งที่มาของเงินทุนที่สำคัญของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุน ดังนี้

2.1.1 เงินกู้ยืม (Borrowings) บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนสามารถจัดหาเงินทุนจากประชาชนได้ตามขอบเขตของกฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งตามข้อกำหนดของกฎหมายกำหนดให้บริษัทเงินทุนกู้ยืมเงินจากประชาชนได้ในวงเงินชั้นต่ำแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า 10,000 บาทสำหรับบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนและสาขาที่มีสำนักงานในเขตกรุงเทพมหานคร

จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดนนทบุรี หรือไม่ต่ำกว่า 5,000 บาท สำหรับบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนและสาขาที่มีสำนักงานในเขตจังหวัดอื่นและจะต้องออกเอกสารการกู้ยืมเงินหรือออกตั๋วสัญญาใช้เงินให้แก่ผู้ให้กู้โดยไม่จ่ายส่วนลด ทั้งนี้บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนจะใช้เวลาขึ้นเงินก่อนกำหนดเวลาไม่ได้

2.1.2 เงินกองทุน(Capital Funds) เงินกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนอันดับแรกของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนและเป็นแหล่งที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง แม้จะมีสัดส่วนความสำคัญเพียงร้อยละ 7.32 ของที่มาของเงินทุนทั้งสิ้น ตามข้อกำหนดของกฎหมายบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุน จำเป็นต้องดำรงเงินกองทุนไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ของสินทรัพย์เสี่ยง ซึ่งหมายถึงสินทรัพย์ทุกประเภทนอกจากสินทรัพย์สภาพคล่องและสินทรัพย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไม่ถือเป็นสินทรัพย์เสี่ยง

เงินกองทุนประกอบด้วย

1. เงินชำระแล้ว ซึ่งรวมทั้งส่วนล้ามูลค่าหุ้นที่บริษัทได้รับ
2. เงินสำรอง
3. เงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นงวดการบัญชีตามมติที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น หรือตามข้อบังคับของบริษัท แต่ไม่รวมถึงเงินสำรองสำหรับการลดค่าของทรัพย์สิน และเงินสำรองเพื่อการชำระหนี้
4. กำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรร

2.2 แหล่งที่ใช้ไปของเงินทุน (Uses of Funds) ทางใช้เงินทุนที่สำคัญของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุน มีดังนี้

2.2.1 เงินลงทุนในหลักทรัพย์ บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนนิยมลงทุนในหลักทรัพย์ 3 ประเภท ดังนี้

2.2.1.1 หลักทรัพย์รัฐบาล และที่รัฐบาลค้ำประกันประกอบด้วย

1 พันธบัตรรัฐบาล

2 ตั๋วเงินคลัง

3 หุ้นกู้และพันธบัตรที่รัฐบาลค้ำประกัน

2.2.1 2 หลักทรัพย์จดทะเบียนและหลักทรัพย์รับอนุญาตหมายถึงถึงหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ และหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนไว้กับตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และหากมิได้จะทะเบียนไว้แต่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.2.1.3 หลักทรัพย์อื่น หมายถึงหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้อื่น ๆ ที่มีหลักทรัพย์ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 3.1.1 - 3.1.2 ซึ่งบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนได้ลงทุนไว้เพื่อหาผลประโยชน์จากดอกเบี้ยและเงินปันผล

2.2.2 การให้กู้ยืม การให้กู้ยืมเป็นทางใช้เงินที่สำคัญของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุน อาจแยกได้ดังนี้

2.2.2.1 ลักษณะเงินให้กู้ยืมเงินให้กู้ยืมกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเงินให้กู้ยืมโดย การรับซื้อเช็ค ซื้อลดเช็ค ตั๋วเงิน หรือตราสารอื่น อันเป็นลักษณะของตั๋วเงินรับทั้งหมด

2.2.2.2 ประเภทของผู้ใช้เงินกู้ ผู้ใช้เงินกู้ของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนมากที่สุดติดต่อกันมาตลอด คือ

1. บริษัทและห้างหุ้นส่วน ซึ่งส่วนใหญ่จะกู้ยืมระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี และประเภทชำระคืนเมื่อทวงถาม ส่วนเงินให้กู้ยืมระยะยาวเกิน 1 ปี มีค่อนข้างน้อย
2. บุคคลธรรมดาเป็นแหล่งใช้เงินของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนมากเป็นอันดับสอง โดยมีกำหนดชำระคืนในระยะยาวเกิน 1 ปี
3. สถาบันการเงิน ซึ่งมักจะใช้ในระยะสั้น ๆ ไม่เกิน 1 ปี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับสภาพคล่องของสถาบันการเงินเหล่านั้น
4. นิติบุคคลอื่น เช่น มูลนิธิ หรือกองทุนต่าง ๆ ใช้เงินของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนน้อยมาก

2.2.2.3 ระยะเวลาในการให้กู้ยืม การให้กู้ยืมของของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนในปัจจุบันจะเป็นการให้กู้ยืมในระยะสั้น ไม่เกิน 1 ปีมากที่สุด

จากโครงสร้างของบริษัทเงินทุน เงินกองทุน ซึ่งเป็นส่วนของเจ้าของ มีความสำคัญมากโดยกองทุนนี้สร้างความมั่นใจให้ผู้ลงทุนซื้อตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือให้กู้ยืมแก่บริษัทเงินทุนว่าตัวเองจะได้รับเงินของตัวเองคืนอย่างน้อยที่สุดก็เท่ากับจำนวนเงินที่ได้มอบให้บริษัทเงินทุนนั้น ๆ กู้ยืม นอกจากนี้ทางด้านการลงทุนหาผลประโยชน์ของบริษัทเงินทุนทั้งทางด้านการให้กู้ยืมและการลงทุนในหลักทรัพย์ ถ้ามีอัตราความเสี่ยงต่ำและมีความคล่องตัวที่จะสามารถเรียกหนี้คืนหรือเปลี่ยนหลักทรัพย์เป็นเงินสดได้เร็ว หรือมีความสัมพันธ์กับความถี่ที่เจ้าของเงินให้กู้ยืมมาจะถอนเงินคืน ก็จะทำให้สภาพคล่องของบริษัทนั้นอยู่ในระดับที่น่าไว้วางใจไม่ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม

ดังนั้น บริษัทเงินทุนจึงจะต้องมีความระมัดระวังในการบริหารเงินกองทุน และบริหารสภาพคล่องให้มีอัตราส่วนที่เหมาะสม (ชนินทร์ พิทยาวิธ. การบริหารบริษัทเงินทุน, 2535 : 11.)

3. ลักษณะการประกอบธุรกิจเงินทุน ประเภทกิจการที่บริษัทซึ่งประกอบธุรกิจเงินทุนสามารถประกอบกันได้ 4 แห่งคือ

3.1 กิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ หมายถึง กิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชน และให้กู้ยืมเงินระยะสั้นที่มีกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันให้กู้ยืม ทั้งการเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล หรือผู้เข้าแก้หน้าในตั๋วเงินเป็นทางค้ำปกติ การประกอบธุรกิจประเภทนี้ มีข้อจำกัดทางกฎหมายกำหนดไว้ว่า บริษัทที่ประกอบกิจการโดยรับเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัลตั๋วเงินนั้นจะต้องดำรงเงินกองทุนเมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ เป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินที่รับรอง และหรือรับรองอาวัลตั๋วเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

3.2 กิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา หมายถึง กิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชน และให้กู้ยืมเงินระยะปานกลางที่มีกำหนดชำระคืนเกินกว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันให้กู้ยืม หรือให้กู้ยืมระยะยาวที่มีกำหนดชำระคืนเกินกว่าห้าปีนับแต่วันให้กู้ยืม รวมถึงการประกอบการประเภท ต่อไปนี้

3.2.1 การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการจัดหาเงินกู้ยืมหรือเงินลงทุนให้แก่กิจการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือพาณิชย์กรรม หรือการจัดการเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินแก่ หรือการลงทุนในกิจการดังกล่าว

3.2.2 การให้บริการจัดทำ หรือวิเคราะห์โครงการเพื่อการลงทุน

3.2.3 การเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเงิน หรือการดำเนินงานของกิจการอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์กรรม

3.2.4 การเป็นที่ปรึกษาในการจัดซื้อกิจการหรือ การจัดการควบธุรกิจเข้าด้วยกัน

3.3 กิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค หมายถึง กิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชน และทำการดังต่อไปนี้เป็นทางค้ำปกติ

3.3.1 ให้กู้ยืมเงินเพื่อใช้เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้าโดยชำระราคาเป็นงวด ๆ หรือโดยให้เช่าซื้อ

3.3.2 ให้กู้ยืมเงินแก่ประชาชน เพื่อให้ใช้ในการซื้อสินค้าจากกิจการที่มีใช่เป็นของตนเอง

3.3.3 ให้ประชาชนเข้าซื้อสินค้าที่รับโอนกรรมสิทธิ์มาจากกิจการซึ่งจำหน่ายสินค้านั้นเมื่อได้ตกลงจะให้เช่าซื้อ หรือให้ประชาชนเข้าซื้อสินค้าซึ่งยึดได้จากผู้เช่าซื้อรายอื่น

3.3.4 รับโอนโดยมีค่าตอบแทนซึ่งสิทธิเรียกร้องที่เกิดจากการจำหน่ายสินค้า

การประกอบกิจการประเภทนี้มีข้อจำกัดทางกฎหมายให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุน ปฏิบัติเกี่ยวกับการให้เช่าซื้อสังหาริมทรัพย์ประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน ไว้ดังนี้ คือ บริษัทต้องกำหนดให้ผู้เช่าซื้อชำระเงินครั้งแรกทันทีที่ทำสัญญาเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของราคาสินสดของรถยนต์ที่เช่าซื้อ ต่างหากจากการชำระเงินครั้งต่อไป และระยะเวลาการให้เช่าซื้อจะต้องไม่เกิน 42 เดือน

การให้กู้ยืมแก่ผู้ดำเนินธุรกิจให้เช่าซื้อสังหาริมทรัพย์ประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คนนั้นจะให้ผู้ได้รวมกันทั้งสิ้นในขณะใดขณะหนึ่ง ต้องไม่เกินร้อยละ 5 ของเงินกองทุนของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนนั้น

3.4 กิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ หมายถึง กิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชนและทำการดังต่อไปนี้เป็นการค้าปกติ

3.4.1 ให้กู้ยืมเงินแก่ประชาชน เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินและหรือบ้านที่อยู่อาศัย

3.4.2 ให้กู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการจัดหาที่ดิน และหรือบ้านที่อยู่อาศัยสำหรับจำหน่ายแก่ประชาชน หรือให้ประชาชนเช่าซื้อ

3.4.3 จัดหาที่ดินและหรือบ้านที่อยู่อาศัยมาจำหน่ายแก่ประชาชนรวมทั้งให้ประชาชนเช่าซื้อ

3.5 ผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาลต่อธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ต่อเนื่องถึงปี 2539

3.5.1 นโยบายเข้มงวดในการขยายตัวของสินเชื่อ คาดว่าแบงก์ชาติยังคงควบคุมการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน เพื่อไม่ให้อัตราเงินเฟ้อสูงเกินไป ซึ่งจะทำให้รายได้ดอกเบี้ยจากการปล่อยสินเชื่อของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์อยู่ในวงจำกัดด้วย

3.5.2 นโยบายให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ แยก บริษัทเงินทุน-บริษัท

หลักทรัพย์ เพื่อเตรียมในการแข่งขัน หลังเปิดเสรีทางการเงิน ซึ่งประโยชน์จากการแยกบริษัท
เงินทุน และ บริษัทหลักทรัพย์ คือในธุรกิจเงินทุน จะสามารถประกอบธุรกิจบริหารตราได้จะ
ได้รับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจเงินทุนครบทั้ง 4 ประเภท และสามารถเปิดสำนักงานตัวแทนใน
ต่างประเทศได้

3.5.3 การดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
ต้องดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศ โดยมียอดขาดดุลสุทธิ ไม่เกินร้อยละ 20 หรือยอดเกินดุล สุทธิ
ไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุนชั้นที่ 1 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2537 มาตราการดังกล่าวเป็นการ
ป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากความผันผวนในอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา บริษัทเงินทุน
หลักทรัพย์มีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามช่วงที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
ต้องส่งรายงานฐานะเงินตราต่างประเทศ อาจทำให้เกิดปัญหา เงินตึงตัวขึ้นในตลาดเงิน และทำให้
อัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงกว่าปกติ 1 - 2 % ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ด้วย

3.5.4 กฎ BIS (Bank for International Settlements) ซึ่งธนาคารแห่ง
ประเทศไทยได้กำหนดให้บริษัทเงินทุนต้องดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนร้อยละ 8
โดยกฎ BIS นี้ ไม่มีผลกระทบต่อบริษัทเงินทุนเท่าไรนัก เพราะส่วนใหญ่มีสัดส่วนเงินกองทุน
ต่อสินทรัพย์เสี่ยงเกิน 8% อยู่แล้ว และในระยะยาว จะส่งผลดีต่อความมั่นคงในสถาบันการเงิน
ของไทยมากขึ้น

3.5.5 การออก (CREDIT BALANCE) คือการที่บริษัทที่ประกอบธุรกิจ
หลักทรัพย์สามารถให้ลูกค้ากู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ได้โดยการวางเงินสดเป็นประกัน แทนการ
วางตัวสัญญาใช้เงิน ซึ่งจะทำให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ มีแหล่งเงินทุนเป็นของตนเอง
เพิ่มขึ้น (ฝ่ายวิเคราะห์หลักทรัพย์) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออก ฟายแนนซ์ (1991) จำกัด
(มหาชน)

4. ปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงิน

4.1 วิกฤตการณ์ครั้งที่หนึ่ง ในช่วงระหว่างปี 2515-2521 ธุรกิจเงินทุนโต
อย่างรวดเร็วภายใต้การควบคุมครั้งแรกที่มีลักษณะเป็นการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาต การให้มี
การรายงาน กฎเกณฑ์การควบคุมพื้นฐาน แต่ยังไม่มียกกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนที่ชัดเจน เป็นเพียงการ
กำหนดขึ้นตามอำนาจของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 พ.ศ. 2515 ว่าด้วยการควบคุมการประกอบธุรกิจ
การค้าที่กระทบถึงความปลอดภัยแห่งสาธารณะชนเท่านั้น

บริษัท ราชเงินทุน จำกัด เป็นบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนและ

หลักทรัพย์ และเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเติบโตของบริษัทนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก ในช่วงปี 2519-2521 อัตราเฉลี่ยประมาณ 300 % ลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในงบดุลคือ ในปี 2521 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่บริษัทจะถูกถอนใบอนุญาต ทางใช้เงินทุนประกอบด้วย การให้กู้ยืม 60 % เงินลงทุนในหลักทรัพย์ 12 % ให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ 16 % ให้กู้ยืมแก่กรรมการและลูกจ้าง 7 % ที่เหลือเป็นสินทรัพย์อื่นๆ 5% จากสัดส่วนการใช้เงินไม่มีข้อผิดพลาด เว้นแต่ด้านการให้กู้ยืมแก่กรรมการและลูกจ้างมีสัดส่วนที่สูง สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้บริษัทขาดสภาพคล่องและปัญหาไม่สามารถชำระหนี้ต่อบุคคลภายนอกได้ เกิดจากการบริหารที่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางปัจจัยภายนอกได้ คือ ในปี 2522 ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเริ่มจากราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นจากวิกฤตการณ์น้ำมันครั้งที่สอง ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อทั่วโลก ประเทศต่างๆได้ใช้มาตรการแก้ไขภาวะเงินเฟ้อด้วยการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ย ทำให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่างเร่งเรียกคืนเงินกู้จากต่างประเทศ ทำให้สภาพเงินตึงตัว แต่บริษัท ราชาเงินทุน จำกัด ไม่ได้ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์โดยการชะลอการลงทุนในหลักทรัพย์ลง มุ่งเพียงสร้างภาพพจน์ของหุ้นบริษัทเพื่อหวังผลให้การเพิ่มทุนบรรลุเป้าหมายเท่านั้น ดังนั้นเมื่อบริษัทขาดเงินทุนหมุนเวียนจึงไม่สามารถระดมเงินทุนเข้ามาได้พอ การกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินอื่นก็อยู่ในขีดจำกัด ประกอบกับบริษัทมีสินทรัพย์ที่ไม่สามารถแปลงสภาพเป็นเงินสดได้ง่ายอยู่จำนวนมาก พร้อมกันนั้นก็มีข่าวทางสื่อมวลชนที่สร้างความไม่เชื่อถือและเสียขวัญแก่ผู้ถือเงินกับบริษัทเป็นระยะๆ ติดต่อกัน จึงมีการถอนเงินทุนกลับคืนจากผู้ถือจำนวนมากถึง 3 ครั้งติดต่อกัน

ในช่วงที่บริษัทราชาเงินทุน จำกัด มีปัญหานี้ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 และทางการก็ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายเข้าควบคุมกิจการบริษัท ราชาเงินทุน จำกัด ทันที แต่ช่วงที่ควบคุมประมาณ 3 เดือนเศษ การดำเนินการได้หยุดชะงักลงมีการชะลอการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ไว้ จนสุดท้ายเมื่อเดือนสิงหาคม 2522 ทางการได้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัท ราชาเงินทุน จำกัด ในข้อหาที่ว่าประธานกรรมการบริษัทไม่ให้ความร่วมมือขัดขวางการแก้ไขปัญหของบริษัท ราชาเงินทุน จำกัด ของทางการ และต่อมาได้มีการขอให้ศาลมีคำสั่งให้บริษัท ราชาเงินทุน จำกัด ล้มละลาย

ผลการดำเนินการดังกล่าวทำให้บริษัทเงินทุนบางแห่งประสบปัญหาถึงขั้นไม่สามารถดำเนินการต่อไปด้วยตนเองได้ จนทางการต้องให้หน่วยงานเข้าไปช่วยเหลือ เช่น บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สากล จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สีกวมมิ่ง จำกัด เป็นต้น ส่วนบริษัทเงิน

ทุนอื่นๆก็ประสบปัญหาการขาดทุนจำนวนสูงจากการลงทุนในหลักทรัพย์และปัญหานี้เสียจากธุรกิจหลักทรัพย์แต่ยังไม่ถึงกับต้องเลิกกิจการ อย่างไรก็ตามในการเกิดวิกฤตการณ์ครั้งที่สอง ก็มีบริษัทเงินทุนไม่น้อยกว่า 9 บริษัท มีปัญหาต่อเนื่องมาตั้งแต่วิกฤตการณ์ราชาเงินทุน

วิกฤตการณ์ครั้งนี้ทางการได้แก้ไขโดยการจัดตั้งกองทุนต่างๆ โดยความร่วมมือจากสมาคมธนาคารไทย สมาคมสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ โดยเน้นไปที่การส่งเสริมสภาพคล่องและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ลงทุน กองทุนเหล่านี้ได้แก่ กองทุนพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ มีทุนดำเนินการ 1,000 ล้านบาท มุ่งแก้ไขปัญหาวะการตกต่ำของราคาหลักทรัพย์และสนับสนุนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. กองทุนเสริมสร้างสภาพคล่อง โดยมุ่งให้เป็นแหล่งเงินกู้เสริมสภาพคล่องแก่บริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์(ปัจจุบันยกเลิกแล้ว)
2. กองทุนแก้ไขปัญหารุทธิกิจหลักทรัพย์ หรือกองทุนกรุงไทย เพื่อช่วยบรรเทาภาระด้านการเงินของผู้ลงทุน(ปัจจุบันหมดอายุแล้ว)

4.2 วิกฤตการณ์ครั้งที่สอง หลังจากเกิดวิกฤตการณ์ราชาเงินทุนแล้ว อัตราการเติบโตของบริษัทเงินทุนทั้งระบบในช่วงระหว่างปี 2523-2525 ประมาณร้อยละ 19 ต่อปีโดยเฉลี่ย และแล้วการเกิดวิกฤตการณ์ครั้งที่ 2 ก็เกิดขึ้นโดยเริ่มจากการล้มเหลวของธุรกิจในกลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์พัฒนาเงินทุน จำกัด ที่เรียกกันว่ากลุ่ม "ตึกดำ" ประกอบด้วยบริษัทดังกล่าว บริษัทเครดิตฟองซิเอร์บ้านและที่ดินไทย จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บ้านและที่ดินไทย จำกัด วิกฤตการณ์ครั้งนี้มิได้มีขีดจำกัดเฉพาะบริษัทเงินทุนเท่านั้น แต่มีผลถึงสถาบันการเงินอื่นๆด้วย และนับว่ามีความรุนแรงครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์การเงินของไทย

ความล้มเหลวในวงการตลาดการเงินเกิดขึ้นในระหว่างเดือนสิงหาคมถึงพฤศจิกายน 2526 เนื่องจากข่าวของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์พัฒนาเงินทุน จำกัด ได้แผ่ขยายวงกว้างออกไป ทำให้มีการถอนเงินลงทุนเป็นจำนวนมาก บริษัทแรกที่ได้รับผลกระทบคือ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์เสรีสาถนกิจจำกัด ซึ่งถูกกระทรวงการคลังถอนใบอนุญาตเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2526 และถูกถอนใบอนุญาตในเวลาต่อมาอีก 5 บริษัท เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2526 เป็นบริษัทเงินทุน 3 บริษัท คือ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์พัฒนาเงินทุน จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บ้านและที่ดินไทย จำกัด บริษัทเงินทุนเยาวราช จำกัด และเป็นบริษัทเครดิตฟองซิเอร์อีก 2 บริษัท คือ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์บ้านและที่ดินไทย จำกัด และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์สินเพิ่มสุข จำกัด

บริษัท คือ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์พัฒนาเงินทุน จำกัด ต้นเหตุของปัญหาครั้งที่สองนี้ ในช่วงปี 2518-2525 มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 58 ต่อปี และเป็นบริษัทหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ราคาเงินทุน เนื่องจากมีการลงทุนในหุ้นรามาทาวเวอร์เป็นจำนวนมาก จากปัญหาที่สะสมมาจะเป็นสาเหตุหนึ่งในหลายๆสาเหตุทั้งปัจจัยภายในและภายนอก โดยช่วงตั้งแต่ปี 2523-2525 บริษัทได้พยายามขยายการเจริญเติบโตโดยการระดมเงินทุนและส่วนหนึ่งในจำนวนที่สูงก็เป็นการพึ่งพาเงินกู้ยืมเมื่อทวงถามระหว่างบริษัทเงินทุนด้วยกัน เพื่อนำมาชดเชยการให้สินเชื่ออย่างไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเห็นได้จากบริษัทมีรายการดอกเบี้ยค้างรับสูงถึงร้อยละ 8 ของแหล่งที่มาของเงินทุนในปี 2523 และเพิ่มเป็นร้อยละ 18 ในปี 2525 ขณะเดียวกันก็มีรายการดอกเบี้ยค้างจ่ายจากศูนย์เป็นร้อยละ 4 และมีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพกำไรสะสมเป็นขาดทุนสะสมตั้งแต่ปี 2524 เป็นต้นมา สิ่งที่เกิดขึ้นให้เห็นถึงสภาพผิดเคื่องในการระดมเงินทุนจากบริษัทเงินทุนอื่นๆ คือ เงินกู้ยืมเมื่อทวงถาม (Call Loan) ที่บริษัทเคยมีถึง 40 % ของแหล่งที่มาของเงินทุน ได้ลดลงเหลือเพียง 8 % ในปี 2525 ทำให้เกิดการขาดสภาพคล่องในเวลาต่อมา และอยู่ในฐานะไม่สามารถชำระหนี้คืนแก่เจ้าหนี้ซึ่งเป็นบริษัทเงินทุนหลายแห่งติดตามมา โดยเป็นบริษัทเงินทุนเยวราช จำกัด ซึ่งมีเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์พัฒนาเงินทุน จำกัด เป็นจำนวนมากได้ถูกกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงจนต้องถูกถอนใบอนุญาตในที่สุด ซึ่งการถูกเพิกถอนใบอนุญาตของบริษัทเงินทุนเยวราช จำกัดนี้ ได้สร้างความตื่นตกแก่ประชาชนในบริเวณย่านเยวราชเจริญกรุง และสวนมะลิเป็นอันมาก พวกเขาก่อนเงินจากบริษัทเงินทุนที่ตนซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินไว้ โดยเกรงว่าบริษัทเงินทุนที่ตนนำเงินไปลงทุนไว้จะล้มไปด้วย และขยายวงกว้างอย่างมาก ทำให้สินทรัพย์สภาพคล่องหมดไปจนต้องเรียกเงินที่ให้กู้ยืมกลับคืนมาอย่างเร่งรีบ บริษัทที่มีการบริหารสินเชื่อไม่ดีหรือให้กู้ยืมแก่บริษัทในเครือมาก ก็จะประสบกับปัญหามากที่สุดเพราะไม่อาจเรียกหนี้คืนมาแก้ไขปัญหาสภาพคล่องได้เร็วพอ

ช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์ครั้งที่สองนี้มีบริษัทเงินทุนถูกเพิกถอนใบอนุญาตทั้งสิ้น 13 บริษัท โดยบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงเทพ (มหาชน) จำกัด ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นบริษัทสุดท้ายเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2529

รายชื่อบริษัทเงินทุนที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ชื่อบริษัท	วัน เดือน ปี ที่ถอนใบอนุญาต
1. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พัฒนาเงินทุน จำกัด	16 ธ.ค. 2526
2. บริษัทเงินทุน เยวราช จำกัด	16 ธ.ค. 2526

3. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บ้านและที่ดินไทย จำกัด	16 ธ.ค. 2526
4. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สยามเงินทุน จำกัด	16 ก.ค. 2527
5. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สหไทย จำกัด	10 ต.ค. 2527
6. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยเซ็นทรัล จำกัด	13 ต.ค. 2527
7. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บางกอกธรรมา จำกัด	13 ต.ค. 2527
8. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เฟิสท์ทรัสต์ จำกัด	21 ธ.ค. 2527
9. บริษัทเงินทุน ยูไนเต็ดยาลายัน จำกัด	9 ก.ย. 2528
10. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นทีทอง จำกัด	30 ก.ย. 2528
11. บริษัทเงินทุน ซินเซียทรัสต์ จำกัด	30 ก.ย. 2528
12. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอ.เอฟ.ที. จำกัด	30 ก.ย. 2528
13. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงเทพ (มหาชน) จำกัด	3 พ.ย. 2529

ทางการได้ดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ดังกล่าว แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 (ตุลาคม 2526 - 16 ธันวาคม 2526) ให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สหธนกิจไทย จำกัด ซึ่งมีธนาคารพาณิชย์ 12 แห่งถือหุ้น เข้ารับเปลี่ยนตัวสัญญาใช้เงินที่ออกโดยบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจากผู้ถือตัวโดยสุจริตของบริษัทดังกล่าวมาเป็นตัวสัญญาใช้เงินของบริษัทนี้ โดยมีเงื่อนไขจะจ่ายคืนเฉพาะเงินต้นตามหน้าตั๋วทุกปี ปีละเท่ากันภายใน 10 ปี นอกจากนี้ก็ได้ช่วยบรรเทาปัญหาการขาดสภาพคล่องของบริษัทเงินทุนตามความเหมาะสม มีการตั้งกองทุนช่วยเหลือสภาพคล่องโดยความร่วมมือจากสมาคมสมาชิกตลาดหลักทรัพย์และสมาคมบริษัทเงินทุน

ระยะที่ 2 (16 ธันวาคม - 4 เมษายน 2526) ตามมาตรการระยะแรกยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาลดลงได้ ยังมีการไถ่ถอนตัวสัญญาใช้เงินของประชาชนจากบริษัทเงินทุนในจำนวนมากและวิกฤตการณ์ยังไม่คลี่คลาย ดังนั้น ทางการจึงดำเนินมาตรการเด็ดขาดถอนใบอนุญาตหรือสั่งควบคุมกิจการและประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบเงินทุนธุรกิจ ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 เพื่อเพิ่มขอบเขตอำนาจในการตรวจสอบและเอาผิดผู้บริหารที่ทุจริต อีกทั้งยังตั้งกองทุนเสริมสภาพคล่องในวงเงิน 5,000 ล้านบาท โดยความร่วมมือของสมาชิกสมาคมธนาคารไทย

ระยะที่ 3 (4 เมษายน 2527 เป็นต้นไป) ทางการได้กำหนดมาตรการเพิ่มเติมเพื่อ

ช่วยเหลือบริษัทเงินทุนที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องด้วยการเข้าไปร่วมถือหุ้น และรับผิดชอบในการบริหาร เพื่อเรียกความเชื่อถือจากประชาชน โดยเรียกมาตรการนี้ว่า “มาตรา 4 เมษายน 2527”

หลักการของมาตรการ/โครงการ 4 เมษายน 2527 คือ เจ้าของและผู้เกี่ยวข้องในบริษัทที่มีปัญหายินยอมโดยสมัครใจให้ทางการมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการ และจะต้องให้ความร่วมมือและยอมรับเงื่อนไขที่ทางการกำหนด และทางการตอบแทนด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เช่น ให้บริษัทที่มีปัญหาได้เงินกู้จากธนาคารกรุงไทย จำกัด ได้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำจากธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังจะร่วมเพิ่มทุนให้ ทางการจะดูแลรักษาผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นด้วยสัญญาใช้เงินของบริษัทโดยยังคงจ่ายดอกเบี้ยและคืนเงินต้นตามพันธะเดิม โดยมีเงื่อนไขให้ผู้ถือหุ้นในบริษัทโอนกรรมสิทธิ์เด็ดขาดในหุ้นให้กระทรวงการคลังไม่น้อยกว่า 25 % ของหุ้นทั้งหมด ให้จัดการหาทรัพย์สินมาค้ำประกันเงินที่บริษัทให้กิจการในเครือกู้ยืมไป และผู้ถือหุ้นใหญ่จะยังคงรับผิดชอบภาระต่างๆ ของบริษัทที่มีอยู่เดิมก่อนเข้าร่วมโครงการ ซึ่งอาจมีขึ้นภายหลัง เมื่อทางการได้หุ้นมาแล้วก็จะแต่งตั้งกรรมการจากตัวแทนของทางการเข้าร่วมบริหารงานของบริษัทจากเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยและข้าราชการกระทรวงการคลัง ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ บริษัทละ 1-6 คนตามความเหมาะสม และหากฐานะของบริษัทดีขึ้นและเจ้าของเดิมพิสูจน์ว่ามีความสามารถบริหารงานต่อไปได้ก็จะขายหุ้นคืนให้

ตามโครงการ 4 เมษายน 2527 นี้ ได้รับบริษัทเข้าโครงการเป็นบริษัทแรกเมื่อเดือนมิถุนายน 2527 และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มีบริษัทเงินทุนเข้าร่วม 19 บริษัท บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 6 บริษัท ต่อมา มี 3 บริษัทได้รับการคืนหุ้น บริษัทที่เหลือธนาคารกรุงไทย จำกัด รับเป็นผู้ดูแลโดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ เพื่อความสะดวกในการบริหาร และมีบริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ 5 บริษัท บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 1 บริษัท คือ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สาทรเคหะ จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยเงินทุน จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คอมเมอร์เชียลเทรด จำกัด บริษัทเงินทุน สกลไทย จำกัด บริษัทเงินทุน ไฟแนนเชียลเทรด จำกัด และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์สากลสยาม จำกัด ส่งคืนใบอนุญาตเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2530 เพื่อควบกิจการเป็นบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนันต์ จำกัด และบริษัทเงินทุน แผลมทอง จำกัด ส่งคืนใบอนุญาตเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2530 เพื่อควบกิจการกับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เมืองไทยพาณิชย์ จำกัด และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เจริญผล จำกัด เป็นบริษัทเงินทุน สินวัฒนา จำกัด

นอกจากนี้วันที่ 27 พฤศจิกายน 2528 ทางการได้จัดตั้ง “กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน” โดยมีวัตถุประสงค์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินมาตรการ

การให้ความช่วยเหลือในทางการเงิน เพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคง และมีเสถียรภาพโดยเฉพาะเมื่อมีวิกฤตการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้น และเป็นลักษณะการช่วยเหลือโดยทั่วไป คือ ให้เงินช่วยเหลือกู้สถานการณ์เมื่อสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกประสบปัญหาหนักและช่วยผู้ฝากเงินเมื่อไม่มีทางจะช่วยกอบกู้สถานะของสถาบันการเงินได้แล้ว สมาชิกประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนทั้งหลาย โดยสมาชิกต้องนำส่งเงินให้กองทุนในอัตราไม่เกิน 0.5 % ของเงินฝากในแต่ละปี อาจจะเก็บไปเรื่อยๆ จนกว่ากองทุนจะมีเงินและทรัพย์สินเพียงพอ โดยธนาคารแห่งประเทศไทย จ่ายสมทบด้วยตามความเหมาะสม

รายชื่อบริษัทที่เข้าร่วมโครงการ 4 เมษายน 2527

(เฉพาะบริษัทเงินทุน)

1. บริษัทเงินทุน แหลมทอง จำกัด
2. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนไทย จำกัด
3. บริษัทเงินทุน สกุลไทย จำกัด
4. บริษัทเงินทุน ทรัพย์ทวีทรัสต์ จำกัด
5. บริษัทเงินทุน เอราวัณทรัสต์ จำกัด
6. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยเงินทุน จำกัด
7. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คอมเมอเชียลทรัสต์ จำกัด
8. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สากลเคหะ จำกัด
9. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยเซฟวิงทรัสต์ จำกัด
10. บริษัทเงินทุน บางกอกเงินทุน จำกัด
11. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงเทพ จำกัด
12. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ส่งเสริมเงินทุนไทย จำกัด
13. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงอินเวสต์मेंท์ จำกัด
14. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยรุ่งเรืองทรัสต์ จำกัด
15. บริษัทเงินทุน พาณิชย์ จำกัด
16. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บุรพา จำกัด
17. บริษัทเงินทุน ไฟแนนเชียลทรัสต์ จำกัด
18. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จักรवालทรัสต์ จำกัด
19. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ตะวันออกฟายแนนซ์ จำกัด

5. การควบคุมสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์

5.1 สาเหตุและวัตถุประสงค์ของการควบคุมบริษัทเงินทุน โดยที่บริษัท ประกอบธุรกิจเงินทุน เป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่ง มีหน้าที่ระดมเงินออมในรูปของการกู้ยืมเงิน โดยการออกตั๋วสัญญาใช้เงิน แล้วนำเงินเหล่านั้นมาให้กู้ยืมแก่ผู้ที่มีความต้องการเงินทุน บริษัท เงินทุนจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโดยรวม ระบบการเงินของประเทศ และความปลอดภัย ของประชาชนผู้ออมจำนวนมาก ความสำเร็จหรือล้มเหลวของสถาบันการเงินจึงมีผลกระทบต่อ ระบบเศรษฐกิจและประชาชนอย่างกว้างขวาง ทางการเงินจึงต้องมีการควบคุมให้สามารถบริหารงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน

การควบคุมการประกอบธุรกิจเงินทุนมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการประกอบ ธุรกิจสถาบันการเงินอื่น แบ่งได้ดังนี้ สถาพร ชินะจิตร (2535: 3)

5.1.1 การควบคุมเพื่อความมั่นคง โดยควบคุมให้มีความเพียงพอของ เงินกองทุน มีสภาพคล่องและมีการกระจายความเสี่ยงที่เหมาะสม

5.1.2 การควบคุมเพื่อยุติการโยกย้ายการเงิน โดยควบคุมขอบเขตการ ประกอบธุรกิจให้มีอัตราการขายสินเชื่อที่เหมาะสม การแบ่งสรรสินเชื่อไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่ ต้องการ และเพื่อตอบสนองเป้าหมายเฉพาะเรื่องได้

5.1.2 การควบคุมเพื่อประสิทธิภาพ เป็นการยกระดับมาตรฐาน การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะมีผลไปถึงประสิทธิภาพของระบบสถาบันการเงิน โดยส่วนรวมด้วย

5.1.4 การให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ ประชาชนและป้องกันไม่ให้สถาบันการเงินเอารัดเอาเปรียบประชาชน ซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่สามารถ ป้องกันตัวเองได้เต็มที่

5.1.5 การควบคุมเพื่อตอบสนองเป้าหมายทางสังคม เช่นการก่อให้เกิด การกระจายรายได้ การกระจายการถือครอง และการผูกขาดทางการเงิน

5.2 กฎหมายว่าด้วยการควบคุมบริษัทเงินทุน มีการตรากฎหมาย เมื่อปี 2515 ซึ่งขณะนั้นเป็นรัฐบาลคณะปฏิวัติ จึงเรียกว่า ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม 2515 ว่าด้วยการควบคุมเศรษฐกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัย และความผาสุกแห่งสาธารณะชน ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าหน้าที่ทาง

การเงิน และตัวแทนของทางการให้มีหน้าที่พิจารณาคำขออนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุนเพื่อเสนอกระทรวงการคลังให้ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุน และควบคุมธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ตามอำนาจที่ให้ไว้ในกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ดังกล่าว จึงมีการออกใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ รวมทั้งได้มีการออกประกาศกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ให้ต้องปฏิบัติตามเป็นลำดับแต่ทางการก็ยังประสบปัญหาทั้งในทางปฏิบัติและในทางกฎหมายหลายประการดังนี้ ประทีป วัชรานุกร (2523)

5.2.1 ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ โดยเฉพาะบทบาทของบริษัทเงินทุนเท่าที่เป็นอยู่ สมควรจะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกแก่เศรษฐกิจของประเทศมากขึ้นได้อย่างไร และเป็นการสมควรที่จะแยกธุรกิจเงินทุนกับธุรกิจหลักทรัพย์ออกจากกันหรือไม่

5.2.2 การควบคุมและลงโทษบริษัทที่ฝ่าฝืนและละเลยต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย จะต้องดำเนินการทางศาลได้ทางเดียว จึงเป็นอุปสรรคต่อการควบคุมดูแล

5.2.3 มาตรการหรือข้อกำหนดของกฎหมายที่ออกใช้บังคับมีไม่มากนัก และส่วนมากไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจเงินทุน

5.2.4 จำนวนบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์มีจำนวนมากคือตั้งแต่ปี 2516 ถึงปี 2522 มีทั้งสิ้น 113 บริษัท และขอบเขตการประกอบธุรกิจเงินทุนก็ขยายกว้างออกไปมากด้วย

5.2.5 ในกรณีที่บริษัทเงินทุนที่ดำเนินงานที่เป็นการเสียหายแก่ประชาชนอย่างร้ายแรง กฎหมายมิได้ให้อำนาจแก่ทางการที่จะเข้าปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนไว้เพียงพอ นอกจากการเพิกถอนใบอนุญาต

5.2.6 ด้วยปัญหาข้างต้น ทำให้การควบคุมของทางการไม่ประสิทธิภาพเพียงพอ และการเกิดวิกฤตการณ์เงินทุนครั้งแรก เนื่องจากการฉวยโอกาสของผู้บริหารและความหละหลวมของกฎหมายด้านธุรกิจหลักทรัพย์ที่อนุญาตให้บริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์สามารถลงทุนซื้อหลักทรัพย์ได้โดยไม่ต้องผ่านบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ฯ และสามารถนำหุ้นของตนเองซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้ด้วย ทำให้เกิดการปั่นหุ้นให้ราคาสูงเกินความเป็นจริงมาก (นิรนาม, 2529: 35) ทำให้เกิดความปั่นป่วนในตลาดหลักทรัพย์

5.2.7 ด้วยเหตุผลข้างต้น ทำให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายโดยยก ร่างเป็นพระราชบัญญัติฉบับใหม่ เรียกว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลัก ทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 เพื่อให้สามารถควบคุมธุรกิจดังกล่าวได้เป็นการ เฉพาะโดยแยกออกจากธุรกิจประเภทอื่น และให้มีความรัดกุมและปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

5.2.7.1 กำหนดขอบเขตและความหมายของธุรกิจเงินทุน โดย แยกประเภทธุรกิจออกอย่างชัดเจนเป็นธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (มาตรา 4)

5.2.7.2 กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับทุน ผู้ถือหุ้น กรรมการ และการ จัดตั้งบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์(มาตรา 8,9,10,13,14,15, 16,17,22)

5.2.7.3 กำหนดมาตรการควบคุมในเรื่องความมั่นคงของบริษัท ที่ประกอบธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ในกรณีที่บริษัทเงินทุน ได้แก่ การกำหนดอัตราเงิน กองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง หรืออัตราเงินกองทุนต่อจำนวนที่รับรองหรือรับอาวัล (มาตรา 29) การจำกัดขอบเขตการให้กู้ยืมแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือลงทุนในกิจการของบุคคลนั้นไม่เกินกว่า อัตราส่วนต่อเงินกองทุนที่กำหนด (มาตรา 35) การกำหนดหลักประกันที่บริษัทเงินทุนต้องการ จำกัดขอบเขตการให้ยืมแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือลงทุนในกิจการของบุคคลนั้นไม่เกินกว่า อัตราส่วนต่อเงินกองทุนที่กำหนด (มาตรา 35) การกำหนดหลักประกันที่บริษัทเงินทุนต้องเรียก (มาตรา 30(5)) การกำหนดเรื่องการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง (มาตรา 28) ข้อห้ามมิให้บริษัท เงินทุนกระทำ (มาตรา 20) และในการตรวจสอบ หากบริษัทจัดทำบัญชีไม่เรียบร้อย จัดความ สัมพันธ์ของระยะเวลาการกู้ยืมเงินกับการเรียกคืนเงินให้กู้ยืมไม่เหมาะสม ให้กู้ยืมแก่กิจการ ในเครือมากเกินไปหรือกระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม ธนาคารแห่งประเทศไทย มีอำนาจสั่งการให้แก้ไขการกระทำ หรืองดเว้นการกระทำได้ (มาตรา 26)

5.2.7.3 มาตรการควบคุมเพื่อยุบายการเงิน ได้แก่ การ กำหนดเกี่ยวกับการดำรงสินทรัพย์ สภาพคล่องในเรื่องอัตราส่วนและประเภทสินทรัพย์สภาพคล่อง (มาตรา 28) การกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่พึงจ่ายหรือพึงได้รับ ผลประโยชน์ที่บริษัทเงินทุนอาจเรียก ได้จากการให้เช่าชื่อ (มาตรา 30) การควบคุมสินเชื่อเฉพาะอย่างเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ประเทศ หรือการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ (มาตรา 32) การควบคุมวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการให้เช่าชื่อ

(มาตรา 31) ซึ่งมีส่วนช่วยควบคุมสินเชื่อทางอ้อม และการกำหนดเกี่ยวกับวงเงินขั้นต่ำ หลักเกณฑ์ และวิธีการกู้ยืมเงินจากประชาชน

การควบคุมเพื่อประสิทธิภาพ กำหนดให้ปฏิบัติเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและเพื่อประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม กำหนดกฎเกณฑ์วิธีการในการโฆษณาของบริษัทเงินทุน และกำหนดให้การแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทเงินทุน ต้องได้รับความเห็นชอบจากรงการแห่งประเทศไทย

5.2.7.4 การลงโทษ การควบคุม และการถอนใบอนุญาต ในพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ได้กำหนดบทลงโทษ โดยมีทั้งโทษปรับและจำคุก และสำหรับกรณีของบริษัทใดที่ดำเนินงานในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งการให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่แก้ไขก็อาจสั่งให้ถอนถอนประธานกรรมการ กรรมการหรือผู้จัดการ และในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าบริษัทใดมีฐานะและการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งควบคุม หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 57 ได้

5.2.7.6 หลังจากที่ได้ประกาศใช้ ประมาณ 4 ปี ก็เกิดวิกฤตการณ์บริษัทเงินทุนครั้งที่สอง เมื่อปลายปี 2526 เนื่องจากความไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2526 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2526 ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญ 5 ประการ คือ

1. เพื่อเพิ่มบทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติ
 2. แก้ไขจุดอ่อนของพระราชบัญญัติเดิม
 3. วางแนวทางสำหรับการกำกับสถาบันการเงินเสียใหม่ โดยเพิ่มอำนาจในการ
 4. ตรวจสอบและกำกับควบคุมของทางการ
 5. ปรับปรุงและเพิ่มเติมมาตรการที่ใช้แก้ไขปัญหาของสถาบันการเงิน
 6. ให้อำนาจทางการในการกำหนดคุณสมบัติของผู้บริหารสถาบันการเงิน
- สาระสำคัญของพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ

เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522, พ.ศ. 2526 มีดังนี้

- 1 บุคคลใดนอกจากบริษัทเงินทุนที่ใช้คำแสดงชื่อในธุรกิจว่า "การลงทุน" "เครดิต" หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกันทั้งในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ให้เลิกใช้คำดังกล่าวภายใน 180 วัน (แก้ไขมาตรา 13)

2. กำหนดให้บริษัทเงินทุนต้องเพิ่มทุนอีกหากบริษัทนั้นมีทุนจดทะเบียนซึ่งเรียกชำระแล้วไม่ถูกต้องตามมาตรา 14 ที่แก้ไขเพิ่มเติมจาก 40 ล้านบาท เป็น 60 ล้านบาทในระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (16 ธันวาคม 2530) หรือถ้ามีเหตุจำเป็นและสมควร รัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาดังกล่าวให้ก็ได้

3. กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้บริหารบริษัทเงินทุนและการขอความเห็นชอบต่อธนาคารแห่งประเทศไทย (แก้ไขมาตรา 22) และให้บริษัทเอกชน บริษัทหลักทรัพย์ที่ดำเนินการอยู่แล้วก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับใช้ ดำเนินการขอความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษา ต่อธนาคารแห่งประเทศไทย ภายใน 60 วัน

4. ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดมาตรฐานการจัดทำบัญชี ระเบียบเกี่ยวกับการ รับ-จ่าย เงิน การทำนิติกรรม ตลอดจนการตรวจสอบและการควบคุมภายในบริษัท (เพิ่มเติมมาตรา 22 ทวิ และ 22 ตรี)

5. กำหนดให้บริษัทเงินทุนต้องประกาศรายการหรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทตามหลักเกณฑ์และเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้ประชาชนทราบ และต้องมีผู้สอบบัญชีซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นชอบ และผู้สอบบัญชีต้องรับรองบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี รวมทั้งมาตรฐานที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดเพิ่มเติมด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23)

6. ให้บริษัทเงินทุนปิดบัญชีทุกงวดการบัญชีในรอบระยะเวลาหกเดือน ตั้งแต่บัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2527 เป็นต้นไป และถ้าปรากฏว่าบริษัทเงินทุนมีสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ หรือที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ให้บริษัทเงินทุนนั้นตัดทรัพย์สินดังกล่าวออกจากบัญชีหรือกันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่สงสัยดังกล่าวไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น (เพิ่มเติมมาตรา 23 ทวิ) และให้อำนาจสั่งการของธนาคารแห่งประเทศไทยในกรณีที่บริษัทใดไม่ปฏิบัติตาม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 (4))

7. ในกรณีที่บริษัทเงินทุนใดมีผลขาดทุนถึงจำนวนที่ทำให้เงินกองทุนลดลงเหลือสามในสี่ของทุนซึ่งชำระแล้ว ไม่ว่าจะพบเองหรือจากการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีหรือของธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัทเงินทุนนั้นจะกู้ยืมหรือรับเงินจากประชาชนต่อไปไม่ได้ (เพิ่มเติมมาตรา 26 ทวิ)

8. บริษัทเงินทุนใดหยุดจ่ายเงินที่มีหน้าที่ต้องชำระคืน ต้องแจ้งแก่รัฐมนตรีและธนาคารแห่งประเทศไทยทราบทันที และทางธนาคารสามารถสอบสวนเพื่อสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือสั่งควบคุมหรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ (เพิ่มเติมมาตรา 26 ตี)

9. ให้บริษัทเงินทุนเพิ่มความระมัดระวังการให้กู้ยืมหรือลงทุนในกิจการของบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยกำหนดให้บริษัทเงินทุนสามารถให้กู้ยืมได้ไม่เกินอัตราส่วนทุนหรือเงินกองทุนของผู้กู้ยืมตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35) รวมทั้งเพิ่มอำนาจเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบฐานะหรือการดำเนินงานในสถานที่ประกอบธุรกิจของลูกค้าของบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 68)

10. กำหนดเงื่อนไขของการเลิกบริษัท (เพิ่มเติมมาตรา 65 ทวิ) และการชำระบัญชีเมื่อมีการเลิกบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 66)

11. เพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 74) และกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ให้ถ้อยคำเท็จ ผู้ขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่อำนวยความสะดวกผู้ทำลายหรือทำให้ตราหรือเครื่องหมายที่เจ้าหน้าที่ทำขึ้นเสียหาย ผู้ที่ทำให้ทรัพย์สินหรือเอกสารที่เจ้าหน้าที่ยึดอายัด รักษาไว้หรือส่งให้สูญหาย (เพิ่มเติมมาตรา 73 ทวิ, 74, 74 ทวิ, และ 74 ตี)

12. กำหนดบทลงโทษผู้บริหารในกรณีที่บริษัทฝ่าฝืนบทบัญญัติที่มีลักษณะรุนแรงและมีความสำคัญต่อฐานะการดำเนินงานของบริษัท บทลงโทษสำหรับผู้บริหารซึ่งฉ้อโกงประชาชน หรือกระทำการทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินบริษัท หรือยกยอทรัพย์สิน หรือทำให้ทรัพย์สินของบริษัทเสียหาย หรือกระทำการไม่ให้เจ้าหน้าที่ได้รับชำระหนี้ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงการกระทำหรือยินยอมให้กระทำความผิดเพื่อลงให้บริษัทหรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้ (เพิ่มเติมมาตรา 75 ถึง 75 อัฐ)

13. กำหนดโทษผู้สอบบัญชีของบริษัทในกรณีรับรองดุลหรือบัญชีอื่นใดไม่ถูกต้องหรือทำรายงานเท็จ (เพิ่มเติมมาตรา 75 นว) และกำหนดโทษตัวการที่ใช้ให้บุคคลอื่นกระทำความผิดและผู้สนับสนุนให้เกิดการกระทำความผิด (เพิ่มเติมมาตรา 75 ทศ และ เอกาทศ)

แม้ว่าทางออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับที่ 1 เมื่อเดือนธันวาคม 2526 รวมทั้งลोकมาตราการต่างๆ แต่ปรากฏว่ายังมีบริษัทเงินทุนหลายแห่งประสบปัญหาวิกฤติการณ์ครั้งนี้ด้วย และรอการแก้ไขจากทางการ ประกอบกับการเกิดปัญหาทางการเงินของธนาคารเอเชียทิสต์ในเดือนสิงหาคม 2527 และการล้มของวงแชร์ลูกโซ่ในระบบการเงินนอก

ระบบทำให้ทางการต้องหามาตรการเพื่อสร้างความมั่นคงและฟื้นฟูสถาบันการเงิน โดยการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 27 พฤศจิกายน 2528 โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญดังนี้

1. เพื่อให้มีมาตรการทางกฎหมายที่เพียงพอเพื่อใช้ในการดูแลบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
2. เพื่อใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านที่
3. เพื่อให้เกิดองค์การที่ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันการเงินที่ประสบปัญหา รวมทั้งทำหน้าที่ฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

สาระสำคัญของพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528

1. เพิ่มเติมให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินสามารถถือหุ้นเกินอัตราที่กำหนด (ร้อยละ 10 ของหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด) ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องแก้ไขฐานะการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสอง มาตรา 14) และขยายคำจำกัดความของผู้ถือหุ้นที่มีลักษณะเข้าข่ายเป็นบุคคลเดียวกัน เพื่อให้ครอบคลุมถึงบริษัทในเครือทุกทอด (เพิ่มเติมวรรคสาม (6) ของมาตรา 14)

2. กำหนดนิยามของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด ซึ่งใช้เป็นฐานในการคำนวณสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยใหม่ โดยไม่นับรวมจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นที่เป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและการพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และให้อำนาจรัฐมนตรีมีอำนาจผ่อนผันการถือหุ้นและจำนวนกรรมการผู้มีสัญชาติไทยได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน (เพิ่มเติมมาตรา 17)

3. แก้ไขข้อจำกัดในการรับโอนหุ้นของบริษัทเงินทุนอื่น หากเกิดกรณีต้องรวมกิจการเข้าด้วยกันเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูสถาบันการเงินที่มีปัญหา (เพิ่มเติมมาตรา 20 (5) ค)

4. ส่งเสริมการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินประเภทบริษัทเงินทุน โดยเปิดโอกาสให้บริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการเพื่อการพาณิชย์ประกอบธุรกิจการค้าประกันได้ (เพิ่มเติมมาตรา 20 (6))

5. ให้ถือว่าการประกันหนี้ใดๆ ของกรรมการหรือบุคคลที่มีความเกี่ยวพันกับกรรมการเป็นการให้กรรมการกู้ยืมด้วย (เพิ่มเติมมาตรา 20 (7))

6. ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งลดหรือเพิ่มทุนของบริษัทเงินทุนที่มีฐานะการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 57) และให้ถือว่าอำนาจสั่งการนั้นเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น โดยไม่ขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนในเรื่องการกำหนดจำนวนหุ้นต่ำของทุนจดทะเบียนและทุนซึ่งชำระแล้วด้วย (เพิ่มเติมมาตรา 57 ตร.)

7. ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจร้องทุกข์กล่าวโทษหรือดำเนินคดีทางอาญากับผู้บริหารสถาบันการเงินที่อาศัยตำแหน่งหน้าที่กระทำการทุจริตต่อเงินประชาชนหรือร้องขอต่อศาลอาญาสั่งห้ามมิให้บุคคลเหล่านั้นหลบหนีออกนอกราชอาณาจักร และมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของบุคคลเหล่านั้น (เพิ่มเติมมาตรา 75 เดรล)

อย่างไรก็ตามแม้ทางการจะได้ปรับปรุงกฎหมายควบคุมบริษัทเงินทุนเพื่อลดช่องโหว่ของกฎหมายให้น้อยลง แต่การกำกับและควบคุมยังไม่บรรลุเป้าหมายเนื่องจากข้อจำกัดดังนี้

1. บุคลากรมีจำนวนไม่พอกับบริษัทเงินทุนที่มีอยู่ จึงต้องอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานที่บริษัทจัดทำให้เป็นหลัก เพราะไม่สามารถตรวจสอบ ณ ที่ทำการบริษัทพร้อมๆ กันได้

2. แนวทางการตรวจสอบในอดีต เน้นในการหาความผิดจากการฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อเปรียบเทียบปรับ ซึ่งแม้มีผลต่อบริษัทบ้างแต่ความจำเป็นในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปแล้ว ผู้ตรวจสอบควรมีลักษณะที่เข้าใจถึงกลไกทางธุรกิจ สามารถวิเคราะห์ตัวเลขทางบัญชี และมีความรอบรู้ในพัฒนาการใหม่ของสถาบันการเงิน ภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เพื่อสามารถคาดคะเนปัญหาในอนาคตได้ จึงจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อให้เห็นปัญหาที่แท้จริง และได้ผลดีมากกว่าการตรวจสอบผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นแล้ว

3. เกิดความล่าช้าในกระบวนการต่างๆ คือ การรับรู้ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การตัดสินใจจากการวิเคราะห์ข้อมูล และความล่าช้าในการดำเนินมาตรการ จึงทำให้มาตรการต่างๆ ไม่สามารถแก้ไขได้ทันที่

4. การกำกับและควบคุมบริษัทเงินทุนจะบรรลุถึงประสิทธิภาพสูงสุดได้ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ผู้ควบคุมต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอบบัญชีต้องเปิดเผยข้อมูลและการกระทำที่สำคัญของฝ่ายจัดการที่อาจทำให้ฐานะการเงินของบริษัทเงินทุนนั้นๆ เปลี่ยนไปจากที่ตัวเลขแสดงไว้ และผู้บริหารและคณะกรรมการของบริษัทเอง

ต้องมีสำนึกความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้ฝากเงิน และสังคมโดยรวม โดยปฏิบัติตาม วัตถุประสงค์ของกิจการและข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

6. ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อต้องการทราบถึงฐานะที่แท้จริงของธุรกิจเพราะผลประกอบการที่ปรากฏในงบการเงินชี้ให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จ หรือไม่สำเร็จในการบริหาร ธุรกิจของกิจการนั้นพร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารการเงิน การบริหารหนี้สิน การใช้ทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์ ความสามารถในการหากำไร การเจริญเติบโต เป็นต้น

การวิเคราะห์งบการเงินทำได้ 2 วิธีคือ

1. การวิเคราะห์อัตราส่วนจากงบการเงิน (Ratio Analysis)
2. การวิเคราะห์แนวโน้มของงบการเงินในแนวนอนในรูปของกราฟ (Trend

Chart for Horizontal Analysis)

6.1 การวิเคราะห์อัตราส่วนจากงบการเงิน (Ratio Analysis)

การวิเคราะห์อัตราส่วนจากงบการเงิน แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ได้ 4 ประการ คือ

- 6.4.1 วัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)
- 6.4.2 วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitabilities Ratios)
- 6.4.3 วัดประสิทธิภาพการใช้ทรัพย์สิน (Turnover Relationships Ratios)
- 6.4.4 วัดความมั่นคงของผู้ถือหุ้น (Leverage Ratios)

ในแต่ละจุดมุ่งหมายจะนำรายการในงบดุลและหรืองบกำไรขาดทุนมาหาอัตราส่วนเปรียบเทียบ และแปลความหมายของการวิเคราะห์

6.2 การวิเคราะห์แนวโน้มของงบการเงินในแนวนอน (Trend Chart for Horizontal Analysis)

เป็นการวิเคราะห์โดยวิธีนำงบการเงินหลายงวด มาเปรียบเทียบเพื่อหาแนวโน้ม (Trend) โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการคำนวณหา ค่า Finance Ratio ของแต่ละไตรมาสคือตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 นำมาทำกราฟเพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มระหว่างกลุ่ม

บริษัท ปิด กับกลุ่มบริษัทเปิด ตามกลุ่มของเงินทุนจดทะเบียนมาเปรียบเทียบในแนวนอน หรือ แนวราบ

กรอบความคิดของการศึกษา

การวิเคราะห์ถึงเสถียรภาพของบริษัทกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ จะทำการศึกษาลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1 สภาพคล่อง (Liquidity) หมายถึง บริษัทเงินทุนจะต้องมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่เป็นตัวเงินสด หรือสามารถแปลงเป็นเงินสดในวันที่จะชำระหนี้หรือจ่ายเงินกู้ยืมหรือจากประชาชนเมื่อทวงถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาพร้อมด้วยดอกเบี้ยตามข้อตกลงได้ทันที ดังประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธป.ท.งพ.(ว) 1627 /2540 เรื่องแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง กรณีบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กู้ยืมจากต่างประเทศ ตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไปแล้วให้กู้ต่อแก่ลูกค้าเป็นระยะ 2 ปีขึ้นไปเช่นกัน โดยมีข้อตกลงว่าลูกค้าจะชำระคืนเงินกู้ยืมเป็นงวด ๆ ละเท่า ๆ กัน และต้องเป็นงวดละ 3 เดือนขึ้นไป จะสามารถนำเงินที่ได้รับจากลูกหนี้จ่ายเงินกู้ยืมจากต่างประเทศได้ โดยไม่ต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องสำหรับเงินกู้ยืมดังกล่าวตามอัตราพิเศษ คือเป็นเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7 แต่ให้ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องในอัตราปกติคือเป็นเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เงินฝากธนาคารพาณิชย์ และหลักทรัพย์อื่น ๆ รวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7(ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธป.ท.งพ.(ว) 1627 /2540)

2 ความสามารถในการแสวงหากำไร (Profitability) หมายถึงการดำเนินงานเพื่อแสวงหากำไร โดยพยายามให้มีรายได้สูงและค่าใช้จ่ายต่ำ เพื่อให้ได้กำไรสูงสุด

2.1 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น(Return on Equity Ratio)

2.2 กำไรสุทธิต่อรายได้ (Net Profit Margin)

3 ผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio) หมายถึง ตัวสะท้อนผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์ของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่คำนึงถึงว่าเงินทุนนั้นจะได้มาจากแหล่งภายนอกหรือจากภายในของธุรกิจ

4. อัตราส่วนแสดงความมั่งคั่งของผู้กู้ (Leverage Ratios) เป็นการหาอัตราส่วนความสัมพันธ์เพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ หรือภาระผูกพันของธุรกิจสามารถที่จะของกู้ยืมเพิ่มเติมได้อีกหรือไม่

4.1 หนี้สินระยะยาวต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Long-Term Debt : Equity)

4.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt : Equity Ratio)

4.3 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์ (Debt : Assets Ratio)

ผลงานการวิจัยค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง

บริษัท TRIS (Thai Rating Information Service) เป็นบริษัทที่ให้บริการจัดอันดับเครดิต พร้อมทั้งให้บริการข่าวสารเกี่ยวกับการจัดอันดับเครดิตและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นกลางและมีคุณภาพ เพื่อประโยชน์ต่อนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทริสได้จัดตั้งขึ้นด้วยการสนับสนุนของภาครัฐบาล แต่การดำเนินงานของทริสมีลักษณะเป็นธุรกิจเอกชนสมบูรณ์แบบ และได้ทำสัญญากับ บริษัท แสตนด์อาร์ต แอนด์ พาร์ (เอส แอนด์ พี) ซึ่งเป็นสถาบันจัดอันดับเครดิตชั้นนำของโลก กรอบการวิเคราะห์ของ ทริสครอบคลุมทั้งข้อมูลในระดับอุตสาหกรรม ข้อมูลด้านธุรกิจ และข้อมูลทางการเงินของกิจการโดยแต่ละส่วนจะประกอบด้วยตัวแปรที่ต่างกัน การให้น้ำหนักและความสำคัญของตัวแปรแต่ละตัวขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจที่วิเคราะห์ การตัดสินผลอันดับเครดิตเป็นการพิจารณาร่วมกันกับคณะกรรมการจัดอันดับเครดิตที่ทรงความรู้และมากประสบการณ์

การจัดอันดับเครดิตตราสารหนี้อาศัยการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารหนี้ในสถานะปัจจุบันโดยคำนึงถึงข้อบังคับของตราสารหนี้ ซึ่งเน้นหลักการวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทดังนี้

1. ความสามารถในการทำกำไร
2. โครงสร้างทุน
3. สภาพคล่องและความยืดหยุ่นทางการเงิน
4. กระแสเงินสด

ความเสี่ยงทางการเงิน (financial risk) การพิจารณาประกอบด้วย

1. นโยบายทางการเงิน
2. ความสามารถในการทำกำไร
3. โครงสร้างเงินทุน
4. สภาพคล่องทางการเงินและการป้องกัน
5. ความยืดหยุ่นในการบริหารการเงิน (ภาคผนวก)

CNS ใช้อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน (Liquidity Ratio) และความเสี่ยงของกิจการจาก Z- Score Model โดยพิจารณาในแต่ละอัตราส่วนมีรายละเอียดดังนี้

1. Current Ratio คือ การนำสินทรัพย์หมุนเวียน(Current Assets)ไปเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียน(Current Liabilities)ถือ เป็นมาตรฐานขั้นพื้นฐานของการคำนวณสภาพคล่องของกิจการเพื่อเป็นการพิจารณาสถานะสภาพคล่องที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน(Working Capital)

2. Quick Ratio หรือ Acid - Test เป็นอัตราทดสอบสภาพคล่องปัจจุบันทันทีของกิจการคำนวณโดยการ นำผลรวมของเงินสดรวมหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดตัวเงินรับ และถูกหนี้สิทธิเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนรวม

3. Cash Operating Cycle หรือ Defensive - Interval Ratio คือการหมุนเวียนของเงินสดของกิจการ(สินทรัพย์สภาพคล่องแท้ จริง)นำมาคำนวณเทียบกับจำนวนเงินที่จะมีการจ่ายเงินสดออกไปจริง

4. Z- Score เป็นการคำนวณวัดความเสี่ยง หรือผลตอบแทนของกิจการ (Risk or Profitability) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสถานะภาพทางการเงินในขณะนั้น ซึ่งตามทฤษฎีของค่า Z- Score ต่ำกว่า 1.8 เท่า แสดงว่ากิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงินอย่างรุนแรง หากค่าอยู่ในช่วง 1.8 ถึง 3.0 เท่าถือว่ามีความเสี่ยงพอสมควร และหากค่าอยู่มากกว่า 3.0 เท่า จัดเป็นกิจการที่มีสถานะทางการเงินดี

กำชัย แก้วร่วมวงศ์ (2539) ได้ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนการลงทุนหุ้นกลุ่มพลังงาน และกลุ่มสื่อสาร ปี 2537 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยพื้นฐานด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม มีส่วนต่อการดำเนินงานของบริษัท แต่ภาวะในตลาดหลักทรัพย์ในไตรมาสที่ 1 และที่ 4 ค่าเฉลี่ยผลตอบแทนการลงทุนเป็นลบ ในขณะที่ไตรมาสที่ 2 และที่ 3 เป็นบวก แสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยอื่นที่สำคัมากกว่าผลประกอบการของบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้ราคาปรับตัวลดลงได้

ใช้วิธีทดสอบของ Mann - Whitney ทิละไตรมาส

สุโจจน์ ศรีแก้ว (2535) ศึกษาวิเคราะห์หุ้นกลุ่มธนาคารและกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่าหุ้นกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ มีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) สูง เพราะรายได้หลักมาจากค่านายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ รายได้ส่วนนี้จะขึ้นอยู่กับภาวะการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ภาวะการลงทุนดี รายได้ค่านายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ก็จะมาก

แต่ถ้าภาวะการลงทุนไม่ดี รายได้ค่านายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ก็จะเกี่ยวข้องกับ ภาวะการลงทุน ในตลาดจะถูกกระทบกระเทือนได้ง่ายจากมีปัจจัยที่มีอิทธิพลหลายปัจจัย เป็นตัวกำหนดด้วยเหตุนี้ราคาหุ้นกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์จึงเคลื่อนไหวเร็ว โดยศึกษาข้อมูลและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี 2533

รัฐวัตร พรหมเสน (2538) ศึกษาโครงสร้างพฤติกรรมและผลการดำเนินงานของ ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ผลของการศึกษาฐานะทางการเงินของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ตั้งแต่ปี 2530 - 2536 โดยอาศัยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratio) อันประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ความคล่องทางการเงิน
2. การวิเคราะห์นโยบายการลงทุน
3. การวิเคราะห์ความสามารถในการก่อหนี้
4. การวิเคราะห์ความพอเพียงของเงินกองทุน
5. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ทำให้สามารถประเมิน

ประสิทธิภาพของการประกอบการและความพร้อมของกลุ่ม

เอนก เลิศมยานันท์ (2536) ศึกษาวิเคราะห์การลงทุนในหุ้นกลุ่มเงินทุนหลัก ทรัพย์ ตั้งแต่ปี 2530 - 2534 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาดัชนีอย่างมีนัยสำคัญมีเพียง 2 ตัวแปร คือ ขนาดของทุนจดทะเบียน และกำไรต่อหุ้น โดยที่ขนาดของทุนจดทะเบียน จะมีความสัมพันธ์ในทางลบ ขณะที่กำไรต่อหุ้นจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับราคาดัชนี และสาเหตุที่ทำให้หลักทรัพย์ในกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์เป็นที่นิยม เพราะภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในภาวะที่ดีมาก อัตราการเติบโตของกำไรของบริษัทจึงสูงตาม ดังนั้นสำหรับนักลงทุน หากมองภาพรวมของปัจจัยพื้นฐานโดยวิเคราะห์ว่ามีแนวโน้ม ที่ยังดีอยู่ นักลงทุนสามารถที่จะเลือก ลงทุนได้ในสถานการณ์ที่ผันผวนเพราะจะได้ราคาที่ดี และหากถือให้ยาวขึ้นก็จะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าว่าการเสี่ยงรายวัน ที่คล้อยตาม ความผันผวนของตลาด

พิงพิศ แก้วเพชร (2539) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของ นักลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ นักลงทุน จะเริ่มพิจารณา

1. แนวโน้ม ภาวะเศรษฐกิจ และตลาดหุ้นก่อนเป็นอันดับแรก โดยพิจารณาอัตราเงินเฟ้อ และตัวเลขทางเศรษฐกิจของประเทศ การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย และนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาล

2. การวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม นักลงทุนจะพิจารณาจากประเภทของอุตสาหกรรมเป็นหลัก

3. การวิเคราะห์บริษัท นักลงทุนจะเริ่มพิจารณาในเชิงคุณภาพจากกลุ่มผู้บริหารของบริษัทก่อนเป็นอันดับแรก แล้วจึงพิจารณาเชิงปริมาณโดยวิเคราะห์ ESP, P/E Ratio และความสามารถในการทำกำไร ปัจจัยทางเทคนิคใช้ Moving Average และ MACD

สมมุติฐานในการศึกษา

การประกาศให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ปิดดำเนินการ เกิดจากการขาดเสถียรภาพดังต่อไปนี้

1. สภาพคล่อง (Liquidity Ratios)
- 2 ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios)
- 3 ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน (Turnover Relationships Ratios)
- 4 ความมั่นคงของผู้ถือหุ้น (Leverage Ratios)

เป็นเครื่องชี้วัด

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย
(RESEARCH METHODOLOGY)

ในการวิจัยครั้งนี้ ประเภทของข้อมูลที่ทำการศึกษาได้มาจาก แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source of Data) ได้จากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมและตีพิมพ์ไว้ในหนังสือพิมพ์ เอกสารต่าง ๆ เช่นวารสาร คำบรรยาย คู่มือการลงทุน งานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือภาษาไทย และภาษาอังกฤษ จากข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตคอมพิวเตอร์ เพื่อนำมาเป็นแนวความคิดในการศึกษาครั้งนี้

ประชากร
(Population)

บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และเป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ถูกธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดดำเนินการ เปรียบเทียบกับบริษัทเงินทุนฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป โดยแบ่งตามขนาดของบริษัทฯ ดังนี้

1. บริษัทฯ ขนาดเล็ก เงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 ล้านบาท จำนวนบริษัท
เงินทุนหลักทรัพย์ที่ใช้ในการวิเคราะห์มี 7 บริษัท โดยแบ่งเป็น
 - 1.1 บริษัทฯ ที่ประกาศให้ปิดดำเนินการ จำนวน 4 บริษัท
 - 1.2 บริษัทฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป จำนวน 3 บริษัท(ในภาคผนวกหน้า 132)
2. บริษัทฯ ขนาดกลาง เงินทุนจดทะเบียน 500 - 999 ล้านบาท จำนวนบริษัท
เงินทุนหลักทรัพย์ที่ใช้ในการวิเคราะห์มี 11 บริษัท โดยแบ่งเป็น
 - 2.1 บริษัทฯ ที่ประกาศให้ปิดดำเนินการ จำนวน 8 บริษัท
 - 2.2 บริษัทฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป จำนวน 3 บริษัท(ในภาคผนวกหน้า 132, 133)
3. บริษัทฯ ขนาดใหญ่ เงินทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาท ขึ้นไป จำนวนบริษัท
เงินทุนหลักทรัพย์ที่ใช้ในการวิเคราะห์มี 15 บริษัท โดยแบ่งเป็น
 - 3.1 บริษัทฯ ที่ประกาศให้ปิดดำเนินการ จำนวน 6 บริษัท

3.2 บริษัท ฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป จำนวน 9 บริษัท
(ในภาคผนวกหน้า 133,134)

สถิติที่ใช้ในการศึกษา (Statistics of Study)

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์โดย
กราฟแสดงแนวโน้มการเปรียบเทียบค่า Ratio ระหว่าง กลุ่มบริษัทฯ ปิด กับ กลุ่ม
บริษัทฯ เปิด ตามกลุ่มของเงินทุนจดทะเบียน

การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

ในการศึกษานี้จะวิเคราะห์เสถียรภาพของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่เป็น บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยจะดูที่ความคล่องตัวทางการเงินหรือสภาพคล่อง(Liquidity) ความสามารถในการแสวงหากำไร (Profitability or Earning) คุณภาพของสินทรัพย์(Assets Quality) ความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น (Leverage Ratios) โดยการวิเคราะห์จากงบการเงินของบริษัทฯ เพื่อต้องการทราบถึงฐานะอันแท้จริงของธุรกิจเพราะผลประกอบการที่ปรากฏในงบการเงินจะชี้ให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จ หรือไม่ประสบความสำเร็จในธุรกิจ พร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ อาทิ ความสามารถในการทำกำไร การเจริญเติบโต หาดูดีและจุดบกพร่องเพื่อแก้ไข ปัญหาของกิจการ เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

การศึกษาจะใช้ข้อมูลที่เป็นเชิงปริมาณ ภาพรวมของอุตสาหกรรมเงินทุนหลักทรัพย์ และผลการดำเนินงานของแต่ละบริษัทฯ ทำเป็นตารางเปรียบเทียบแต่ละปี ตลอดจนจัดทำแผนภูมิเปรียบเทียบในส่วนของข้อมูลที่สำคัญบางตัวที่จะทำให้เห็นถึงโครงสร้างรายได้ และผลกำไรต่อหุ้น การวิเคราะห์จะแบ่งออกเป็น ดังนี้คือ

1. วิเคราะห์เชิงปริมาณ จะเป็นการใช้ข้อมูลจากงบการเงินของแต่ละบริษัทเป็นหลักใหญ่ เช่น ดูสัดส่วนการทำธุรกิจ ความสามารถในการหาผลตอบแทน ความสามารถในการชำระหนี้สิน

1.1 การวิเคราะห์อัตราส่วนจากงบการเงิน(Ratio Analysis) แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1.1.1 วัสดุสภาพคล่อง(Liquidity Ratios) เป็นการนำข้อมูลจากงบการเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์หมุนเวียน (Current Assets) หนี้สินหมุนเวียน (Current Liabilities) ต้นทุนที่ขาย ยอดการขายสุทธิ ขายเชื่อ และลูกหนี้การค้ามาหาอัตราส่วนความสัมพันธ์เพื่อใช้เป็นเครื่องวัด หรือเปรียบเทียบดูความคล่องตัวระยะสั้นของธุรกิจ ว่าเงินทุนที่ใช้ดำเนินงานมีเพียงพอที่จะหมุนเวียน (Turnover) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ หรือไม่ คำนวณจาก

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

1.1.2 วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios) เป็นเครื่องชี้ถึง แผนการเงินในอนาคตได้เป็นอย่างดีโดยการนำรายการต่าง ๆ ในงบดุล และงบกำไรขาดทุนมาหาอัตราส่วนความสัมพันธ์ ซึ่งจะทำให้สามารถวัดความสามารถในการจัดการของฝ่ายบริหารในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์และได้รับผลตอบแทนสูงสุด (ชนินทร์ พิตยาวิวิธ, 2535 การบริหารบริษัทเงินทุน, 347) โดยวิเคราะห์จาก

1.1.2.1 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ถ้าอัตราส่วนเงินทุนต่อสินทรัพย์สูงแสดงว่าผู้บริหารกิจการมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (ชนินทร์ พิตยาวิวิธ, 2535, การบริหารบริษัทเงินทุน, (พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง), กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป : 348) คำนวณจาก

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

1.1.2.2 กำไรสุทธิต่อรายได้ (Net Profit Margin) อัตราส่วนนี้ใช้ในการพิจารณาว่าธุรกิจมีนโยบายในการจัดสรรกำไรอย่างไร คำนวณจาก

$$\text{กำไรสุทธิต่อรายได้} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้}} \times 100$$

1.1.3 วัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน(Turnover Relationships Ratios) หรือผลตอบแทนต่อการลงทุน (Return on Investment) อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนที่จะได้รับจากการบริหารเงินทุนของกิจการ หรือสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการที่มีอยู่ ว่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่อย่างไร อีกนัยหนึ่งคือเงินที่ลงทุนไปในกิจการทั้งหมดนั้นให้ผลตอบแทนกลับคืนมากี่เปอร์เซ็นต์ของเงินลงทุนทั้งหมด บริษัทที่มีค่า ROA สูงจะมีประสิทธิภาพใน

ผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์มากกว่าที่มีค่า ROA ต่ำ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
2538 การลงทุน. 556) คำนวณจาก

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

1.1.4 อัตราส่วนแสดงความมั่งคั่งของผู้ถือกู้ (Leverage Ratio) เป็นการนำข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับหนี้สิน (Liabilities) สินทรัพย์ (Assets) ส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity) มาหาอัตราส่วนความสัมพันธ์เพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ หรือภาระผูกพันของธุรกิจ

1.1.4.1 วัดความคล่องตัวทางการเงินระยะยาว (Long-Term Liquidity Ratio) หรือความสามารถชำระหนี้ (Solvency Ratio) อัตราส่วนนี้ใช้ดูความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาวของลูกหนี้ เพราะถ้ากิจการมีหนี้สินระยะยาวอยู่มาก กิจการต้องจ่ายดอกเบี้ยมากเช่นเดียวกัน โดยทั่วไปลูกค้านั้นไม่ควรมียอดอัตราส่วนสูงกว่า 1 : 1 คือ หนี้สินระยะยาวไม่ควรสูงกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น ถ้าอัตราส่วนนี้มีค่าสูงมากก็แสดงว่ากิจการกู้เงินจากเจ้าหนี้ยาวมาลงทุนมากกว่าเงินที่เจ้าของกิจการนำมาลงทุน ดังนั้นอัตราส่วนยิ่งสูงหลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวก็จะยิ่งต่ำลงด้วย เพราะลูกหนี้จะต้องมีภาระดำเนินกิจการให้เกิดผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ย ความมั่นคงของกิจการจึงลดต่ำลง (ชนินทร์ พิทยาวิธ. 2535 การบริหารบริษัทเงินทุน. 345) คำนวณจาก

$$\text{หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{หนี้สินระยะยาว}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

1.1.4.2 อัตราส่วนหนี้สิน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt : Equity Ratio)

อัตราส่วนนี้ใช้สำหรับวัดว่าธุรกิจได้มีการใช้เงินทุนภายนอก (หนี้สิน) ต่อเงินทุนภายใน (ส่วนของผู้ถือหุ้น) เป็นอย่างไร คำนวณจาก

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

1.1.4.3 อัตราส่วนเงินทุนต่อสินทรัพย์ (Debt : Assets Ratio)

อัตราส่วนนี้ใช้สำหรับวัดว่าธุรกิจนำเงินทุน (ส่วนของผู้ถือหุ้น) มาใช้ในกิจการในอัตราเท่าใดของสินทรัพย์ทั้งสิ้น คำนวณจาก

$$\text{อัตราส่วนหนี้รวมต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{หนี้สินทั้งสิ้น}}{\text{สินทรัพย์ทั้งสิ้น}}$$

โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบบริษัท ๆ เปิด กับบริษัท ๆ ปิดในลักษณะธุรกิจเดียวกัน (Cross-sectional Analysis)

2. การวิเคราะห์โดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย Ratio รวมทั้งหมด

โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ Ratio โดยแยกการวิเคราะห์ตามแต่ละหัวข้อการวิเคราะห์ คือ ความเพียงพอของเงินกองทุน, สภาพคล่อง, ผลตอบแทนต่อการลงทุน, ความสามารถในการทำกำไร, ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น, ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์, มาเฉลี่ยรวมทั้งหมดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2537 ถึง ไตรมาสที่ 2 ปี 2540 ของแต่ละบริษัท และของแต่ละหัวข้อการวิเคราะห์ แล้วนำค่าเฉลี่ยของแต่ละบริษัทมาหาค่าเฉลี่ยรวมอีกทีหนึ่ง เพื่อสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ดำเนินการต่อไป โดยศึกษาเปรียบเทียบ แบ่งตามกลุ่มของขนาดเงินทุนจดทะเบียน ซึ่งมี 3 กลุ่มดังนี้

- | | |
|--------------------------|---------------------|
| 1. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน | 100 - 499 ล้านบาท |
| 2. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน | 500 - 999 ล้านบาท |
| 3. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน | 1,000 ล้านบาทขึ้นไป |

บทที่ 4

ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์ (RESULTS AND DISCUSSION)

การวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาเรื่องเสถียรภาพของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โดยเปรียบเทียบการศึกษาระหว่างบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการกับบริษัทที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ โดยการนำข้อมูลจากงบดุล และงบกำไร-ขาดทุนของแต่ละบริษัทฯ มาหาค่าอัตราส่วน Ratio โดยนำเอาตัวเลข 2 จำนวนมาหารกัน ผลลัพธ์ดังกล่าวเมื่อแปลความหมายโดยเปรียบเทียบ จะมีความหมายและมีประโยชน์อย่างมากในการนำไปใช้ในการตัดสินใจทางการเงิน ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์อัตราส่วนจากงบการเงิน (Ratio Analysis) แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ได้ 4 ประการดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์อัตราส่วนจากงบการเงิน(Ratio Analysis) แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1.1 วัดสภาพคล่อง(Liquidity Ratios) คำนวณจาก

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

1.2 วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios) คำนวณ

จาก

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

$$\text{กำไรสุทธิต่อรายได้} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้}} \times 100$$

1.3 วัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน(Turnover Relationships Ratios)

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

1.4 วัดความมั่นคงของผู้ขอกู้ (Leverage Ratios)

- อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น = $\frac{\text{หนี้สินระยะยาว}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$
- อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น = $\frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม = $\frac{\text{หนี้สินทั้งสิ้น}}{\text{สินทรัพย์ทั้งสิ้น}}$

การวิเคราะห์ โดยนำผลที่ได้จากการคำนวณตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2537 ถึง ไตรมาสที่ 2 ของปี 2540 มาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละบริษัท โดยแยกเป็นกลุ่มบริษัท ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ กับบริษัทที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป ตามกลุ่มของเงินทุนจดทะเบียน หลังจากนั้นนำค่าเฉลี่ยของทุกบริษัท ของแต่ละกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มบริษัท ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ กับกลุ่มบริษัท ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป

2. การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend analysis) โดยการเปรียบเทียบโดยวิธีกราฟ เป็นการใช้ข้อมูลเฉลี่ยรวมทุกบริษัท โดยแยกบริษัท ที่ปิด กับบริษัทที่เปิด แบ่งตามกลุ่มของเงินทุนจดทะเบียนแต่ละไตรมาส คือตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึง ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์อัตราส่วนจากงบการเงิน (Ratio Analysis)

1.1. วัดสภาพคล่อง(Liquidity Ratios)

ตารางที่ 1 สภาพคล่องของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เฉลี่ยบริษัทฯ	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	0.188	1.173
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	0.152	1.173
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	0.211	1.173

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 - 999 ล้านบาท มีเงินทุนหมุนเวียนต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับ กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มอื่น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ค่าที่ได้ของทั้งสามกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 1.173 แสดงว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนบริษัท ฯ ปิดทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีความสามารถ และความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียนต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2 สภาพคล่องของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เฉลี่ยบริษัท	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	12.365	1.173
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	10.073	1.173
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	0.423	1.173

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปมีอัตราส่วนต่ำสุด ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนทั้งสามกลุ่ม และเป็นกลุ่มที่มีอัตราส่วนต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือมีอัตราส่วน 0.423 ในขณะที่ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม มีอัตราส่วน 1.173 และกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มอื่นมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่ากลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และ 500 – 999 ล้านบาท มีความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียนมีมากกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงถึงความมั่นใจของเจ้าหนี้ระยะสั้น คือการมีโอกาสที่จะได้รับชำระหนี้สินมีอยู่มากตามอัตราส่วนที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบสภาพคล่องของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิด
ดำเนินการต่อไป กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	บริษัทฯเปิด	บริษัทปิด	อุตสาหกรรม
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	12.365	0.188	1.173
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท			
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	10.073	0.152	1.173
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป			
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	0.423	0.211	1.173

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

จากการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอัตราส่วนระหว่างบริษัทฯ เปิด, บริษัทฯ ปิด และค่าเฉลี่ย อุตสาหกรรม พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนทั้งสามกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนที่สูง กลุ่มบริษัทฯ ปิด และยังมีอัตราส่วนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ยกเว้นบริษัทฯ เปิด กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป มีอัตราส่วนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แต่สูงกว่าบริษัทฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มเดียวกัน แสดงว่ากลุ่มบริษัทฯ ปิดทั้ง สามกลุ่มมีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนเงินชำระหนี้ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่าง ๆ สูงกว่ากลุ่มบริษัทฯ เปิด

1.2. วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitabilities Ratios)

ตารางที่ 4 วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เฉลี่ยบริษัทฯ	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	-0.077	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	-2.362	-4.804
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	0.009	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	6.606	-4.804
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	-0.037	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	-2.293	-4.804

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ ปิด ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นต่ำสุด และยังต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมอีกด้วย แสดงว่าความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการไม่มีประสิทธิภาพคือ - 0.077 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม -0.060 แต่บริษัท ฯ ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาทกลับมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่นคือ 0.009 แสดงว่าความสามารถในการบริหารงานเพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนของกลุ่มนี้ดีกว่ากลุ่มอื่นรวมทั้งอุตสาหกรรมด้วย

ในส่วนของกำไรสุทธิต่อรายได้ บริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ - 2.362 แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ - 4.804 จะเห็นว่าดีกว่าเล็กน้อย แสดงว่ากำไรสุทธิของกลุ่มนี้ดีดลบน้อยกว่า กำไรสุทธิของค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

ตารางที่ 5 ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูก
ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เฉลี่ยบริษัท ฯ	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	0.038	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	21.708	-4.804
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	-0.013	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	-13.713	-4.804
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	0.041	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	16.147	-4.804

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

ผลการวิจัยพบว่า บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นสูงสุดในกลุ่มบริษัท ฯ เปิด แสดงว่าความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารทำให้เกิดกำไรสุทธิเฉลี่ยบริษัท ฯ เปิด ดีกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมซึ่งติดลบคือ - 0.060 แสดงว่ากำไรสุทธิเฉลี่ยอุตสาหกรรมติดลบ และความสามารถในการหากำไรทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีประสิทธิภาพดีกว่าถึงแม้ว่ากลุ่มเงินทุนจดทะเบียนจะมีอัตราส่วนติดลบคือ -0.013 แต่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060

ในส่วนของกำไรสุทธิต่อรายได้ ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท มีเปอร์เซ็นต์สูงที่สุดในสามกลุ่ม คือ 21.708 ในขณะที่ กลุ่มบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท มีเปอร์เซ็นต์ กำไรสุทธิต่อรายได้ติดลบ -13 713 มากกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 แสดงว่าความสามารถในการหากำไรของกลุ่มนี้มีประสิทธิภาพต่ำมาก คือทำให้เกิดกำไรสุทธิติดลบ มากกว่ากำไรสุทธิของอุตสาหกรรม

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความสามารถในการหากำไรของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	บริษัทฯเปิด	บริษัทปิด	อุตสาหกรรม
ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	0.038	-0.077	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้ %	21.708	-2.362	-4.804
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท			
ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	-0.013	0.009	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้ %	-13.713	6.606	-4.804
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป			
ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	0.041	-0.037	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้ %	16.147	-2.293	-4.804

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

จากการวิเคราะห์พบว่า ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปบริษัท ฯ เปิด มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นสูงกว่า ค่าเฉลี่ยบริษัท ฯ ปิดซึ่งติดลบคือ -0.077 และ -0.037 แสดงว่าบริษัท ฯ มีประสิทธิภาพในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทน แต่สำหรับในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยบริษัท ฯ เปิดต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดแต่สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่าการบริหารงานเพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนของบริษัท ฯ ปิดคือ 0.009 มีประสิทธิภาพสูงกว่าบริษัท ฯ เปิด คือ -0.013

ในส่วนของกำไรสุทธิต่อรายได้ บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปมีเปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิต่อรายได้สูงกว่าบริษัท ฯ ปิดอยู่มาก และยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมอีกด้วย แต่ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท กลับมีเปอร์เซ็นต์กำไรสุทธิต่อรายได้รวมติดลบถึง -13.713 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกำไรสุทธิของกลุ่มนี้ติดลบสูงมากเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยรายได้รวมของกลุ่ม และยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมอีกด้วย

1.3. วัดประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ (Turnover Relationships Ratios)
 ตารางที่ 7 ประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ ของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้
 ปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เฉลี่ยบริษัทฯ	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-0.001	-0.006
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	0.002	-0.006
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-0.001	-0.006

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

จากการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาทมีอัตราส่วน
 ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สูงสุดคือ 0.002 ในขณะที่ กลุ่มอื่นมีอัตราส่วนติดลบ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ
 ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม พบว่าทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วน สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมซึ่ง
 แสดงว่าผู้บริหารกิจการโดยเฉลี่ยของกลุ่มบริษัท ฯ ปิดมีผลการดำเนินงานสูงกว่า ค่าเฉลี่ย
 อุตสาหกรรม

ตารางที่ 8 ประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ ของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้
เปิดดำเนินการต่อไป

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เฉลี่ยบริษัทฯ	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	0.006	-0.006
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-0.002	-0.006
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	0.017	-0.006

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท มีอัตราส่วนต่ำกว่ากลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มอื่นถึงกับติดลบ และทั้งสามกลุ่มเงินทุน จดทะเบียน ก็มีอัตราส่วนเฉลี่ย สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ซึ่งติดลบ แสดงว่า กำไรสุทธิของ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมติดลบ ทำให้ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ติดลบไปด้วย และประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ฯ เปิดทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน ก่อให้เกิดผล กำไรสุทธิ หรือผลตอบแทน จากการในสินทรัพย์ไปใช้ ดีกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แต่เมื่อ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาทมี ประสิทธิภาพในการหาผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ต่ำสุด

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	บริษัทฯเปิด	บริษัทปิด	อุตสาหกรรม
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	0.006	-0.001	-0.006
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท			
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-0.002	0.002	-0.006
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป			
ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	0.017	-0.001	-0.006

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์เฉลี่ยของกลุ่มบริษัท ฯ เปิดของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และ ตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของบริษัท ฯ ปิด และยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมอีกด้วย แสดงว่า กลุ่มบริษัท ฯ เปิดทั้งสองกลุ่ม มีผู้บริหารกิจการที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงกว่าทั้งกลุ่มบริษัท ฯ ปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม และยังเป็นหลักประกันต่อเจ้าหนี้ทั้งหลายของกิจการว่าจะได้รับชำระหนี้เมื่อนี้ถึงกำหนดชำระคืนอีกด้วย แต่สำหรับกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาทค่าเฉลี่ยที่ได้ติดลบ - 0.002 แสดงว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่ำกว่ากลุ่มอื่นเมื่อเปรียบเทียบทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน แต่สูงกว่าอุตสาหกรรม คือ - 0.002 ในขณะที่อุตสาหกรรม -0.006

1.4. วัดอัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้ถือหุ้น (Leverage Ratios)
 ตารางที่ 10 วัดอัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้ถือหุ้น ของธุรกิจของบริษัทเงินทุนและเงินทุน
 หลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ

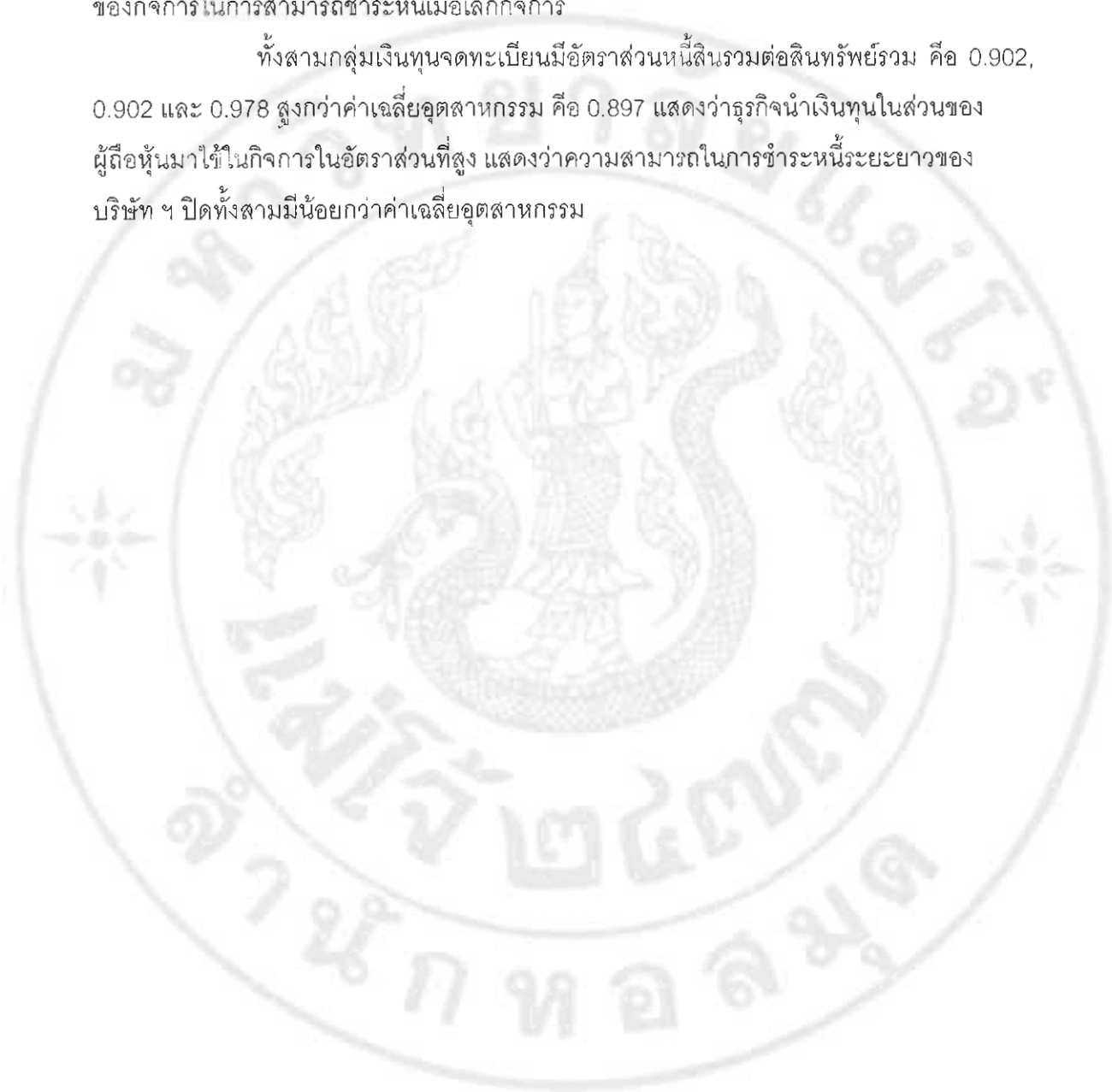
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เฉลี่ยบริษัทฯ	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.634	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	10.213	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.902	0.897
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.702	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	10.142	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.902	0.897
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.531	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	6.812	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.978	0.897

หมายเหตุ. ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

จากการวิเคราะห์พบว่าหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุน
 จดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทั้งสองกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน และสูงกว่าค่า
 เฉลี่ยอุตสาหกรรมอีกด้วยคือ 0.702 และ 0.673 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้กู้เงินจากเจ้าหนี้ยมา
 ลงทุนมากกว่าเงินที่เจ้าของนำมาลงทุน ดังนั้นหลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาว และความมั่นคง
 ของกิจการต่ำกว่ากลุ่มอื่น และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมอีกด้วย

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้นบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน
100 -- 499 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 10.213 มากกว่าค่าเฉลี่ยของอีกสองกลุ่มเงินทุน
จดทะเบียน และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่ากลุ่มนี้มีการกู้เงินจากเงินทุนภายนอกไปใช้ใน
กิจการมากกว่าเงินทุนในส่วนของเจ้าของมากถึง 10.213 เท่า ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคง
ของกิจการในการชำระหนี้เมื่อเลิกกิจการ

ทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม คือ 0.902,
0.902 และ 0.978 สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.897 แสดงว่าธุรกิจนำเงินทุนในส่วนของ
ผู้ถือหุ้นมาใช้ในการกิจการในอัตราส่วนที่สูง แสดงว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาวของ
บริษัท ฯ ปิดทั้งสามมีน้อยกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม



ตารางที่ 11 วัดอัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้ถือกู้ ของธุรกิจของบริษัทเงินทุนและเงินทุน
หลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	ค่า Ratio เติบโตบริษัท	ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	1.055	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	3.122	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.571	0.897
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท		
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.296	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	1.372	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.437	0.897
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป		
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.547	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	5.426	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.872	0.897

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

ผลการวิจัยพบว่าหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาทมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสูงกว่า อีกสองกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่ากลุ่มนี้มีหนี้สินระยะยาวที่ใช้ในการลงทุน มากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น ถึง 1.055 เท่า แสดงว่าเจ้าหนี้มีส่วนได้เสียในกิจการมากกว่าเจ้าของ ทำให้หลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวต่ำ

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท ฯ เปิดทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีอัตราส่วนต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่าธุรกิจได้มีการใช้เงินทุนภายนอก(หนี้สิน) ต่อเงินทุนภายใน (ส่วนของผู้ถือหุ้น) ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ดีกว่า เพราะมีจำนวนหนี้สิน เมื่อเทียบกับแล้วน้อยกว่า

ตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม บริษัท ฯ เปิดทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีอัตราส่วนต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่าธุรกิจนำเงินทุนภายนอก มาใช้ในกิจการในอัตราส่วนของสินทรัพย์ ที่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่าความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาวมีอยู่สูงเพราะมีจำนวนหนี้สินทั้งสินไม่มากนักจึงไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของบริษัท ฯ และเจ้าหนี้เมื่อบริษัท ฯ เลิกกิจการในอนาคต



ตารางที่ 12 เปรียบเทียบวัดอัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้ถือกู้ ของธุรกิจของบริษัทเงินทุน และเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป กับบริษัทที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	บริษัทฯ เปิด	บริษัทปิด	อุตสาหกรรม
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	1.055	0.634	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	3.122	10.213	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.571	0.902	0.897
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท			
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.296	0.702	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	1.372	10.142	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.437	0.902	0.897
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป			
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.547	0.531	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	5.426	6.812	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.872	0.978	0.897

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

จากการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน สูงกว่า 1 คือ 1.055 แสดงว่า
กิจการกู้เงินจากเจ้าหนี้มาลงทุนมากกว่าเงินที่เจ้าของกิจการนำมาลงทุน กิจการของบริษัท ฯ เปิด
มีหนี้สินระยะยาวอยู่มาก กิจการต้องจ่ายดอกเบี้ยมาก ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนหนี้สิน

ระยะยาวน้อยกว่า คือ 0.634 และยังน้อยกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.673 แสดงว่า ในกลุ่มเงิน
ทุนจดทะเบียนกลุ่มนี้บริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นดีกว่า

ในส่วนของอัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ดูถึงอัตราส่วนหนี้สินรวม จะเห็น
ว่าบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น คือ 3.122 ซึ่งต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิด คือ 10.213 และ
ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 8.718 แสดงว่าจำนวนหนี้สินรวมคือ หนี้สินหมุนเวียน และ
หนี้สินระยะยาวของบริษัท ฯ เปิดมีจำนวนน้อยกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงว่าความสามารถในการ
ชำระหนี้สินมีอยู่สูงกว่าบริษัท ฯ ปิด และอุตสาหกรรม

ในส่วนของอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม เป็นกว่าหาอัตราส่วนระหว่าง
หนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม จากผลการวิจัยพบว่า บริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วนของส่วนเงินทุน ต่อ
สินทรัพย์คือ 0.571 ซึ่งต่ำกว่า บริษัท ฯ ปิด คือ 0.902 และ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.897 แสดง
ว่าบริษัท ฯ เปิด มีจำนวนหนี้สินรวมเฉลี่ยน้อยกว่า บริษัท ฯ ปิด และ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม เมื่อ
เปรียบเทียบกับจำนวนสินทรัพย์ที่บริษัท ฯ มีอยู่ ทำให้บริษัท ฯ เปิดมีความมั่นคง และ ความ
สามารถในการชำระหนี้สินมากกว่าบริษัท ฯ ปิด

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วนที่น้อยกว่า
บริษัท ฯ ปิด และ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.296, 0.702 และ 0.673 ตามลำดับ แสดงว่า
บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีจำนวนหนี้สินระยะยาวน้อยกว่า ส่วนของผู้ถือหุ้นอยู่มาก เมื่อเทียบกับ
บริษัท ฯ ปิด และ อุตสาหกรรม ซึ่งมีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวสูงกว่า ทำให้บริษัท ฯ มีความมั่นคง
และมีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาวมากกว่า

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน 1.372 ซึ่งต่ำกว่าบริษัท ฯ
ปิด คือ 10.142 และอุตสาหกรรม คือ 8.718 แสดงว่า บริษัท ฯ เปิด มีจำนวนหนี้สินรวมน้อยกว่า
เมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นแล้ว ความเสี่ยงที่เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้มีน้อยกว่า
บริษัท ฯ ปิด ซึ่งมีอัตราส่วนสูงถึง 10.142

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม เงินทุนในที่นี้ก็คือเปรียบเทียบทั้งหนี้สิน
ระยะสั้น และหนี้สินระยะยาว กับสินทรัพย์รวม ผลการวิจัยพบว่า บริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วน 0.437
ซึ่งต่ำกว่า บริษัท ฯ ปิด คือ 0.902 และอุตสาหกรรม คือ 0.897 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีหนี้รวมต่ำ
ความเสี่ยงทางการเงินต่ำด้วย

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วนต่ำกว่า คือ 0.531 ในขณะที่ บริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วนสูงกว่า คือ 0.547 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม 0.673 จะเห็นว่าบริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น ต่ำกว่าเพียงเล็กน้อย แสดงว่าความเสี่ยงทางการเงินของลูกหนี้ ไม่ต่างกันมากนัก แต่ของบริษัท ฯ ปิดดีกว่าเล็กน้อย

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วน 5.426 ซึ่งต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิด คือ 6.812 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 8.718 แสดงว่า เจ้าหนี้บริษัท ฯ เปิดได้รับความคุ้มครองจากส่วนของผู้ถือหุ้น และมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าเล็กน้อย

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนต่ำกว่า บริษัท ฯ เปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.872, 0.978 และ 0.897 ตามลำดับ แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบทั้งหนี้สินระยะสั้นและหนี้สินระยะยาว กับสินทรัพย์รวม จะเห็นว่าบริษัท ฯ เปิดมีหนี้สินรวมต่ำ และความเสี่ยงทางการเงินต่ำด้วย

ตารางที่ 13 สรุปการเปรียบเทียบค่า Ratio เฉลี่ยระหว่างบริษัทเปิด กับบริษัทปิดของกลุ่ม
เงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท	บริษัทเปิด	บริษัทปิด	อุตสาหกรรม
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	12.365	0.188	1.173
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	0.038	-0.077	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	21.708	-2.362	-4.804
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	0.006	-0.001	-0.006
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	1.055	0.634	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	3.122	10.213	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.571	0.902	0.897

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เป็นเครื่องชี้ฐานะทางการเงินระยะสั้นของธุรกิจ เพื่อหาความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ในแง่ของเจ้าหนี้ อัตราส่วนยิ่งสูง ความคล่องตัวยิ่งมาก จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วนคือ 12.365 มากกว่าบริษัท ฯ ปิดคือ 0.188 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม 1.173 แสดงถึงความมั่นใจของเจ้าหนี้ระยะสั้น คือ การมีโอกาสที่จะได้รับชำระหนี้สินมีอยู่มากตามอัตราส่วน ในขณะที่ บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนต่ำกว่า 1:1 กิจการบริษัท ฯ ปิดมีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน เพราะหนี้สินหมุนเวียนนั้นจะต้องชำระทันที

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น เป็นการวิเคราะห์เพื่อวัดผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น หรือเงินทุนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วนสูงกว่าบริษัท ฯ ปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.038, -0.077 และ -0.060 แสดงว่าผู้บริหารกิจการของบริษัท ฯ เปิด มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

กำไรสุทธิต่อรายได้ อัตราส่วนนี้เป็นการวัดความสามารถในการจัดการ แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการหากำไร จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ เปิดมีเปอร์เซ็นต์มากกว่ามาก

คือ 21.708 % ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีเปอร์เซ็นต์ เพียง -2.362 % เพราะกลุ่มบริษัท ฯ ปิดบางบริษัท ฯ มีค่า Ratio ติดลบติดต่อกันหลายไตรมาส และมีแนวโน้มติดลบเพิ่มขึ้น และในและค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม -0.060 % แสดงว่าบริษัท ฯ ปิด มีกำไรสุทธิสูงเมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ กับรายได้รวม ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมติดลบ แสดงว่าโดยเฉลี่ยอุตสาหกรรมแล้วกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมติดลบ แต่บริษัท ฯ ปิดมีเปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิ ต่อรายได้ติดลบมากกว่า คือมีกำไรสุทธิติดลบมากกว่า

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เป็นการวิเคราะห์เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วน 0.006 ซึ่งสูงกว่า บริษัท ฯ ปิด คือ -0.001 และ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ -0.006 แสดงว่าผู้บริหารกิจการบริษัท ฯ ปิดมีประสิทธิภาพในการดำเนินการดีกว่า

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้ใช้วัดความเสี่ยงทางการเงินของลูกหนี้ เพื่อดูหลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวว่ามีมากน้อยเพียงใด จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วนสูงกว่า บริษัท ฯ ปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 1.055, 0.634 และ 0.673 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิด มีความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาวต่ำ เพราะกิจการมีหนี้สินระยะยาวอยู่มาก กิจการต้องจ่ายดอกเบี้ยมากเช่นเดียวกัน และแสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีการกู้เงินจากเจ้าหนี้มาลงทุนมากกว่าเงินที่เป็นส่วนของเจ้าของ หลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวต่ำเช่นกัน

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้วัดความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับผู้ถือหุ้น จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วน 3.122 ซึ่งต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิด คือ 10.213 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 8.718 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีความคล่องตัวสูงขณะเดียวกันมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำ

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม เป็นการเปรียบเทียบทั้งหนี้สินระยะสั้นและหนี้สินระยะยาว กับสินทรัพย์รวม จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วนต่ำสุด คือ 0.571 ในขณะที่ บริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วน 0.902 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม 0.897 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีหนี้สินรวมต่ำ ความเสี่ยงทางการเงินต่ำด้วย และบริษัท ฯ ปิดมีหนี้สินรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม และมีความเสี่ยงทางการเงินสูง

ตารางที่ 14 สรุปการเปรียบเทียบค่า Ratio เฉลี่ยระหว่างบริษัทฯเปิด กับบริษัทฯปิดของกลุ่ม
เงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท	บริษัทฯเปิด	บริษัทฯปิด	อุตสาหกรรม
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	10.073	0.152	1.173
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	-0.013	0.009	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	-13.713	6.606	-4.804
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-0.002	0.002	-0.006
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.296	0.702	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	1.372	10.142	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.437	0.902	0.897

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน วัดความล้นพียงซึ่งจะทราบความสามารถและความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียน จากการวิเคราะห์ พบว่า บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนสูงมากถึง 10.073 เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัท ฯ ปิด คือ 0.152 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม 1.173 แสดงว่า บริษัท ฯ เปิดมีความสามารถและความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียนมากกว่า ซึ่งแสดงถึงความมั่นใจของเจ้าหนี้ระยะสั้น คือการมีโอกาสที่จะได้รับชำระหนี้สินมีอยู่มากกว่า

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้วัดความสามารถในการหาผลตอบแทนจากเงินลงทุนเฉพาะส่วนของเจ้าของว่าได้มากน้อยเพียงใด จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนสูงคือ 0.009 บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน -0.013 ในขณะที่ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม -0.060 แสดงว่าผู้บริหารกิจการบริษัท ฯ ปิดมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานก่อให้เกิดกำไรสูงกว่า บริษัท ฯ เปิด แต่ในขณะที่อุตสาหกรรม มีอัตราส่วนติดลบเพราะค่าเฉลี่ยกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมติดลบ แสดงว่าภาพรวมอุตสาหกรรมประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่ดี

กำไรสุทธิต่อรายได้ เปอร์เซนต์ส่วนนี้เป็นการวัดผลตอบแทนโดยสรุปจากการประกอบธุรกิจว่าได้มากน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับรายได้ จากการวิเคราะห์บริษัท ฯ ปิดมีเปอร์เซนต์ สูงกว่า บริษัท ฯ เปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 6.606, -13.713 และ -4.804

บริษัท ฯ เปิด ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มนี้มีกำไรสุทธิติดลบสูงกว่ารายได้รวมในหลายไตรมาส ทำให้ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ที่ได้ติดลบสูง แสดงว่าความสามารถในการหากำไรของบริษัท ฯ ปิดดีกว่า ในขณะที่บริษัท ฯ เปิดมีเปอร์เซ็นต์ติดลบสูง ในขณะเดียวกันบริษัท ฯ เปิดมีกำไรสุทธิติดลบสูงกว่าอุตสาหกรรม เมื่อเทียบกับรายได้แล้ว แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีความสามารถในการหากำไรต่ำและมีกำไรสุทธิติดลบอย่างต่อเนื่องในหลายไตรมาส

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนนี้เน้นการวิเคราะห์การใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วน 0.002 สูงกว่าบริษัท ฯ เปิดคือ -0.002 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ -0.006 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีความสามารถในการหากำไรจากเงินลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากกว่า บริษัท ฯ เปิด ในขณะที่อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยติดลบแสดงว่าความสามารถในการหากำไรในกำไรสุทธิของบริษัท ฯ ในอุตสาหกรรมมีการติดลบสูงจึงทำให้ค่าที่ได้เฉลี่ยอุตสาหกรรมติดลบทำให้ประสิทธิภาพการลงทุนสินทรัพย์ของอุตสาหกรรมไม่ดี

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้เน้นวัดโครงสร้างของเงินทุนโดยไม่คำนึงถึงหนี้สินระยะสั้น จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัท ฯ ปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.296, 0.702 และ 0.673 แสดงว่านโยบายการจัดการเงินทุนระยะยาวของธุรกิจของบริษัท ฯ เปิดโดยการก่อหนี้ต่ำ ความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าด้วย ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีการจัดการเงินทุนระยะยาวโดยการก่อหนี้สูง ความเสี่ยงทางการเงินย่อมสูงตามไปด้วย

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับผู้ถือหุ้น จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนต่ำคือ 1.372 ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนสูงถึง 10.142 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม 8.718 แสดงว่าเจ้าหนี้ของบริษัท ฯ ปิดมีความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับความคุ้มครองจากส่วนของผู้ถือหุ้นสูงมาก และมีความเสี่ยงทางการเงินสูงอีกด้วย ในขณะที่บริษัท ฯ เปิดมีความเสี่ยงทางการเงิน และความเสี่ยงของเจ้าหนี้ต่ำกว่ามาก

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนนี้ใช้วัดหนี้สินระยะสั้น และหนี้สินระยะยาวกับสินทรัพย์รวม จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัท ฯ ปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.437, 0.902 และ 0.897 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีปริมาณหนี้สินร่วมน้อยมากเมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมที่บริษัท ฯ มีอยู่ ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีปริมาณหนี้สินรวมสูงมากเกือบจะเท่ากับปริมาณของสินทรัพย์รวม และสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมอีกด้วย

ตารางที่ 15 สรุปการเปรียบเทียบค่า Ratio เฉลี่ยระหว่างบริษัทฯ เปิด กับบริษัทฯ ปิดของกลุ่ม
เงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป บริษัทฯ เปิด	บริษัทฯ ปิด	อุตสาหกรรม	
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	0.423	0.211	1.173
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	0.041	-0.037	-0.060
กำไรสุทธิต่อรายได้	16.147	-2.293	-4.804
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	0.017	-0.001	-0.006
หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.547	0.531	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	5.426	6.812	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.872	0.978	0.897

หมายเหตุ: ค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ย Ratio

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เพื่อหาความสัมพันธ์ใช้เป็นเครื่องวัดหรือเปรียบเทียบ
ดูความคล่องตัวระยะสั้นของธุรกิจ ว่าเงินทุนที่ใช้ดำเนินงานมีเพียงพอที่จะหมุนเวียนในช่วงระยะ
เวลาหนึ่ง ๆ หรือไม่ จากกว่าวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ เปิด และ บริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วนต่ำกว่า
ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.423, 0.211 และ 1.173 ตามลำดับ แสดงว่าทั้งบริษัท ฯ เปิด และ
บริษัท ฯ ปิดมีจำนวนหนี้สินหมุนเวียนมากพอ ๆ กันสินทรัพย์หมุนเวียน และความสามารถในการ
ชำระหนี้สินหมุนเวียนของทั้ง บริษัท ฯ เปิด และ บริษัท ฯ ปิดมีความเสี่ยงต่อการขาดแคลน
สินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการชำระหนี้สิน แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างบริษัท ฯ ทั้ง 2 กลุ่มจะ
เห็นว่า บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่สูงกว่า แสดงว่ามีความเสี่ยงในการขาดสภาพคล่องทางการเงิน
น้อยกว่าเล็กน้อย

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น เพื่อวัดผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น หรือ
เงินทุนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่
เป็นเจ้าของกิจการ จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ เปิด มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้
ถือหุ้นสูงกว่าบริษัท ฯ ปิด คือ 0.041 และ -0.037 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมติดลบคือ
- 0.060 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วอุตสาหกรรมบริษัท ฯ เงินกู้ และเงินทุนหลักทรัพย์มีอัตราส่วน

ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นไม่ดี คือผู้บริหารกิจการไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ที่ทำให้กิจการเกิดผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น แต่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนสูงกว่าทั้ง บริษัท ฯ ปิด และอุตสาหกรรม แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานดีกว่า

กำไรสุทธิต่อรายได้ เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธิ กับรายได้รวม จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ เปิดมีเปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิต่อรายได้ คือ 16.147% มากกว่าบริษัท ฯ ปิดซึ่งติดลบ -2.293% ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีค่าติดลบมากกว่าถึง -4.804% แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีความสามารถในการหากำไรสูงกว่าบริษัท ฯ ปิด คือกำไรสุทธิ และรายได้รวมสูงทำให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ที่ได้สูงไปด้วย ดีกว่าบริษัท ฯ ปิดซึ่งค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ติดลบเพราะมีหลายบริษัท ฯ ในกลุ่มบริษัท ฯ ปิดที่มีกำไรสุทธิติดลบสูงกว่ารายได้รวมมากทำให้ค่า Ratio ที่ได้ติดลบสูง

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เป็นการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน โดยหาอัตราส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธิ กับสินทรัพย์รวม จากการวิเคราะห์พบว่า อัตราส่วนของบริษัท ฯ เปิดสูงกว่า บริษัท ฯ ปิด คือ 0.017 และ -0.001 และสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ -0.006 แสดงว่าผู้บริหารของบริษัท ฯ เปิดมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงกว่า และเป็นหลักประกันต่อเจ้าหนี้ทั้งหลายของกิจการว่าจะได้รับชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระคืนสูงกว่า

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้ใช้วัดความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ จากการวิเคราะห์พบว่า บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนสูงกว่าคือ 0.547 ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วน 0.531 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมี 0.673 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีหลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวมากกว่าบริษัท ฯ เปิดเล็กน้อย บริษัท ฯ เปิดต้องจ่ายดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้ระยะยาวมากกว่า แสดงว่าเจ้าหนี้มีความเสี่ยงในการที่จะได้รับคืนหนี้ระยะยาวสูงกว่า

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรมมี 8.718 หรือ 87.18% หมายความว่า ส่วนของผู้ถือหุ้น 100 บาท มีหนี้สินรวม 87 บาท เจ้าหนี้มีความปลอดภัยสำหรับผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจากส่วนของผู้ถือหุ้นเกินกว่าเจ้าหนี้ 12.82 บาท แต่สำหรับบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนต่ำกว่าคือ 5.426 แสดงว่าเจ้าหนี้ของบริษัท ฯ เปิดมีความเสี่ยงต่ำในการที่จะได้รับการชำระหนี้สิน เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัท ฯ ปิดซึ่งมีอัตราส่วน 6.812 จะเห็นว่าบริษัท ฯ เปิดมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่า

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม เป็นการเปรียบเทียบทั้งหนี้สินระยะยาวและหนี้สินระยะสั้นกับสินทรัพย์รวม ผลจากการวิเคราะห์พบว่าบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนคือ 0.872

บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วน 0.978 จะเห็นว่าบริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนต่ำกว่าแสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีหนี้รวมต่ำกว่า ความเสี่ยงให้การที่เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้ต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดซึ่งมีอัตราส่วนสูงกว่า และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.897 บริษัท ฯ ปิดก็มีอัตราส่วนต่ำกว่าเช่นกัน

2. การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend or time series analysis) เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทิศทางและภาพพจน์ของฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการในช่วงเวลาที่ผ่านมา โดยวิธีการกราฟ ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาเปรียบเทียบตามแนวโน้มได้ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์ เป็น 4 ประการดังต่อไปนี้

2.1 วัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) คำนวณจาก

- อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน

2.2 วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios)

- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น
- กำไรสุทธิต่อรายได้

2.3 วัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน (Turnover Relationships Ratio)

- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

2.4 วัดความมั่นคงของผู้ชอกู้ (Leverage Ratios)

- หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น
- อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ของไตรมาสที่ 1 ปี 2537 - ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

ชื่อบริษัท	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2537				อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2538				อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2539				อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2540	
	ปี 37 Q1	ปี 37 Q2	ปี 37 Q3	ปี 37 Q4	ปี 38 Q1	ปี 38 Q2	ปี 38 Q3	ปี 38 Q4	ปี 39 Q1	ปี 39 Q2	ปี 39 Q3	ปี 39 Q4	ปี 40 Q1	ปี 40 Q2
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	0.184	0.160	0.408	0.178	0.187	0.168	0.182	0.185	0.172	0.170	0.175	0.171	0.180	0.130
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	86.196	4.374	2.824	2.206	38.192	4.944	4.200	3.047	3.468	8.438	3.792	2.882	3.428	8.860
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.198	0.153	0.181	0.170	0.185	0.181	0.182	0.170	0.173	0.145	0.135	0.123	0.130	0.118
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	29.089	16.185	17.800	11.604	7.733	22.576	22.763	2.418	1.407	1.404	1.502	1.244	1.344	1.758
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.188	0.203	0.208	0.214	0.212	0.212	0.188	0.228	0.215	0.232	0.242	0.229	0.204	0.187
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.483	0.340	0.316	0.389	0.504	0.352	0.384	0.388	0.470	0.507	0.481	0.354	0.338	0.404

เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน



— บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท
 - - - บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 100 - 499 ล้านบาท
 . . . บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท
 - . - บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป
 - - - บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

ภาพที่ 1 เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน

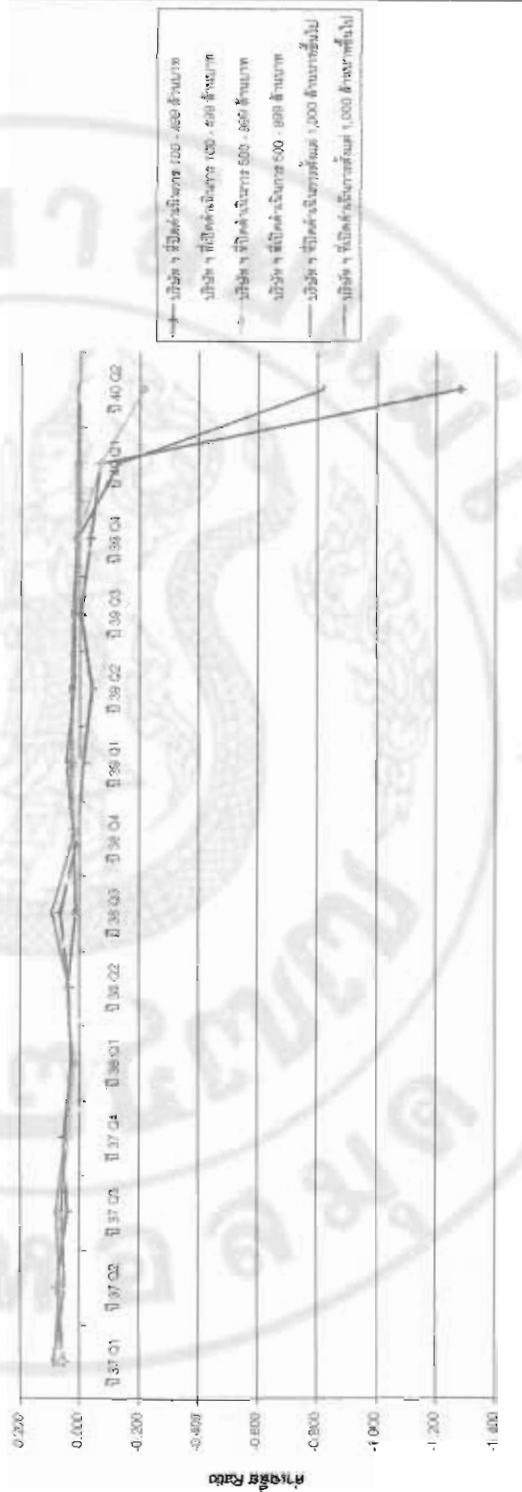
2.1. วัฏสภาพคล่อง(Liquidity Ratios)

2.1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนนี้ใช้วัดความสามารถ และความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียน จากกราฟแสดงว่า บริษัท ฯ เปิด กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาทมีอัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนสูงกว่าหนี้สินหมุนเวียนมากในไตรมาสที่ 1 – 4 ของปี 37 และไตรมาสที่ 2-3 ของปี 38 แสดงว่า ความคล่องตัวระยะสั้นของธุรกิจดีมาก แต่ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 38 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 40 มีอัตราที่ลดลงจากปีก่อนอย่างมาก แต่ก็ยังคงมีอัตราส่วนสูงกว่าบริษัท ฯ ปิด ในกลุ่มเดียวกัน ในไตรมาสที่ 1 ปี 38 บริษัท ฯ เปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาทมีอัตราส่วนสภาพคล่องสูงมากถึง 39.152 แสดงว่าในไตรมาสนี้บริษัท ฯ มีสินทรัพย์หมุนเวียนสูงมาก แต่ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปสภาพคล่องไม่ต่างกันมากนักคือมีสภาพคล่องต่ำเมื่อเทียบกับกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนอื่น ๆ แสดงว่าในกลุ่มนี้กิจการมีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน, ขาดแคลนเงินจ่ายค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ด้วย ซึ่งบางครั้งผู้บริหารต้องวิ่งหาแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ และยอมเสียดอกเบี้ยสูงกว่าปกติ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างบริษัท ฯ เปิด กับบริษัท ฯ ปิด จะพบว่าบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่สูงกว่ามาตลอดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ทางการเงิน อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ไตรมาสที่ 1 ของปี 2537 - ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

ชื่อบริษัท	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ปี 2537				อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ปี 2538				อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ปี 2539				อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ปี 2540	
	ปี 37 Q1	ปี 37 Q2	ปี 37 Q3	ปี 37 Q4	ปี 38 Q1	ปี 38 Q2	ปี 38 Q3	ปี 38 Q4	ปี 39 Q1	ปี 39 Q2	ปี 39 Q3	ปี 39 Q4	ปี 40 Q1	ปี 40 Q2
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	0.023	0.077	0.042	0.052	0.027	0.036	0.035	0.008	-0.011	-0.040	-0.004	-0.035	-0.067	-1.263
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	0.066	0.045	0.005	0.022	0.090	0.063	0.045	0.033	0.042	0.034	0.027	0.006	0.024	-0.002
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	0.063	0.078	0.064	0.040	0.078	0.042	0.014	0.019	0.022	0.028	0.019	0.009	-0.069	-0.217
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	0.057	0.051	0.055	0.092	0.054	0.045	0.012	0.006	-0.001	-0.035	-0.190	-0.006	0.017	-0.133
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.087	0.051	0.060	0.046	0.028	0.040	0.019	0.019	0.045	0.021	0.018	0.006	-0.128	-0.823
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.084	0.067	0.078	0.040	0.030	0.036	0.033	0.024	0.032	0.029	0.023	0.013	0.011	0.000

เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น



ภาพที่ 2 เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

2.2 วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios)

ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจในแต่ละปี เป็นเครื่องชี้ถึงแผนการเงินในอนาคตได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถวัดความสามารถในการจัดการของฝ่ายบริหารในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์และได้รับผลตอบแทนสูงสุด

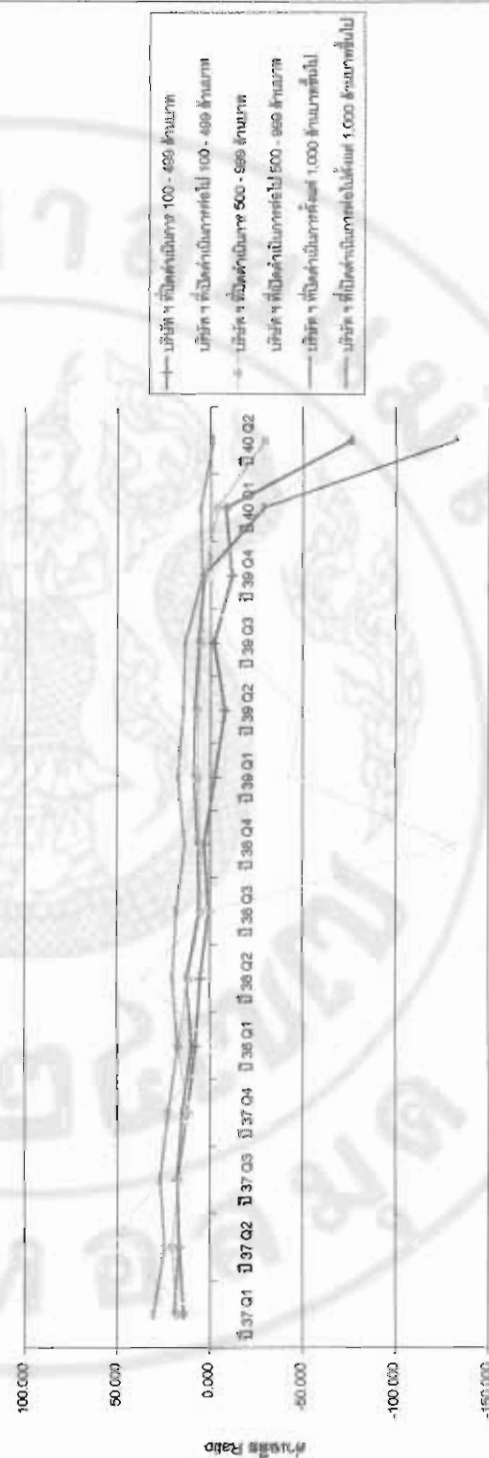
2.2.1 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น เป็นการวิเคราะห์เพื่อ

วัดผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นหรือเงินทุน ที่จะสะท้อนให้เป็นถึงความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ จากกราฟจะเห็นว่าตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 37 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 39 ทุก บริษัท ฯ ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนทุกกลุ่มมีอัตราผลตอบแทนใกล้เคียงกัน แต่ ไตรมาสที่ 3 ปี 38 บริษัท ฯ เปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปมีอัตราผลตอบแทนสูงกว่า คือ 0.093 แสดงว่าในไตรมาสนี้ผู้ถือหุ้น จะได้ผลตอบแทนจากการบริหารงานเพื่อให้เกิดรายได้ของกิจการสูง แต่ ไตรมาสที่ 2 ปี 40 บริษัท ฯ ปิด ของกลุ่มเงินทุน จดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท ผลตอบแทนติดลบอย่างมากถึง -1.282 ในขณะที่บริษัท ฯ ปิด และ เปิดของกลุ่มอื่น อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แสดงว่า บริษัท ฯ ปิด และ บริษัท ฯ เปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท เริ่มมีแนวโน้มของปัญหาในการบริหารงานกิจการ เพื่อให้เกิดผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์งบการเงิน กำไรสุทธิต่อรายได้ (%) ของไตรมาสที่ 1 ปี 2537 - ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

กิจการ	กำไรสุทธิต่อรายได้ 2537				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2538				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2539				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2540			
	ปี 37 Q1	ปี 37 Q2	ปี 37 Q3	ปี 37 Q4	ปี 38 Q1	ปี 38 Q2	ปี 38 Q3	ปี 38 Q4	ปี 39 Q1	ปี 39 Q2	ปี 39 Q3	ปี 39 Q4	ปี 40 Q1	ปี 40 Q2	ปี 40 Q3	ปี 40 Q4
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	14,988	16,280	17,576	12,245	7,788	4,883	0,788	2,890	-2,725	-8,010	-2,180	-11,855	-5,423	-76,485		
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 100 - 499 ล้านบาท	41,420	33,030	31,830	10,120	19,577	31,447	24,315	20,707	27,513	25,277	22,227	1,787	21,487	-6,610		
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	17,386	20,216	18,782	11,899	16,884	11,483	4,580	8,310	8,478	6,790	8,104	2,715	-3,881	-29,328		
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 500 - 999 ล้านบาท	6,930	53,810	28,870	24,970	-2,103	38,487	1,170	-131,577	-43,057	-49,277	-10,170	-8,723	-26,430	-76,603		
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	19,252	16,576	17,440	14,883	9,719	12,341	5,925	6,666	8,838	8,158	6,227	3,253	-28,773	-132,517		
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	30,429	24,479	26,864	22,282	37,483	20,058	17,850	13,332	17,381	14,326	13,562	4,138	5,327	-1,549		

เปรียบเทียบแนวโน้มกำไรสุทธิต่อรายได้



ภาพที่ 3 เปรียบเทียบแนวโน้มกำไรสุทธิต่อรายได้ (%)

2.2.2 กำไรสุทธิต่อรายได้ อัตราส่วนนี้เป็นการวัด ผลตอบแทนโดยสรุปจาก การประกอบธุรกิจว่าได้มากน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับรายได้ จากกราฟบริษัท ฯ ในกลุ่มเงินทุน จดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาทและ ตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป มีเปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิต่อ รายได้สูงกว่าบริษัท ฯ ปิด อยู่มาก แต่ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท บริษัท ฯ เปิดกลับมีเปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิต่อรายได้ส่วนใหญ่ต่ำกว่า บริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุน จดทะเบียนเดียวกัน โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 4 ปี 2538 มีเปอร์เซ็นต์ติดลบถึง -131.577 แต่ ไตรมาสที่ 2 ของปี 2537 และ 2538 มีเปอร์เซ็นต์กำไรสุทธิต่อรายได้สูงกว่ากลุ่มอื่น คือ 53.610 และ 36.467 ตามลำดับ และทั้งบริษัท ฯ เปิด และบริษัท ปิดของทั้งสามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2540 เป็นต้นไป



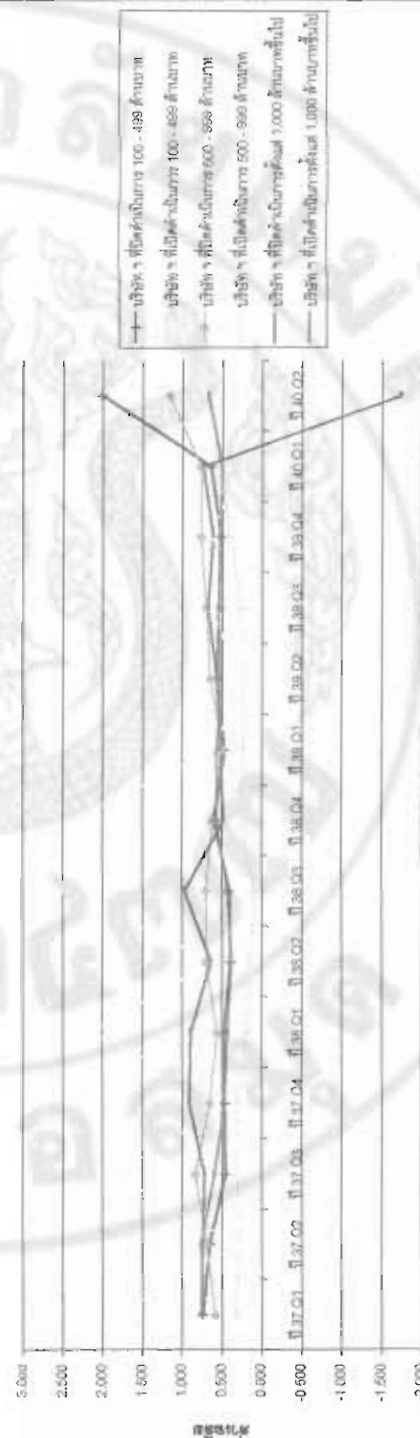
2.4 ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนนี้เน้นการวิเคราะห์การใช้สินทรัพย์

อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยไม่คำนึงถึงว่าเงินทุนนั้นจะได้มาจากแหล่งภายในหรือแหล่งภายในของธุรกิจ โดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม จากกราฟจะเห็นว่าอัตราส่วนของแต่ละกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน และกลุ่มของบริษัทฯ ปิด และเปิดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 40 แสดงว่าผู้บริหารกิจการมีประสิทธิภาพในการใช้และควบคุมทรัพยากรของกิจการอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกัน คืออัตราส่วนที่ได้ต่ำกว่า 1 แสดงถึงการใช้สินทรัพย์ 1 บาทได้กำไรไม่ถึง 1 บาท หรือ บางบริษัทฯ ติดลบ แต่อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่สำหรับกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 499 ล้านบาท บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่ติดลบในไตรมาสที่ 1 ปี 2538 และตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2538 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างบริษัทฯ เปิด และ บริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้ บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนที่สูงกว่า ถึงแม้ว่าจะมีแนวโน้มลดลงก็ตาม แสดงว่ากลุ่มบริษัทฯ เปิดกลุ่มนี้มีการใช้สินทรัพย์หรือเงินทุนในช่วงเวลานี้เป็นจำนวนมากกว่าความสามารถในการทำกำไรของบริษัทฯ เปิดในกลุ่ม ซึ่งมาจากการขยายสาขาของกิจการ หรือการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมาก เพื่อการขยายกิจการให้สามารถทำกำไรให้ได้มากขึ้นในอนาคต เพราะจากอดีตที่ผ่านมาอัตราส่วนที่ได้อยู่ในระดับใกล้เคียงกับบริษัทฯ ในกลุ่มอื่นมาเสมอ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2539 บริษัทฯ ปิด และ บริษัท ฯ เปิด ทุกกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีแนวโน้มลดลงโดยตลอด เมื่อดูไตรมาสที่ 2 ของปี 2540 อัตราผลตอบแทนทุกบริษัทฯ ทั้งเปิด และ ปิด ที่กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนติดลบทั้งสิ้น แสดงถึงประสิทธิภาพในการใช้และควบคุมทรัพยากรของกิจการต่ำมากถึงติดลบ แสดงถึงเสถียรภาพในการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทฯ ต่ำกว่ามาตรฐาน คือไม่ควรต่ำถึงขนาดติดลบ ซึ่งเกิดจากการมีสินทรัพย์ถาวร หรือสินทรัพย์หมุนเวียนจากลูกค้าที่ขาดชำระในการกู้ยืมเงินของบริษัท ฯ มีจำนวนมาก และไม่สามารถที่จะเปลี่ยนสินทรัพย์ที่มีให้เป็นรายได้ของบริษัทฯ ได้

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 - ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

จังหวัด	อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น 2537				อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น 2538				อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น 2539				อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น 2540	
	ปี 37.01	ปี 37.02	ปี 37.03	ปี 37.04	ปี 38.01	ปี 38.02	ปี 38.03	ปี 38.04	ปี 39.01	ปี 39.02	ปี 39.03	ปี 39.04	ปี 40.01	ปี 40.02
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	0.735	0.651	0.453	0.454	0.464	0.392	0.406	0.587	0.473	0.555	0.540	0.512	0.534	2.005
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	1.838	0.288	1.873	0.343	2.146	0.816	2.504	2.389	0.885	0.311	0.620	0.846	0.287	0.323
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	0.578	0.888	0.825	0.850	0.854	0.690	0.664	0.613	0.489	0.949	0.667	0.761	0.771	1.157
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	0.322	0.265	0.307	0.315	0.180	0.130	0.090	0.251	0.238	0.224	0.261	0.412	0.456	0.647
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.754	0.735	0.715	0.806	0.688	0.636	0.684	0.475	0.517	0.586	0.675	0.610	0.737	-1.747
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.734	0.785	0.591	0.466	0.428	0.375	0.426	0.572	0.581	0.512	0.542	0.524	0.498	0.688

เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น



ภาพที่ 5 เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น

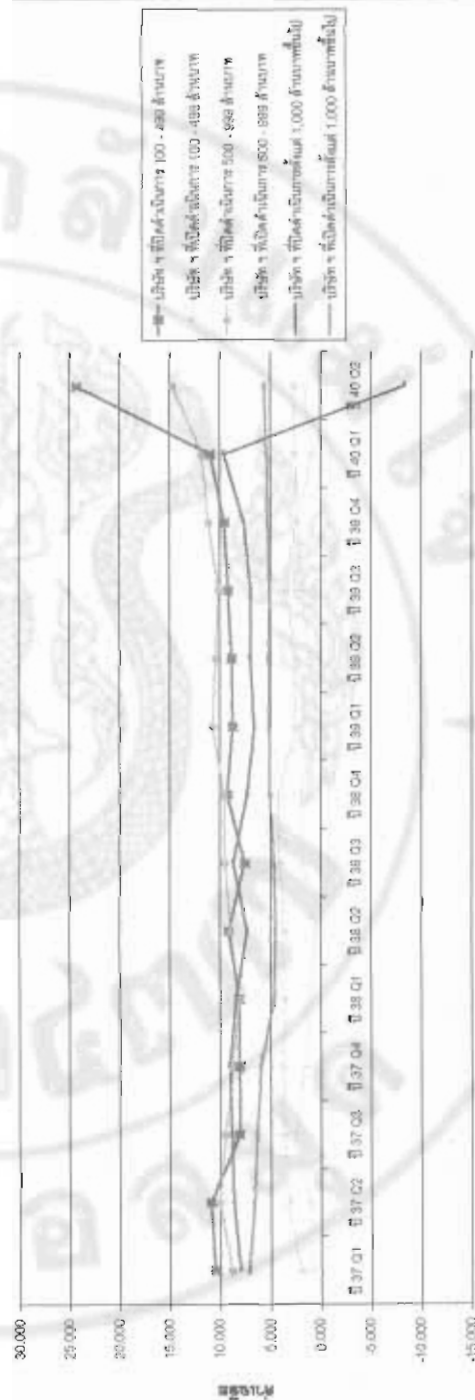
2.4 อัตราส่วนแสดงความมั่นคงของผู้กู้ (Leverage Ratios) อัตราส่วนนี้เป็นการวัดความคุ้มครองที่เจ้าหนี้โดยทั่วไปทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้รับจากกิจการ

2.4.1 หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น โดยคำนวณหาอัตราส่วนจาก หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น เพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้หรือภาระผูกพันระยะยาวของธุรกิจว่าสามารถที่จะให้กู้ยืมเพิ่มเติมได้อีกหรือไม่ ใช้วัดความเสี่ยงทางการเงินของลูกหนี้ โดยดูหลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวว่ามีมากน้อยเพียงใด เพราะส่วนของผู้ถือหุ้นคือทุนของกิจการที่ใช้เลี้ยงกิจการ จากกราฟตั้งแต่ไตรมาสที่ 1, 3 ปี 37, ไตรมาสที่ 1 ปี 38 และไตรมาสที่ 3 – 4 ปี 38 บริษัทฯ เปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาทมีอัตราส่วนของหนี้สินระยะยาวสูงมากกว่าทุกกลุ่มแสดงว่ากิจการกู้เงินจากเจ้าหนี้มาลงทุนมากกว่าเงินที่เจ้าของกิจการนำมาลงทุน หลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวต่ำมาก ความมั่นคงของกิจการต่ำ แต่ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 39 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 40 กิจการได้มีการปรับระบบการดำเนินงานและการบริหารจนทำให้อัตราส่วนลดลงอย่างมากจนกระทั่งอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่ำกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น แต่ในไตรมาสที่ 2 ปี 40 บริษัทฯ ปิดกลับมีอัตราส่วนสูงขึ้นจากเดิมเป็น 2.005 ซึ่งแสดงว่าการดำเนินการและการบริหารกิจการของบริษัทฯ แ่ลงจนทำให้เกิดอัตราส่วนหนี้สินสูงกว่าส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับบริษัทฯ เปิดของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท อัตราส่วนของหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น มีแนวโน้มต่ำลงตลอดตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 ปี 37 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 40 และยังมีอัตราส่วนต่ำกว่าบริษัทฯ ปิดในกลุ่มเดียวกันอีกด้วย สำหรับบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทมีอัตราส่วนที่ต่ำมากถึงติดลบ แสดงว่ากลุ่มนี้ได้มีการระดมเงินทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นกิจการมาใช้ในการลงทุนสูงกว่าเจ้าหนี้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเดียวกันมีอัตราส่วนเจ้าหนี้ระยะยาวต่ำกว่าส่วนของผู้ถือหุ้นมาตลอดตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 ปี 37 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 40 แสดงว่ากิจการมีเสถียรภาพในการชำระหนี้ระยะยาวดีสม่ำเสมอมาตลอด แสดงว่าการดำเนินกิจการมีความมั่นคงมาตลอด

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนที่สัมพันธ์อยู่คู่หุ้น ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 - ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

ชื่อบริษัท	อัตราส่วนที่สัมพันธ์อยู่คู่หุ้น 2537				อัตราส่วนที่สัมพันธ์อยู่คู่หุ้น 2538				อัตราส่วนที่สัมพันธ์อยู่คู่หุ้น 2539				อัตราส่วนที่สัมพันธ์อยู่คู่หุ้น 2540	
	ปี 37 Q1	ปี 37 Q2	ปี 37 Q3	ปี 37 Q4	ปี 38 Q1	ปี 38 Q2	ปี 38 Q3	ปี 38 Q4	ปี 39 Q1	ปี 39 Q2	ปี 39 Q3	ปี 39 Q4	ปี 40 Q1	ปี 40 Q2
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	10.471	10.992	6.031	6.063	8.965	9.147	7.571	9.266	8.586	8.811	9.177	8.546	10.958	24.288
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 100 - 499 ล้านบาท	1.622	2.266	3.624	3.711	3.682	3.566	3.995	4.139	2.432	2.457	3.479	2.340	2.557	2.862
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	6.625	10.052	9.426	8.771	8.033	8.915	8.480	8.590	10.711	10.132	10.140	11.108	11.792	14.879
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ 500 - 999 ล้านบาท	0.684	1.024	2.438	1.544	0.782	0.533	1.897	1.836	0.703	1.068	1.316	2.193	0.684	1.525
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	7.279	8.867	8.799	9.014	8.406	7.267	8.832	7.314	6.674	6.970	8.922	7.594	9.826	-6.300
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	7.115	8.584	6.284	5.923	4.855	4.442	4.588	5.047	5.064	5.149	5.908	5.298	5.364	5.544

เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนที่สัมพันธ์อยู่คู่หุ้น



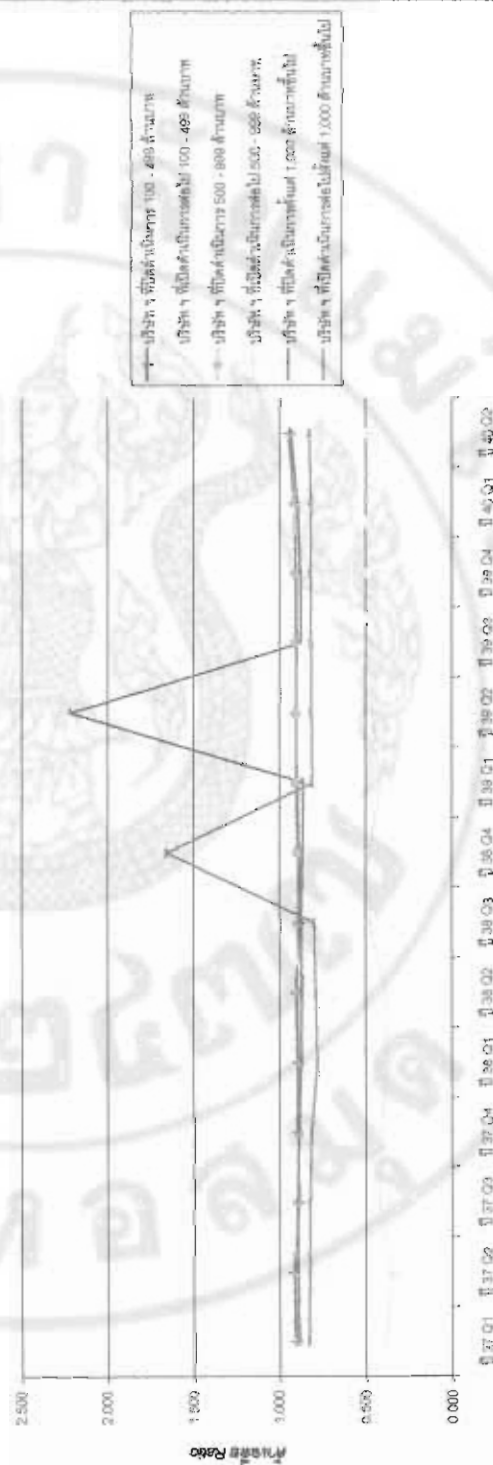
ภาพที่ 6 เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนที่สัมพันธ์อยู่คู่หุ้น

2.4.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้ใช้วัดว่าธุรกิจได้มีการใช้เงินทุนภายนอก (หนี้สิน) ต่อเงินทุนภายใน (ส่วนของผู้ถือหุ้น) เป็นอย่างไร ซึ่งธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์เป็นธุรกิจระดมเงินทุน ข้อมูลจากกราฟ บริษัทฯ ปิดของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 ล้านบาท มีอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อผู้ถือหุ้นสูงสุดของทุกกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน ไม่ว่าจะเป็นบริษัทฯ ปิด หรือ เปิด คือสูงถึง 10.471 และ 10.892 ในไตรมาสที่ 1 และ ที่ 2 ของปี 2537 พอถึงไตรมาสที่ 1,2,3 และ 4 ของปี 39 และ ไตรมาสที่ 1 ของปี 40 บริษัทฯ ปิดของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 - 999 ล้านบาทกลับมีอัตราส่วนสูงขึ้น คือ 10.711 - 11.792 ตามลำดับ และไตรมาสที่ 2 ปี 40 บริษัทฯ ปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 มีอัตราส่วน หนี้สิน ทั้งหมดต่อผู้ถือหุ้น สูงมากถึง 24.268 แสดงว่า บริษัทฯ ปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 ล้านบาทมีการใช้เงินทุนภายนอก (หนี้สิน) สูงกว่า เงินทุนภายในมาก ซึ่งเสี่ยงต่อความสามารถในการชำระหนี้เมื่อเลิกกิจการ สำหรับบริษัทฯ เปิดของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 - 999 มีอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อผู้ถือหุ้น ต่ำสุดคือตั้งแต่ไตรมาสแรกปี 37 ถึง ไตรมาสที่ 1 ปี 40 คืออยู่ในระดับ ต่ำกว่า 2.193 ซึ่งจัดว่าเป็นอัตราส่วนที่ต่ำเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น จึงไม่มีความเสี่ยงต่อความสามารถในการชำระหนี้ แต่ไตรมาสที่ 2 ปี 40 บริษัทฯ ปิด ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาทขึ้นไปกลับมีอัตราส่วนติดลบ ถึง -8.369 ซึ่งแสดงว่ามีอัตราหนี้สินมากกว่า ส่วนของผู้ถือหุ้นมากเพราะในส่วนของผู้ถือหุ้นมีการติดลบอยู่แล้ว แสดงว่าบริษัทฯ มีส่วนของผู้ถือหุ้นในส่วนของทุนลดลง แต่จำนวนหนี้สินก็ยังมียู่ในจำนวนเท่าเดิม ถ้าดูในส่วนของเจ้าหนี้ จะมีความเสี่ยงสูงต่อการที่จะได้รับการชำระหนี้ของกิจการเมื่อมีการเลิกกิจการ

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์งบการเงิน อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ของไตรมาสที่ 1 ปี 2537 - ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

ชื่อบริษัท	อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม 2537				อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม 2538				อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม 2539				อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม 2540	
	ปี 37 Q1	ปี 37 Q2	ปี 37 Q3	ปี 37 Q4	ปี 38 Q1	ปี 38 Q2	ปี 38 Q3	ปี 38 Q4	ปี 39 Q1	ปี 39 Q2	ปี 39 Q3	ปี 39 Q4	ปี 40 Q1	ปี 40 Q2
บริษัท ฯ พืชภัณฑ์เกษตร 100 - 499 ล้านบาท	0.908	0.913	0.887	0.882	0.883	0.892	0.881	0.887	0.899	0.906	0.900	0.905	0.815	0.841
บริษัท ฯ พืชภัณฑ์เกษตร 100 - 499 ล้านบาท	0.621	0.583	0.592	0.605	0.598	0.582	0.593	0.596	0.581	0.533	0.549	0.525	0.532	0.527
บริษัท ฯ พืชภัณฑ์เกษตร 500 - 999 ล้านบาท	0.837	0.908	0.900	0.887	0.881	0.883	0.886	0.896	0.906	0.908	0.907	0.911	0.914	0.928
บริษัท ฯ พืชภัณฑ์เกษตรตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.378	0.348	0.421	0.408	0.376	0.377	0.475	0.479	0.412	0.484	0.479	0.541	0.484	0.478
บริษัท ฯ พืชภัณฑ์เกษตรตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.886	0.884	0.883	0.885	0.874	0.888	0.875	0.865	0.862	2.214	0.875	0.876	0.896	0.932
บริษัท ฯ พืชภัณฑ์เกษตรตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป	0.830	0.823	0.821	0.813	0.779	0.789	0.798	1.058	0.807	0.814	0.814	0.820	0.817	0.828

เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม



ภาพที่ 7 เปรียบเทียบแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม

2.4.3 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนนี้ใช้วัดว่าธุรกิจนำเงินทุนภายนอกในส่วนของหนี้สินทั้งระยะสั้น และระยะยาว มาใช้ในกิจการในอัตราเท่าใดของสินทรัพย์รวม จากข้อมูลแนวโน้มของกราฟที่ได้เปรียบเทียบระหว่างบริษัท ฯ เปิด กับบริษัท ฯ ปิด ของทุกกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 พบว่าอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ฯ เปิดต่ำกว่าแสดงว่า การก่อหนี้ทั้งระยะสั้น และระยะยาว รวมกันต่ำกว่า บริษัท ฯ ปิดซึ่งมีอัตราส่วนสูงกว่าและมีความเสี่ยงทางการเงินสูงด้วย โดยเฉพาะไตรมาสที่ 2 ปี 2539 ของกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป มีอัตราส่วนของบริษัท ฯ ปิดมีสูงถึง 2.214 แสดงว่าในไตรมาสนี้บริษัท ฯ ปิดมีส่วนของหนี้สินรวมสูงกว่า สินทรัพย์รวมถึง 2.214 เท่า ในขณะที่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน 0.814 ในไตรมาสเดียวกัน และส่วนใหญ่แนวโน้มในไตรมาสที่ 1 ปี 2540 บริษัท ฯ เปิดมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

สรุปผลการศึกษาตามสมมุติฐาน

การประกาศให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ปิดดำเนินการ เกิดจากการขาดเสถียร

ภาพดังต่อไปนี้

1. สภาพคล่อง (Liquidity Ratios)
2. ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios)
3. ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน (Turnover Relationships Ratios)
4. ความมั่นคงของผู้ชอกู้ (Leverage Ratios)

เป็นเครื่องชี้วัด

ผลการทดสอบสมมุติฐานมีดังนี้

การประกาศจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดดำเนินการของบริษัท ฯ เกิดจากการขาดเสถียรภาพด้านสภาพคล่องของบริษัท ฯ

การทดสอบสภาพคล่องของบริษัท ฯ โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเงินพบว่า บริษัท ฯ เปิดของทั้ง สามกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีอัตราส่วนสูงกว่า บริษัท ฯ ปิด และบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และ 500 – 999 ล้านบาท มีอัตราส่วนเฉลี่ยคือ 6.469, 10.073 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 1.173 ในขณะที่กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน 0.423 ซึ่งต่ำกว่าค่า

เฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 1.173 แต่สูงกว่าบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มจดทะเบียนเดียวกัน คือ 0.211 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดของทุกกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนมีความสามารถและความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียนมากแสดงถึงความมั่นใจของเจ้าหนี้ระยะสั้น คือการมีโอกาสที่จะได้รับชำระหนี้สินมีสูงกว่าบริษัท ฯ ปิด

การประกาศจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดดำเนินการของบริษัท ฯ ไม่ได้เกิดจากการขาดเสถียรภาพด้าน

วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitability Ratios)

วัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน (Turnover Relationships Ratio)

วัดความมั่นคงของผู้ถือหุ้น (Leverage Ratios)

ผลการทดสอบบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท มีความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ และประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน คือ ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น 0.004, กำไรสุทธิต่อรายได้ -13.703%, ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 0.000 ซึ่งต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดคือ ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น 0.009, กำไรสุทธิต่อรายได้ 6.606%, ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 0.002 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีอัตราส่วนที่ต่ำกว่า คือ ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น -0.060, กำไรสุทธิต่อรายได้ -4.804%, ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ -0.006 แสดงว่า บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการหากำไรต่ำกว่า บริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มเดียวกัน

นอกจากนี้ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาทบริษัท ฯ เปิดความมั่นคงของผู้ถือหุ้น ในส่วนของหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นคือ 1.055 ซึ่งสูงกว่าบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเดียวกัน คือ 0.634 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.673 และกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไปก็เช่นเดียวกันกับบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนของหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นคือ 0.547 สูงกว่าบริษัท ฯ ปิดคือ 0.531 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท และตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป มีความเสี่ยงทางการเงินของลูกหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัท ฯ เปิดมีน้อยกว่าบริษัท ฯ ปิด

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

SUMMARY AND RECOMMENDATIONS

สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ศึกษาถึงเสถียรภาพของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกประกาศโดยธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดดำเนินการ และประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป
2. ศึกษาเปรียบเทียบเสถียรภาพของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกประกาศปิดดำเนินการ กับบริษัทที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเฉพาะบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตั้งแต่ปี 2537 ถึง ไตรมาสที่ 2 ของปี 2540 เป็นจำนวน 33 บริษัท โดยใช้ข้อมูลจากงบดุล และงบกำไรขาดทุนของแต่ละบริษัท ฯ ในการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอการวิจัยอัตราส่วนจากงบการเงิน (Ratio Analysis) แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยอาศัยข้อมูลการวิจัยจาก 4 หัวข้อดังต่อไปนี้

1. วัดสภาพคล่อง(Liquidity Ratios)) การวิจัยสภาพคล่องที่อาศัยความปลอดภัยมากที่สุด จะนิยมคำนึงเฉพาะรายการเงินสด และลูกหนี้การค้าเท่านั้น นั่นคือการวิจัยโดยใช้อัตราความไว คือ สินทรัพย์หมุนเวียน ลบด้วย สินค้าคงคลัง แล้วหารด้วย หนี้สินหมุนเวียน แต่ธุรกิจเงินทุน และธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ เป็นธุรกิจที่ไม่มีสินค้าคงคลัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ได้วิจัยอัตราความไว เพียงแต่วิจัย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งวิจัยจากสินทรัพย์หมุนเวียน หารด้วยหนี้สินหมุนเวียน
2. วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitabilities Ratios) การตัดสินใจทางธุรกิจ คือ การลงทุน, การดำเนินงาน และการจัดหาเงินทุน มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างมาก และแสดงผลรวมออกมาถึงความประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของกิจการได้ดีเพียงใดนั้น สามารถพิจารณาได้จาก ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นการวัดผลตอบแทนในแง่การจัดหาเงินทุนในส่วนทุนเจ้าของ

3. วัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน(Turnover Relationships Ratios) เป็นการวิจัยจากผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เป็นการแสดงถึงผลตอบแทนในแง่การลงทุน การลงทุนก็คือ การลงทุนในสินทรัพย์รวมนั่นเอง รายการกำไรสุทธิจะเป็นกำไรสุทธิหลังหักภาษี เพราะต้องการที่จะรู้ถึงผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนหลังหักภาษีแล้ว ซึ่งเป็นจุดที่นักลงทุนสนใจ และปัญหาที่เกี่ยวกับการลงทุนของหน่วยธุรกิจ เป็นปัญหาระยะยาว แต่มีผลกระทบในระยะสั้น โดยผู้บริหารของสถาบันการเงินจำนวนมากเข้าใจผิด โดยคิดว่า การขยายตัวเปิดสาขาใหม่มาก ๆ จะเป็นผลดีต่อธุรกิจ แต่เมื่อได้วิจัยถึงผลตอบแทนต่อการลงทุนในสินทรัพย์ แต่กลับปรากฏว่าทุกครั้งที่เปิดสาขาใหม่เพิ่มขึ้น ทุก ๆ สาขาที่เพิ่มขึ้นใหม่กลับมีผลทำให้กำไรรวมของบริษัท หมดตัวลงไปมาก

4. อัตราส่วนแสดงความมั่งคั่งของผู้ชอกู้ (Leverage Ratios) เป็นการนำข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับหนี้สิน(Liabilities) สินทรัพย์(Assets) ส่วนของผู้ถือหุ้น(Equity) มาหาอัตราส่วนความสัมพันธ์(Ratio) เพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ หรือภาระผูกพันระยะยาวของธุรกิจสามารถที่จะให้กู้ยืมเพิ่มเติมได้อีกหรือไม่

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการวิจัยออกเป็น 3 กลุ่ม ตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียนดังนี้

1. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 100 - 499 ล้านบาท แบ่งออกเป็นบริษัทฯ ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ 4 บริษัท กับบริษัทฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป 3 บริษัท
2. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 500 - 999 ล้านบาท แบ่งออกเป็นบริษัทฯ ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ 8 บริษัท กับบริษัทฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป 3 บริษัท
3. กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป แบ่งออกเป็นบริษัทฯ ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ 6 บริษัท กับบริษัทฯ ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป 9 บริษัท ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. เสถียรภาพของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกประกาศโดยธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปิดดำเนินการ สามารถสรุปตามหัวข้อการวิจัยดังนี้

1.1 วัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratios) สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 ล้านบาท

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ของหนี้สินหมุนเวียน ต่อสินทรัพย์หมุนเวียนในกลุ่มของบริษัท ฯ ปิดกลุ่มนี้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 1.173 จากการคำนวณที่ได้มีอัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียน 0.188 ต่อสินทรัพย์หมุนเวียน 1 แสดงว่าบริษัท ฯ มีสภาพคล่องต่ำมากคือมีสินทรัพย์

ที่เป็นเงินสด หรือสามารถแปลงเป็นเงินสดในวันที่ชำระหนี้ หรือจ่ายคืนเงินกู้ยืม หรือเมื่อประชาชนทวงถาม หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาพร้อมด้วยดอกเบี้ยตามข้อตกลงได้ทันที น้อยกว่าจำนวนหนี้สินหมุนเวียน จากแนวโน้มของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มี อัตราส่วน ที่ต่ำกว่า 1 มาตลอดแสดงว่าสภาพคล่องในส่วนของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของกิจการต่ำมาตลอดระยะเวลาที่กล่าวมา

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน บริษัท ฯ ปิดกลุ่มนี้มีอัตราส่วน 0.152 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 1.173 แสดงว่าบริษัท ฯ เสี่ยงต่อการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ และยังเสี่ยงต่อการขาดแคลนต่อการใช้จ่ายต่าง ๆ จากแนวโน้มแสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มเฉลี่ย ต่ำกว่า 1 มาโดยตลอดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 แสดงว่าบริษัท ฯ กลุ่มนี้มีการขาดสภาพคล่องในด้านเงินทุนหมุนเวียนมาตลอดติดต่อกันมาหลายปี

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเฉลี่ยของบริษัท ฯ ปิดกลุ่มนี้ คือ 0.211 ยังคงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 1.173 1 เมื่อดูแนวโน้มจะเห็นว่ามีค่าเฉลี่ย ต่ำกว่า 1 มาตลอดตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 เช่นกัน แสดงว่าในกลุ่มของบริษัท ฯ ปิดกลุ่มนี้ขาดเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของ ธุรกิจ เพราะบริษัท ฯ ได้มีการปล่อยเงินกู้ออกมาให้แก่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นจำนวนมาก และไม่สามารถเรียกคืนจากลูกหนี้ได้เมื่อถึงเวลาที่กำหนด ทำให้บริษัท ฯ ขาดเงินทุนในการหมุนเวียนใช้จ่ายภายในระบบ ยิ่งเมื่อเข้าสู่สภาวะวิกฤติสภาพเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกโดยมีผลกระทบต่อธุรกิจในประเทศเป็นลูกโซ่ คือเมื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่กู้เงินจาก บริษัท ฯ ไปไม่สามารถทำกำไรในธุรกิจ หรือขายอสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุนไปได้ ทำให้ไม่สามารถที่จะนำเงินมาคืนแก่บริษัท ฯ ที่กู้ยืมเงินไป ทำให้บริษัท ฯ ไม่มีรายได้จากดอกเบี้ย และเงินต้นก็ไม่ได้รับการชำระทำให้เงินทุนหมุนเวียนของบริษัท ฯ มีอัตราส่วนที่ต่ำกว่าหนี้สินหมุนเวียน สำหรับกลุ่มนี้จะเห็นว่าบริษัท ฯ มีปัญหาติดต่อกันมาหลายปี ทำให้ ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศสั่งให้ปิดดำเนินการ

1.2 ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitabilities Ratios)

ใบงำนนักบริหาร ให้ความสํานักการวิจัยงบการเงินด้านประสิทธิภาพและความสามารถในการทำกำไรจากการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ประสิทธิภาพในการใช้เงินทุนและทรัพยากรอื่น ๆ ไปในกิจการ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

อัตราส่วนของผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น เพื่อวัดผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ที่จะสะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพในการบริหารเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ ค่าเฉลี่ยของบริษัท ฯ ปิดที่ได้ติดลบ -0.077 ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 คือบริษัท ฯ มีกำไรสุทธิติดลบทำให้ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นติดลบตามไปด้วย แสดงถึงประสิทธิภาพของผู้บริหารในการบริหารให้บริษัท ฯ มีความสามารถในการทำกำไรต่ำ และผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นจึงต่ำจนกระทั่งติดลบอีกด้วยคือผู้ถือหุ้นไม่ได้ผลตอบแทนจากการลงทุน แล้วยังต้องขาดทุนคือติดลบอีกด้วย ทำให้นักลงทุนถอนทุน หรือถอนหุ้นคืน หรือไม่สนใจที่จะลงทุนในธุรกิจกลุ่มนี้

กำไรสุทธิต่อรายได้ เปอร์เซนต์นี้เป็นการวัดผลตอบแทนโดยสรุปจากการประกอบธุรกิจว่าได้มากน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับรายได้ กำไรสุทธิ เปอร์เซนต์ที่ได้ของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้คือ -2.362% ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมเล็กน้อยคือ -4.804% และเมื่อดูแนวโน้มจะเห็นว่า มีแนวโน้มลดลงอย่างมากในไตรมาสที่ 2 ของปี 2540 คือลดลงถึง -76.465%

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ของบริษัท ฯ ปิดสูงกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น คือ $0.009:1$ แสดงว่าธุรกิจใช้เงินจากการกู้ยืมมากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้นทำให้บริษัท ฯ ต้องนำรายได้ที่ได้ไปจ่ายคืนเป็นจำนวนมากทำให้ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นลดต่ำลง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม มีกำไรสุทธิติดลบจึงทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นติดลบ และบริษัท ฯ ปิดมีความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นมีประสิทธิภาพมากกว่า เมื่อดูแนวโน้มไตรมาสที่ 1 และ 2 ปี 2540 มีแนวโน้มติดลบสูงขึ้นอย่างมากคือ -0.067 เป็น -1.282 แสดงว่าผู้บริหารมีการกู้ยืมเงินมาใช้ในบริษัท ฯ มากขึ้นการคืนเงินกู้จึงมีมากในไตรมาสต่อมาบ่งบอกถึงความไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน

กำไรสุทธิต่อรายได้ เปอร์เซนต์เฉลี่ยที่ได้ของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้คือ 6.606% แสดงให้เห็นว่ากำไรสุทธิเฉลี่ยของกลุ่มนี้มีมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ -4.804 จะเห็นว่าบริษัท ฯ ปิดมีการบริหารงานให้ได้ผลตอบแทนโดยสรุปจากการประกอบธุรกิจได้มากถึง 6.606% ของรายได้ แนวโน้มของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มนี้มีมากกว่า 10% ขึ้นไปในไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2538 และมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จนถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 แสดงว่า ความสามารถในการทำกำไรสุทธิมีเปอร์เซ็นต์ลดลงเมื่อเทียบกับรายได้รวมของธุรกิจ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นในกลุ่มนี้ ก็ยังต่ำเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นคือ -0.037 เมื่อดูแนวโน้ม ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่า 1 ดังนั้นเสถียรภาพในด้านความสามารถในการทำกำไรยังคงต่ำทำให้ผู้เป็นเจ้าของทุนมีความเสี่ยงในการที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในบริษัท ฯ หรือได้รับผลตอบแทนที่ต่ำ ซึ่งเกิดจากการบริหารงานของผู้บริหารกิจการ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ -0.060 แล้วจะเห็นว่าการบริหารงานที่ก่อให้เกิดรายได้ของบริษัท ฯ ปิดดีกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

กำไรสุทธิต่อรายได้ บริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้มีเปอร์เซ็นต์ที่ได้คือ -2.293% แสดงว่าความสามารถของผู้บริหารของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้ไม่ดีเท่าที่ควรคือมีค่าเฉลี่ยของกำไรสุทธิติดลบทำให้เปอร์เซ็นต์ กำไรสุทธิต่อรายได้ติดลบไปด้วย แสดงว่านอกจากจะไม่ก่อให้เกิดกำไรแก่ธุรกิจแล้วยังขาดทุนอีกด้วย แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -4.804 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีเปอร์เซ็นต์การขาดทุนเมื่อเทียบกับรายได้น้อยกว่า เมื่อดูในส่วนของแนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีเปอร์เซ็นต์ลดลงมาตลอด โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 ลดลงถึง -132.517%

1.3 ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Turnover Relationship Ratios) เพื่อวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการจัดสรรเงินทุนของธุรกิจว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานของธุรกิจ

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท อัตราส่วนจากการวิจัยของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนนี้คือ -0.001 แสดงว่าผู้บริหารกิจการได้ใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ทั้งหมดไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกิจการ หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า ผู้บริหารกิจการไม่มีประสิทธิภาพในการใช้และควบคุมทรัพยากรของกิจการ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.006 แสดงว่าโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมใช้สินทรัพย์อย่างไม่มีประสิทธิภาพไม่สามารถก่อให้เกิดกำไรสุทธิหรือประโยชน์จากการลงทุนในสินทรัพย์ และยังทำให้เงินทุนของกิจการจมอยู่ในสินทรัพย์อีกด้วย เมื่อดูถึงแนวโน้มมีการติดลบมาตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท จากการวิจัยพบว่าอัตราส่วนที่ได้ของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้คือ 0.002 มากกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.006 จะเห็นว่าผู้บริหารกิจการมีประสิทธิภาพในการใช้และควบคุมทรัพยากรของกิจการก่อให้เกิดผลตอบแทน ดีกว่าอุตสาหกรรม สำหรับแนวโน้มของอัตราส่วนมีอัตราส่วนสม่ำเสมอไม่ต่างกันมากนักในแต่ละไตรมาสตั้งแต่

แต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึง ไตรมาสที่ 3 ปี 2539 และมีแนวโน้มลดลงถึงติดลบตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป จากการวิจัยพบว่าอัตราส่วนที่ได้ของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้คือ -0.001 ติดลบน้อยกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.006 จะเห็นว่าผู้บริหารกิจการมีประสิทธิภาพในการใช้และควบคุมทรัพยากรของกิจการก่อให้เกิดผลตอบแทน ดีกว่าอุตสาหกรรม ซึ่งเท่ากับอัตราส่วนในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท ในส่วนของแนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2537 มีแนวโน้มลดลง และลดลงจนติดลบอย่างมากคือ -0.039 ในไตรมาสที่ 2 ปี 2540

1.4 วัดความมั่งคั่งของผู้ถือกู้ (Leverage Ratios)

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นของ เป็นการวัดความสามารถในการชำระหนี้ หรือภาระผูกพันระยะยาวของธุรกิจใช้ดูว่ามีหนี้สินระยะยาวมากน้อยเพียงใด เพราะส่วนของผู้ถือหุ้นคือทุนของกิจการที่ใช้เลี้ยงกิจการ จ่ายค่าเฉลี่ยที่ได้ในกลุ่มนี้มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อ ผู้ถือหุ้นคือ 0.634 ซึ่งต่ำกว่า 1 แสดงว่ากลุ่มนี้มีจำนวนหนี้สินระยะยาวต่ำกว่าเงินทุน หรือผู้ถือหุ้น ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.673เล็กน้อย ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาวสูงกว่าเพราะมีปริมาณหนี้สินระยะยาวน้อยกว่าอุตสาหกรรมแต่เมื่อดูกราฟเปรียบเทียบแนวโน้ม จะเห็นว่าไตรมาสที่ 2 ปี 2540 กลับมีปริมาณหนี้สินระยะยาวสูงกว่าจำนวนผู้ถือหุ้นสูงมากกว่า 1 คือ 2.005 แสดงว่าบริษัท ฯ จะต้องมีการดำเนินการดำเนินกิจการให้เกิดผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยความมั่งคั่งของกิจการจึงต่ำลง

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ค่าที่ได้แสดงถึงการที่กิจการเฉลี่ยมีหนี้สินทั้งหนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินถาวร สูงกว่าส่วนผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นในส่วนของทุนในการดำเนินการ คือมีหนี้สินทั้งหมด 10.213 เท่าของทุน หรือส่วนของผู้ถือหุ้น หากมองในส่วนของเจ้าหนี้ เจ้าหนี้มีความเสี่ยงในการที่ได้รับชำระหนี้สูงมากเมื่อบริษัท ฯ ปิดกิจการลง เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 8.718 ในส่วนของแนวโน้มที่ผ่านมาของบริษัท ฯ ในกลุ่มนี้ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2540 กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มนี้มีอัตราส่วนหนี้สิน สูงกว่ากลุ่มอื่นมาตลอดและสูงมากในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 แสดงว่ากลุ่มนี้มีปัญหาในด้านปริมาณหนี้สินทั้งหมดสูงมากขึ้นและสะสมมาตลอดทำให้ไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีอัตราส่วนที่สูงขึ้นอย่างมาก

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ค่าเฉลี่ยที่ได้ของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้คือ 0.902 สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.897 แสดงว่าบริษัท ฯ มีหนี้สินระยะสั้นและหนี้สินระยะยาวสูงกว่าอุตสาหกรรม และมีความเสี่ยงทางการเงินในการที่จะชำระหนี้สินสูง แนวโน้มของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีอัตราส่วนที่สูงมาโดยตลอด

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้นโดยทั่วไปกลุ่มนี้ขึ้นดีไม่ควรมียอดอัตราส่วนสูงกว่า 1:1 คือหนี้สินระยะยาวไม่ควรสูงกว่าผู้ถือหุ้น จากค่าเฉลี่ยที่ได้ในกลุ่มนี้ คือ 0.702 ซึ่งแสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มนี้มีหนี้สินระยะยาวต่ำกว่าจำนวนผู้ถือหุ้น แต่ก็อยู่ในระดับอัตราส่วนที่มากคือเกือบจะเท่ากับส่วนของผู้ถือหุ้นแล้ว และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.673 จะเห็นว่าบริษัท ฯ ปิดมีจำนวนของหนี้สินระยะยาวสูงกว่าอุตสาหกรรม แต่เมื่อดูแนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2539 มีอัตราส่วนที่สูงขึ้น และเพิ่มมากขึ้นในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 คือ 1.157 แสดงว่ามีแนวโน้มของกิจการจะต้องจ่ายดอกเบี้ยมาก ดังนั้นความเชื่อมั่นของเจ้าหนี้ระยะยาวจึงลดลง

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ค่าที่ได้เฉลี่ยของบริษัท ฯ ในส่วนของอัตราส่วนหนี้สินต่อจำนวนผู้ถือหุ้น ค่าที่ได้เฉลี่ย 10.142 แสดงว่าปริมาณหนี้สินทั้งหมดสูงกว่าจำนวนผู้ถือหุ้นถึง 10.142 เท่า ซึ่งเจ้าหนี้มีความเสี่ยงในการชำระหนี้สูง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 8.718 บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนที่สูงกว่า แสดงว่ามีความเสี่ยงในการชำระหนี้สูงกว่าอุตสาหกรรม เมื่อมาดูแนวโน้มจากกราฟจะเห็นว่าแนวโน้มจำนวนหนี้สินทั้งหมดสูงขึ้นเรื่อย ๆ ความไม่มั่นใจของเจ้าหนี้ก็มีสูงขึ้นตามไปด้วย

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ค่าเฉลี่ยที่ได้ของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้คือ 0.902 สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.897 แสดงว่าเงินทุนที่จัดหาเข้ามาลงทุนในสินทรัพย์รวม 100 บาทนั้น มาจากการก่อหนี้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวรวมกัน 90.20 บาท เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมแล้วแสดงว่าบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้มีหนี้สินรวมสูง ความเสี่ยงในการที่จะสามารถชำระหนี้สินรวมสูง สร้างความไม่มั่นใจต่อเจ้าหนี้ ในส่วนของแนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีอัตราส่วนอยู่ในระดับ 8-9 มาโดยตลอด

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเฉลี่ยในกลุ่มนี้มีอัตราส่วนเฉลี่ย 0.531 ซึ่งต่ำกว่าส่วนของผู้ถือหุ้นแต่เมื่อดูแนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2540 มีแนวโน้มในอัตราส่วนที่สูงขึ้น แต่เมื่อถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 กลับมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างมากถึงติดลบ แสดงว่ากลุ่มนี้มีการระดมเงินที่ส่วนของผู้ถือหุ้นมากขึ้นในขณะที่ส่วนหนี้สินระยะ

ยาวมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดความไม่มั่นใจต่อผู้ถือหุ้น ต่อความมั่นคงของกิจการ ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศให้ปิดดำเนินการ

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ค่าเฉลี่ยที่ได้จากอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมด ต่อจำนวนผู้ถือหุ้น ก็สูงแต่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มอื่น คือ มีอัตราเฉลี่ย 6.812 แสดงว่ามีหนี้สินทั้งหมด 6.812 เท่าของเงินทุน หรือ ส่วนของผู้ถือหุ้น ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 8.718 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้มีอัตราส่วนของหนี้สินทั้งสินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำกว่าอุตสาหกรรม เมื่อดูจากแนวโน้มจะเห็นว่าปริมาณค่าเฉลี่ยสูงมาตลอด แต่เมื่อถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 กลับต่ำมากจนกระทั่งติดลบ ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วมาก แสดงถึงการระดมเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมากขึ้นในช่วงไตรมาสนี้ ซึ่งทำให้เกิดความไม่มั่นใจสำหรับเจ้าหนี้ หรือประชาชนที่ฝากเงินออมไว้กับบริษัท ฯ เมื่อบริษัท ฯ ปิดตัวลงการได้คืนในเงินฝากที่ลงที่หรือ เงินซื้อหุ้นที่เสียไปมีแนวโน้มความเป็นไปได้น้อยมาก เพราะบริษัท ฯ เมื่อปิดตัวลงจะต้องนำสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีมาชำระหนี้สินให้หมดเสียก่อน แล้วส่วนที่เหลือ จึงคืนแก่เจ้าของทุน คือผู้ถือหุ้นสามัญเป็นผู้รับสุดท้าย เมื่อปริมาณหนี้สินทั้งหมดมีมาก ความขาดความเชื่อมั่นของประชาชน หรือผู้ถือหุ้นสามัญก็ลดน้อยลงจนทำให้บริษัท ฯ ต้องปิดตัวลงให้ที่สุด

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ค่าที่ได้เฉลี่ยของบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้คือ 0.978 สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.897 แสดงว่าเจ้าหนี้มีความเสี่ยงในการที่จะได้รับชำระหนี้จากบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้สูง แนวโน้มของบริษัท ฯ ในไตรมาสที่ 2 ปี 2539 มีอัตราส่วนสูงถึง 2.214

2. เสถียรภาพของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกประกาศโดยธนาคารแห่งประเทศไทยให้เปิดดำเนินการต่อไป

2.1 วัฏสภาพคล่อง (Liquidity Ratios) ในแง่เจ้าหนี้หรือผู้ให้กู้ยืม หรือผู้ฝากเงินกับสถาบันการเงิน ต้องดูถึงสภาพคล่องของกิจการ และความสามารถในการชำระดอกเบี้ย และเงินต้นคืน คือ

กลุ่มของเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน โดยคำนวณจาก สินทรัพย์หมุนเวียนหารด้วยหนี้สินหมุนเวียน จากการวิจัยอัตราส่วนในกลุ่มนี้คือ 12 365 สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 1.173 แสดงว่าบริษัท ฯ มีสภาพคล่องสูงมากคือมีสินทรัพย์ที่เป็นเงินสด หรือสามารถแปลงเป็นเงินสดในวันที่ชำระหนี้ หรือจ่ายคืนเงินกู้ยืม หรือเมื่อประชาชนทวงถาม หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาพร้อมด้วย

ดอกเบี้ยตามข้อตกลงได้ทันที มากกว่าจำนวนหนี้สินหมุนเวียน จากกราฟแสดงแนวโน้มของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนก็ แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีอัตราส่วน ที่สูงกว่า 1 มาตลอดแสดงว่าสภาพคล่องในส่วนของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ สูงมาตลอดระยะเวลาที่กล่าวมา

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน บริษัท ฯ เปิดกลุ่มนี้มีอัตราส่วน 10.073 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 1.173 แสดงว่าบริษัท ฯ ไม่มีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ในธุรกิจ และไม่มีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนต่อการจ่ายใช้จ่ายต่าง ๆ จากแนวโน้มแสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มเฉลี่ย สูงกว่า 1 มาโดยตลอดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 แสดงว่าบริษัท ฯ กลุ่มนี้มีการสภาพคล่องในด้านเงินทุนหมุนเวียนดีมาตลอดติดต่อกันมา

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเฉลี่ยของบริษัท ฯ เปิดกลุ่มนี้ต่ำกว่า 1 คือ ได้อัตราส่วนเฉลี่ย 0.423 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 1.173 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้ มีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน เพราะหนี้สินหมุนเวียนนั้นอาจจะต้องชำระทันที แต่สินทรัพย์หมุนเวียนอาจเรียกคืนได้เข้าไป ไม่เพียงพอ ชำระหนี้ได้ เมื่อดูแนวโน้มจะเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1 มาตลอดตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 เช่นกัน แสดงว่าในกลุ่มของบริษัท ฯ ปิดกลุ่มนี้ขาดเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของ ธุรกิจ เพราะบริษัท ฯ ได้มีการปล่อยเงินกู้ออกมาให้แก่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นจำนวนมาก และไม่สามารถเรียกคืนจากลูกหนี้ได้เมื่อถึงเวลาที่กำหนด ทำให้บริษัท ฯ ขาดเงินทุน ในการหมุนเวียนใช้จ่ายภายในระบบ

2.2 ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitabilities Ratios) เป็น เครื่องชี้ถึงแผนการเงินในอนาคต ซึ่งจะทำให้สามารถวัดความสามารถในการจัดการของฝ่าย บริหารในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดผลประโยชน์และได้รับผลตอบแทนสูงสุด

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น เพื่อวัดผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ที่จะสะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพในการบริหารเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ ค่าเฉลี่ยที่ได้ 0.038 สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 แสดงว่าผู้บริหารบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีประสิทธิภาพ

ภาพในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนสูงกว่าอุตสาหกรรม ในส่วนของแนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีอัตราส่วนติดลบเพิ่มสูงขึ้น

กำไรสุทธิต่อรายได้ บริษัท ฯ เปิดมีเปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิต่อรายได้สูงถึง 21.708% ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีเพียง -4.804% แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีกำไรสุทธิสูงถึง 12.708 % ของรายได้รวมเฉลี่ยในกลุ่มนี้ แสดงถึงความสามารถในการหำกำไรสูงกว่าอุตสาหกรรม ในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2537 มีเปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิต่อรายได้สูงมาตลอดจนถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2539 ลดลงถึง 1.797 และไตรมาสที่ 2 ปี 2540 ลดลงถึง -6.610 แสดงถึงความสามารถในการก่อให้เกิดกำไรลดต่ำลง

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ต่ำกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น คือ -0.013:1 แสดงว่าบริษัท ฯ ในกลุ่มนี้มีจำนวนส่วนของผู้ถือหุ้นมาก ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับเฉลี่ยต่อผู้ถือหุ้นน้อย แต่ดีกว่าอุตสาหกรรม เมื่อค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 แสดงว่าประสิทธิภาพในการบริหารกิจการของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้ดีกว่าอุตสาหกรรม เมื่อดูแนวโน้มไตรมาสที่ 2 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีแนวโน้มติดลบในระดับใกล้เคียงกัน แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มนี้ต่ำเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น

กำไรสุทธิต่อรายได้ จากการวิจัยพบว่าเปอร์เซ็นต์ของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้คือ -13.713% ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -4.804 % แสดงว่าความสามารถในการหำกำไรของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้ต่ำกว่าอุตสาหกรรม ซึ่งอาจมีสาเหตุจากกำไรขั้นต้นต่ำไป เนื่องจากต้นทุนสูงหรือค่าใช้จ่ายทางอ้อม หรือค่าใช้จ่ายทางด้านอื่นสูงขึ้นไปสัมพันธ์กับรายได้ ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขและควบคุมอย่างเข้มงวด สำหรับแนวโน้มมีการติดลบในไตรมาสที่ 1 ปี 2538 และตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2538 มีการติดลบมาโดยตลอดและมากขึ้นในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 คือ -29.326

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นในกลุ่มนี้ คือ 0.041 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานเพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงกว่าอุตสาหกรรม เมื่อดูแนวโน้ม ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นในไตรมาสที่ 1 ปี 2539 สูงมากจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของผลตอบแทน ต่อผู้ถือหุ้นสูงไปด้วย แต่ตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีระดับต่ำกว่า 1 และมีแนวโน้มลดลง

กำไรสุทธิต่อรายได้ ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ที่ได้ของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้คือ 16.147% ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -4.804% แสดงว่า บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีประสิทธิ

ภาพในการหากำไรสูงกว่าอุตสาหกรรม ในส่วนของแนวโน้มมีแนวโน้มลดลงอย่างมากในไตรมาสที่ 4 ปี 2539 จนถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีเปอร์เซ็นต์ติดลบคือ -1.549%

2.3 ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Turnover Relationship Ratios)

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ค่าที่ได้จากการคำนวณหาอัตราส่วนเฉลี่ยของกลุ่มนี้คือ 0.017 แสดงว่าประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ หรือเงินทุนผลที่ได้รับหรือกำไร 0.017 บาท ต่อสินทรัพย์ที่ลงทุนไป 1 บาท แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนในสินทรัพย์ต่ำกว่าเงินที่ลงทุนไปแต่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.006 ดูแนวโน้มการได้รับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีแนวโน้มลดลงอย่างมากในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 คือ -0.003 แสดงว่าประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์มีแนวโน้มลดลงอย่างมากในช่วงสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้คือ -0.002 แสดงว่าการลงทุนในสินทรัพย์ 1 บาทได้ผลกำไร -0.002 บาท แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าอุตสาหกรรมคือ -0.006 จะเห็นว่าการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้ไม่ได้รับผลตอบแทน แต่ไม่ขาดทุนเมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรม เมื่อดูแนวโน้มมีแนวโน้มลดลงจนติดลบในไตรมาสที่ 1 ปี 2538, ไตรมาสที่ 4 ปี 38 และตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 แต่ติดลบอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แสดงว่าบริษัท ฯ มีการลงทุนในสินทรัพย์มากขึ้นตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2539 ช่วงระยะเวลาดังกล่าวจึงอยู่ในช่วงคืนทุนของสินทรัพย์ที่ลงไปและอีกประเด็นเกิดจากการลงทุนในสินทรัพย์ หรือการขายสาขาของบริษัท ฯ ออกไปตามจังหวัดอื่น ๆ เพื่อขยายความสามารถในการทำกำไรออกไป แต่เมื่อประสบกับสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่ลงไปมีการติดลบสูงมากตามไปด้วย

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

ค่าเฉลี่ยที่ได้จากผลตอบแทนต่อสินทรัพย์คือ 0.006 สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.006 แสดงว่าผู้บริหารของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงกว่าอุตสาหกรรม แล้วยังเป็นหลักประกันต่อเจ้าหนี้ทั้งหลายของกิจการว่าจะได้รับชำระหนี้เมื่อถึงกำหนดชำระคืนด้วย แนวโน้มกลุ่มติดลบในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 คือ -0.006 ในขณะที่กลุ่มอื่นมีการติดลบก่อนหน้านี้แล้ว แสดงว่ามีการลงทุนในช่วงของนี้เช่นกัน

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ค่าที่ได้เฉลี่ยของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้คือ 1.372 แสดงว่าปริมาณหนี้สินทั้งหมดสูงกว่าจำนวนผู้ถือหุ้นเพียง 1.372 เท่า ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.718 ซึ่งเจ้าหนี้ไม่มีความเสี่ยงในการรับชำระหนี้ เมื่อมาดูแนวโน้มจากกราฟจะเห็นว่าแนวโน้มจำนวนหนี้สินทั้งหมดอยู่ในระดับใกล้เคียงกันสม่ำเสมอ สร้างความมั่นใจของเจ้าหนี้

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ค่าที่ได้เฉลี่ยของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้คือ 0.437 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.897 อยู่มาก แสดงว่าบริษัท ฯ มีจำนวนหนี้สินรวมเพียง 0.437 ส่วนต่อสินทรัพย์ 1 ส่วน บริษัท ฯ มีสินทรัพย์เพียงพอที่จะชำระหนี้ได้โดยที่เจ้าหนี้ไม่ต้องมีความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับการชำระหนี้ แนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีอัตราส่วนระหว่าง 4-5 มาโดยตลอด

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเฉลี่ยในกลุ่มนี้มีอัตราส่วนเฉลี่ย 0.547 ซึ่งต่ำกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม แสดงว่าความมั่นคงของกิจการ และหลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวดีกว่า อุตสาหกรรม แต่เมื่อดูแนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2540 มีแนวโน้มในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกันสม่ำเสมอมาตลอด

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ค่าเฉลี่ยที่ได้จากอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมด ต่อ จำนวนผู้ถือหุ้น มีอัตราเฉลี่ย 5.426 แสดงว่ามีหนี้สินทั้งหมด 5.426 เท่าของเงินทุน หรือ ส่วนของผู้ถือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 8.718 แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้เมื่อเลิกกิจการ ในอนาคตสูง เมื่อดูจากแนวโน้มจะเห็นว่าปริมาณค่าเฉลี่ยระหว่าง 5 – 6 ตลอด แต่เมื่อถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 ซึ่งทำให้เกิดความมั่นใจสำหรับเจ้าหนี้ หรือประชาชนที่ฝากเงินออมไว้กับบริษัทฯ เมื่อบริษัทฯ ปิดตัวลงจะได้คืนในเงินฝากที่ลงที่หรือ เงินซื้อหุ้นที่เสียไปมีแนวโน้มความเป็นไปได้มาก เพราะบริษัท ฯ มีปริมาณหนี้สินทั้งหมดไม่สูงเกินข้อกำหนดของการดำเนินธุรกิจทำให้สร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้าผู้ฝากเงิน และเจ้าหนี้

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม บริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีอัตราส่วนเฉลี่ย 0.872 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมเล็กน้อยคือ 0.897 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีหนี้สินร่วมน้อยกว่าอุตสาหกรรมเล็กน้อย และความสามารถในการชำระหนี้สินก็ดีกว่าเล็กน้อย แนวโน้มในไตรมาสที่ 4 ปี 2538 มีอัตราส่วนสูงสุดถึง 1.656

2.4 วัดความมั่งคั่งของผู้ขอกู้ (Leverage Ratios)

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น เป็นการวัดความสามารถในการชำระหนี้ หรือภาระผูกพันระยะยาวของธุรกิจให้ดูว่ามีหนี้สินระยะยาวมากน้อยเพียงใด เพราะส่วนของผู้ถือหุ้นคือทุนของกิจการที่ใช้เลี้ยงกิจการ มีค่าเฉลี่ยที่ได้ในกลุ่มนี้มีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อ ผู้ถือหุ้นสูงกว่า 1 แสดงว่ากลุ่มนี้มีจำนวนหนี้สินระยะยาวสูงกว่าเงินทุน หรือผู้ถือหุ้น คือเฉลี่ย 1.055 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.673 แสดงว่าหลักประกันในเจ้าหนี้ระยะยาวต่ำ เพราะลูกหนี้จะต้องมีภาระดำเนินกิจการให้เกิดผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ย ความมั่งคั่งของกิจการจึงลดต่ำลง แต่เมื่อดูแนวโน้มเปรียบเทียบจะเห็นว่าระยะแรกจนถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2538 หนี้สินระยะยาว สูงกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น แต่ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีปริมาณหนี้สินระยะยาว ต่ำกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น คือต่ำกว่า 1

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ค่าที่ได้เฉลี่ยในกลุ่มนี้คือ 3.122 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 8.718 แสดงว่าจำนวนหนี้สินทั้งหมดมี 3.122 เท่าของส่วนของผู้ถือหุ้นแสดงว่าธุรกิจได้มีการใช้เงินทุนภายนอก(หนี้สิน) ต่อเงินทุนภายใน(ส่วนของผู้ถือหุ้น)ต่ำคือ ส่วนของผู้ถือหุ้น 1 บาทมีจำนวนหนี้สินทั้งหมด 3.122 บาท เมื่อดูแนวโน้มจะเห็นว่าอัตราส่วนต่ำประมาณ 1-3 เท่าตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 จึงสามารถสร้างความมั่นใจแก่นักลงทุน หรือ ผู้ถือหุ้น หรือแม้แต่ผู้ฝากเงิน ว่าจะสามารถเรียกคืนเงินต้นเมื่อบริษัทฯ มีปัญหาได้ตลอดเวลา หากมองในส่วน of เจ้าหนี้ เจ้าหนี้ไม่มีความเสี่ยงในการที่ได้รับชำระหนี้เมื่อบริษัทฯ ปิดกิจการลง

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีอัตราส่วนเฉลี่ย 0.571 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.897 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีความสามารถที่จะชำระหนี้สินรวมสูงกว่าอุตสาหกรรม เจ้าหนี้มีความเสี่ยงน้อย ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 มีอัตราส่วนเฉลี่ยระหว่าง 5-6 มาโดยตลอดแสดงว่าอัตราส่วนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมาโดยตลอด แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้สินที่มีอยู่ในระดับดีมาโดยตลอด

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น โดยทั่วไปลูกหนี้ชั้นดีไม่ควรมียอดอัตราส่วนสูงกว่า 1:1 คือหนี้สินระยะยาวไม่ควรสูงกว่าผู้ถือหุ้น จากค่าเฉลี่ยที่ได้ในกลุ่มนี้ คือ 0.296 และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม คือ 0.673 ซึ่งแสดงว่าบริษัท ฯ เปิดในกลุ่มนี้มีหนี้สินระยะยาวอยู่น้อย หลักประกันเจ้าหนี้ระยะยาวสูง เมื่อดูแนวโน้ม อัตราส่วนที่ต่ำกว่า 1 ตามโดยตลอด

3. เปรียบเทียบเสถียรภาพของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกประกาศปิดดำเนินการ กับบริษัทที่ประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไป โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

3.1 วัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 12.365 สูงกว่า บริษัท ฯ ปิดคือ 0.188 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม 1.173 สำหรับแนวโน้ม บริษัท ฯ เปิดมีแนวโน้มของอัตราส่วนที่สูงกว่ามาโดยตลอด ในแง่เจ้าหนี้, ผู้ให้กู้ยืม, ผู้ฝากเงิน และนักลงทุนต่างชาติ ต้องการดูสภาพคล่องในส่วนนี้ของกิจการ แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดได้มีการใช้เงินทุนภายนอก (หนี้สิน) มากกว่าเงินทุนภายใน (ส่วนของผู้ถือหุ้น) ดังนั้นเจ้าหนี้ หรือ แสดงว่าบริษัท ฯ ปิด จึงมีความเสี่ยงในการที่จะได้รับเงินคืนทั้งเงินต้น และดอกเบี้ย และความสามารถ และความเพียงพอของสินทรัพย์หมุนเวียนในการชำระหนี้สินหมุนเวียนต่ำทำให้ความมั่นใจของเจ้าหนี้ระยะสั้น มีโอกาสที่จะได้รับชำระหนี้สินที่มีอยู่ในความเสี่ยงที่จะมีโอกาสได้รับชำระหนี้จากบริษัท ฯ และบริษัท ฯ ปิด ยังเสี่ยงต่อการขาดแคลนเงินใช้จ่ายในด้านการดำเนินงาน และบริหารด้วย แสดงว่ากิจการเข้าสู่ความผิดเคืองทางสภาพคล่องแสดงถึงความขาดเสถียรภาพในด้านสภาพคล่อง ในขณะที่บริษัท ฯ เปิด ก็มีการประสบกับภาวะเช่นเดียวกัน แต่จากข้อมูลที่ได้นำมาวิจัยจะเห็นว่าในส่วนของสภาพคล่องของบริษัท ฯ เปิดดีกว่าถึงจะมีแนวโน้มที่ลดลงก็ตาม

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนเฉลี่ย 10.073 สูงกว่ามากในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนเฉลี่ยต่ำกว่า 1 คือ 0.152 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีอัตราส่วน 1.173 เมื่อดูแนวโน้มบริษัท ฯ เปิดมีแนวโน้มสูงกว่า 1 มาโดยตลอด สำหรับบริษัท ฯ ปิดมีแนวโน้มต่ำกว่า 1 มาโดยตลอดเช่นกัน แสดงว่า การชำระหนี้สินระยะสั้นของบริษัท ฯ ปิดอาจมีปัญหาเพราะ ความสามารถของบริษัท ฯ ปิดในการที่จะนำสินทรัพย์หมุนเวียนมาชำระหนี้สินหมุนเวียนเมื่อถึงกำหนดเวลาในการชำระมีไม่เพียงพอ และยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าอุตสาหกรรมอีกด้วย

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ในกลุ่มนี้มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่ำทั้ง 2 กลุ่ม แต่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนสูงกว่าเล็กน้อย คือ 0.423 บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วน 0.211 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมี 1.173 แสดงว่าทั้งบริษัท ฯ เปิด และบริษัท ฯ ปิดมีความเสี่ยงในการที่จะสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นได้สูงกว่าอุตสาหกรรม แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง 2 บริษัท ฯ แล้ว

บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่สูงกว่า ดังนั้นความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนจึงดีกว่าเล็กน้อย และบริษัท ฯ ปิด แนวโน้มของบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่สูงกว่า บริษัท ฯ ปิดมาโดยตลอด

3.2 ความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitabilities Raio)

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 499 ล้านบาท

ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท ฯ เปิดคือ 0.038 และบริษัท ฯ ปิดคือ -0.007 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 แสดงว่าความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการของบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่ดีกว่า ผลการวิจัยขาดเสถียรภาพในความสามารถในการหากำไรในภาพรวม แต่เมื่อดูผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ เปิดดีกว่าเล็กน้อย แนวโน้มของบริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนติดลบตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2539 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 แต่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนติดลบในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำกว่าตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2539

กำไรสุทธิต่อรายได้ ค่าเฉลี่ยที่ได้ในบริษัท ฯ กลุ่มนี้คือ บริษัท ฯ เปิดมีค่าเฉลี่ย 21.708% บริษัท ฯ ปิดมีค่าเฉลี่ย -2.362% และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -4.804% แสดงว่าผลตอบแทนจากการประกอบธุรกิจของบริษัท ฯ เปิดมีมากกว่าบริษัท ฯ ปิด และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมเมื่อเทียบกับรายได้ ในส่วนของแนวโน้มบริษัท ฯ เปิดมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่ามาตลอดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 และบริษัท ฯ ปิดมีเปอร์เซ็นต์ติดลบตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2539 แต่บริษัท ฯ เปิดเริ่มติดลบในไตรมาสที่ 2 ปี 2540

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนเฉลี่ยคือ -0.013 ซึ่งน้อยกว่าบริษัท ฯ ปิดคือ 0.009 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ย -0.060 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นสูงกว่า แสดงถึงประสิทธิภาพของผู้บริหารของบริษัท ฯ ปิดสูงกว่า ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 แนวโน้มรายได้รวมของบริษัท ฯ ปิดมากกว่าเสมอมาโดยตลอด แนวโน้มของผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นบริษัท ฯ เปิดใน 5 ไตรมาสสุดท้ายติดลบมาโดยตลอด แสดงว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ฯ เปิดต่ำกว่าและความสามารถในการหากำไรของบริษัท ฯ เปิด มีแนวโน้มต่ำกว่าด้วย แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดเริ่มมีปัญหาในการบริหารงานให้บริษัท ฯ มีผลกำไรและเกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นต่ำ แสดงว่าเสถียรภาพของความสามารถในการหากำไรของกลุ่มนี้บริษัท ฯ ทั้ง 2 ต่ำ แต่โดยภาพรวม บริษัท ฯ เปิดดีกว่าเล็กน้อย เมื่อวิจัยจากผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

กำไรสุทธิต่อรายได้ ในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มนี้ บริษัท ฯ ปิดมีกำไรสุทธิ 6.606% สูงกว่าบริษัท ฯ เปิดคือ -13.713% ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -4.804% แสดงว่าบริษัท ฯ เปิด และอุตสาหกรรมมีกำไรสุทธิติดลบ เมื่อเทียบกับรายได้ คือผลตอบแทนจากการประกอบธุรกิจได้น้อยมากเมื่อเทียบกับรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นที่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดเช่นกัน แนวโน้มของบริษัท ฯ เปิดมีการติดลบติดต่อกันตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2538 ในขณะที่บริษัท ฯ เปิดติดลบตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2540 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีผลตอบแทนต่อการลงทุน หรือ ความสามารถในการหากำไรต่ำต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2538 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนคือ 0.041 สูงกว่าบริษัท ฯ ปิดคือ -0.037 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.060 แสดงว่า ความสามารถในการหาผลตอบแทนจากเงินลงทุนเฉพาะส่วนของเจ้าของ ของบริษัท ฯ เปิดมีมากกว่า สำหรับแนวโน้มในไตรมาสที่ 3 ปี 2538 ค่าเฉลี่ยของบริษัท ฯ เปิดสูงกว่ามากคือ 0.093

กำไรสุทธิต่อรายได้ บริษัท ฯ ปิดมีค่าเฉลี่ย 16.147% และบริษัท ฯ ปิดมีค่าเฉลี่ย -2.293% และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ย -4.804 % แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีความสามารถในการหากำไร และผลตอบแทนจากการประกอบธุรกิจได้สูงกว่าบริษัท ฯ ปิด และอุตสาหกรรมเปรียบเทียบแนวโน้มระหว่างบริษัท ฯ เปิด และบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มเดียวกัน บริษัท ฯ เปิดมีค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์กำไรสุทธิต่อรายได้สูงกว่ามาตลอดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 ในขณะที่ไตรมาสที่ 2 ปี 2540 บริษัท ฯ ปิดติดลบถึง -132.517% แต่บริษัท ฯ เปิดติดลบเพียง -1.549% แสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานให้เกิดผลตอบแทนสูงกว่า

3.3 ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Turnover Relationship Ratios)

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 ล้านบาท

อัตราเฉลี่ยผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนเฉลี่ย 0.006 และบริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนเฉลี่ย -0.001 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม -0.006 ค่าเฉลี่ยบริษัท ฯ เปิดดีกว่า แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีการใช้สินทรัพย์มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดผลตอบแทนมากกว่า แนวโน้มตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2539 บริษัท ฯ ปิดมีการติดลบมาตลอด ในขณะที่บริษัท ฯ เปิดมีการติดลบในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 จะเห็นว่าทั้งบริษัท ฯ ปิด และอุตสาหกรรมไม่มีประสิทธิภาพในการใช้

สินทรัพย์ ของผู้บริหาร เนื่องจากผู้บริหารได้มีการลงทุนในสินทรัพย์มากขึ้น โดยการขยายกิจการ หรือ ขยายสาขาออกไปทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับจากสินทรัพย์ ต่ำ แสดงถึงเสถียรภาพในการใช้สินทรัพย์ต่ำ เพราะการลงทุนในสินทรัพย์ หากเป็นสินทรัพย์ถาวรการคืนกำไรของสินทรัพย์ต้องให้ระยะเวลานานหลายปี

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัท ฯ เปิดเฉลี่ย -0.002 ต่ำกว่า บริษัท ฯ ปิด 0.002 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.006 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดในกลุ่มนี้มีประสิทธิภาพในการหาผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์สูงกว่า และมีบริษัท ฯ เปิดแนวโน้มติดลบในไตรมาส ต่าง ๆ มากกว่า บริษัท ฯ ปิดอีกด้วย แสดงว่าประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ ทั้งจากแหล่งภายใน และแหล่งภายนอกบริษัท ต่ำ เสถียรภาพในส่วนนี้ต่ำเช่นกัน แต่ในภาพรวมบริษัท ฯ ปิดดีกว่าบริษัท ฯ ปิด

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัท ฯ เปิดคือ 0.017 บริษัท ฯ ปิดคือ -0.001 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ -0.006 แสดงว่าค่าเฉลี่ย ของบริษัท ฯ เปิดดีกว่า บริษัท ฯ ปิด และยังใช้สินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าทั้งบริษัท ฯ ปิด และอุตสาหกรรม แนวโน้มในไตรมาสสุดท้ายบริษัท ฯ ปิด ติดลบถึง -0.039 มากกว่า บริษัท ฯ เปิดคือ -0.006 แสดงว่าการบริหารงานของธุรกิจในการจัดสรรเงินทุนของธุรกิจ บริษัท ฯ เปิดมีประสิทธิภาพดีกว่า

3.4 วัดความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น (Leverage Ratios)

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 – 599 ล้านบาท

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวโดยเฉลี่ย 1.055 สูงกว่า บริษัท ฯ ปิด คือ 0.634 แต่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.673 แสดงว่า บริษัท ฯ ปิดมีจำนวนของหนี้สินระยะยาวต่ำกว่าทั้งบริษัท ฯ เปิด และอุตสาหกรรม แสดงว่า ความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัท ฯ ปิดดีกว่า แต่แนวโน้มในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนสูงถึง 2.005 แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีจำนวนหนี้สินระยะยาวสูงขึ้นอย่างมาก เจ้าหนี้ระยะยาวเริ่มมีความเสี่ยงในการได้รับชำระหนี้สินระยะยาวจากบริษัท ฯ ปิด

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น จากค่าเฉลี่ย Ratio บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนของหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 10.213 สูงกว่าบริษัท ฯ เปิดคือ 3.122 มาก และสูงกว่าค่าเฉลี่ย

อุตสาหกรรมคือ 8.718 แสดงว่า ความสามารถในการชำระหนี้ทั้งนี้ระยะสั้น และระยะยาวของบริษัท ฯ เปิดมีมากกว่า เจ้าหนี้มีความเสี่ยงในการได้รับชำระหนี้ต่ำกว่า และแนวโน้มของหนี้สินทั้งหมดเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมาก ในขณะที่แนวโน้มของบริษัท ฯ เปิด อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าและไม่มีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้น

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม บริษัท ฯ เปิดมีค่าเฉลี่ย 0.571 ต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดซึ่งมีค่าเฉลี่ย 0.902 และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.897 แสดงว่า บริษัท ฯ เปิดมีหนี้สินในการจัดหาเข้ามาลงทุนรวมต่ำ ดังนั้นความเสี่ยงในการชำระหนี้สินที่มีอยู่จึงต่ำเพราะมีปริมาณสินทรัพย์ที่สามารถนำมาชำระหนี้ได้อีกมากกว่าบริษัท ฯ ปิดและอุตสาหกรรม แนวโน้มเปรียบเทียบระหว่างบริษัท ฯ เปิดกับ บริษัท ฯ ปิด พบว่าบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่ต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดมาตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 500 – 999 ล้านบาท

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน 0.296 ต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิด คือ 0.702 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 0.673 แสดงว่าหลักประกันของเจ้าหนี้ระยะยาวของบริษัท ฯ เปิดมีมากกว่า และบริษัท ฯ เปิดมีการกู้เงินจากเจ้าหนี้มาลงทุนในกิจการน้อยกว่า เปรียบเทียบแนวโน้มของบริษัท ฯ เปิด และบริษัท ฯ ปิดพบว่าบริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนที่สูงกว่าบริษัท ฯ เปิดมาตลอดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540 และสูงกว่ามาในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 คือ 1.157 ในขณะที่บริษัท ฯ เปิด มีอัตราเพียง 0.647

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น ของบริษัท ฯ เปิดคือ 1.372 ต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดคือ 10.142 และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมคือ 8.718 เพราะบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินทั้งหมดต่ำกว่า ส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดสูงกว่ามาก นอกจากนี้บริษัท ฯ เปิดยังมีแนวโน้มที่ต่ำกว่ามาโดยตลอด ในขณะที่บริษัท ฯ ปิดมีแนวโน้มสูงขึ้น คือมีแนวโน้มว่าจะมีหนี้สินทั้งหมดทั้งหนี้สินระยะสั้น และหนี้สินระยะยาวสูงขึ้น

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนนี้เปรียบเทียบหนี้ระยะสั้นและหนี้ระยะยาวกับสินทรัพย์ จากการวิจัยพบว่า บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน 0.437 บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วน 0.902 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ย 0.897 แสดงว่า บริษัท ฯ เปิด มีจำนวนหนี้สินรวมต่ำกว่าสินทรัพย์อยู่มากถ้าหากบริษัท ฯ ต้องการกู้เงินเพิ่มก็สามารถทำได้ เพราะบริษัท ฯ เปิดสามารถที่จะชำระหนี้สินทั้งหมดได้สูง ในส่วนของแนวโน้มบริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่ต่ำกว่าบริษัท ฯ ปิดมาตลอดตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2540

กลุ่มเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

หนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น บริษัท ฯ เปิดของกลุ่มนี้มีอัตรา 0.547 บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วน 0.531 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม 0.673 หนี้สินระยะยาวของบริษัท ฯ เปิดสูงกว่าบริษัท ฯ ปิดเล็กน้อย แสดงว่าบริษัท ฯ ปิดมีปริมาณหนี้สินระยะยาวน้อยกว่า และมีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาวได้มากกว่า บริษัท ฯ เปิด และอุตสาหกรรม สำหรับแนวโน้มอัตราส่วนเฉลี่ยจะใกล้เคียงกันตลอด แต่ในไตรมาสสุดท้ายบริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนที่ติดลบคือ -1.747 แสดงว่าส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงถึงติดลบ แต่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนที่สูงขึ้นคือ 0.668

อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น มีอัตราส่วนที่ไม่ต่างกันมากนักสำหรับบริษัท ฯ เปิดกับบริษัท ฯ ปิด แต่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนหนี้สินรวมน้อยกว่าคือ 5.426 บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วน 6.812 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมสูงถึง 8.718 แสดงว่าเจ้าหนี้ของบริษัท ฯ ปิดมีส่วนหนึ่งที่ไม่ได้รับความคุ้มครองจากส่วนของผู้ถือหุ้น คือเจ้าหนี้จะมีความเสี่ยงในการที่จะได้รับชำระหนี้สูง แนวโน้มในไตรมาสที่ 2 ปี 2540 บริษัท ฯ ปิด มีอัตราส่วนที่ลดลงอย่างมากถึงติดลบคือ -8.389 ในขณะที่บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วนใกล้เคียงกันสม่ำเสมอ และมีอัตรา 5.544 ในไตรมาสที่ 2 ปี 2540

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม บริษัท ฯ เปิดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วน 0.872 บริษัท ฯ ปิดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วน 0.978 และค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ย 0.897 แสดงว่าบริษัท ฯ เปิดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนต่ำกว่าทั้งบริษัท ฯ ปิด และอุตสาหกรรม แต่ต่างกันไม่มากนัก แสดงว่าในกลุ่มเงินทุนจดทะเบียนกลุ่มนี้มีหนี้รวมสูง ความเสี่ยงทางการเงินสูงด้วย แนวโน้มเปรียบเทียบทั้ง สองบริษัท ฯ ไม่ต่างกันมากนักแต่ในไตรมาสที่ 2 ปี 2539 บริษัท ฯ ปิดมีอัตราส่วนสูงถึง 2.214 และในไตรมาสที่ 4 ไตรมาสที่ 4 บริษัท ฯ เปิดมีอัตราส่วน 1.656

ปัญหาที่พบในเรื่องการวิจัยเสถียรภาพของธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ศึกษากรณีเปรียบเทียบระหว่างบริษัทที่ถูกสั่งให้ปิดดำเนินการกับบริษัท ที่ประกาศให้ดำเนินการต่อไปโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

1. ธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงทำให้การวางแผนที่จะรองรับกับปัญหาที่เกิดขึ้นไม่รัดกุมเพียงพอที่จะรับกับสถานการณ์ เพราะธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์เป็นธุรกิจที่มีผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจทั้งภายในและต่างประเทศ เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมทรุดตัวลงทำให้บริษัทมีผลกระทบอย่างรุนแรงโดยที่กลุ่มบริษัทไม่สามารถแก้ไขต้องให้รัฐบาลเข้ามาดำเนินการแก้ไขซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะสำเร็จตามที่ทางรัฐบาลวางแผนไว้หรือไม่

2. ข้อมูลที่ได้จากบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่เสนอต่อธนาคารแห่งประเทศไทยไม่มีการตรวจสอบที่ชัดเจนทำให้ข้อมูลที่ได้ในการวิเคราะห์ไม่ตรงตามที่กำหนดไว้อย่างเช่นบริษัท ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการมีความสามารถในการทำกำไรสูงกว่าบริษัท ที่ประกาศให้เปิดดำเนินการ ซึ่งอาจมีการแต่งบการเงินเพื่อแสดงให้ธนาคารดูเท่านั้น

3. ไม่มีมาตรฐานในการวัดแน่นอนตายตัว เนื่องจากมีขนาดที่ต่างกัน ตลอดจนมีวิธีและนโยบายการดำเนินงานที่แตกต่างกันไป จึงไม่สามารถกำหนดมาตรฐานในการวัดออกมาแน่นอน

4. ข้อมูลที่มีความลำเอียงไม่เที่ยงตรง ทั้งนี้เพราะงบการเงินมักมีการแต่งให้ตัวเลขสวยงามตอนปิดงบ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไปควรที่จะทำในส่วนของ ราคาหุ้นและดัชนีในตลาดหุ้นของกลุ่มบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ เพื่อสามารถทราบถึงแง่ของตลาดหลักทรัพย์และการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มนี้
2. ควรทำการวิจัยโดยการเจาะลึกแต่ละหัวข้อของเสถียรภาพของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ เช่นศึกษาถึงสภาพคล่อง หรือการสามารถในการทำกำไร โดยตรงซึ่งทำให้ทราบถึงข้อมูลที่แท้จริงละเอียดยิ่งขึ้น



เอกสารอ้างอิง

- กำชัย แก้วร่วมวงศ์. 2539. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนการลงทุนหุ้นกลุ่มพลังงาน และกลุ่มสื่อสาร. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรินทร์ เทศวานิช. 2535. เงินตลาดการเงินและสถาบันการเงิน. กรุงเทพมหานคร. ซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด.
- ชนินทร์ พิตยาวิธ. 2535. การบริหารบริษัทเงินทุน. (พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.
- จิตวัตร พรหมเสน. 2538. โครงสร้างพฤติกรรมและผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ดาริณี ตันทวีเชฐ. 2524. หลักและนโยบายการลงทุน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทวี วิริยทรัพย์ และคณะ. 2529. การลงทุน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธงชัย สันติวงศ์ และชัยยศ สันติวงศ์. 2537. การวิเคราะห์งบการเงิน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2540. รายงานเศรษฐกิจ และการเงิน ประจำปี 2540. ธนาคารแห่งประเทศไทยราย
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2541. รายงานเศรษฐกิจ และการเงิน ประจำปี 2541. ธนาคารแห่งประเทศไทย
- นิรนาม. 2529. "สู่ออนาคต."(29 ตุลาคม 2529): 35
- ประทีป วัชรางกูร. 2523. พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิต ฟองซิเออร์ พ.ศ. 2522, (อัดสำเนา)
- พิงพิศ แก้วเพชร. 2539. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เพชร ชุมทรัพย์. 2531. วิเคราะห์การลงทุนในหุ้นสิ่งทอ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2537. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาพร ชินะจิตร. 2535. การควบคุมสถาบันการเงินที่เกี่ยวกับธุรกิจเงินทุน และธุรกิจหลัก
ทรัพย์ธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ : 3

สมาคมบริษัทเงินทุน. 2529. ธุรกิจเงินทุนในประเทศไทย 2529. กรุงเทพมหานคร: ศรีเอทีฟ
ไพกัศ.

สุโลจน์ ศรีแก้ว. 2535. ศึกษาวิเคราะห์หุ้นกลุ่มธนาคารและกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์. เชียงใหม่:
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เอก เลิศรณานันท์. 2536. ศึกษาวิเคราะห์การลงทุนในหุ้นกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์. เชียงใหม่:
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Cohen, Zinbarg and Zeikel. 1982. Investment Analysis and Portfolio Management.
Homewood, Ill : R.D. Irwin.

Dougall, Herbert E. 1951. Investments. (8 th ed.). New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

Prime, John H. 1972. Investment Analysis. (4 th ed.). New Jersey: Prentice-Hall, Inc.



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก
Ratios Analysis

การวิเคราะห์ทางการเงิน อัตราส่วนอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ของไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ไตรมาสที่ 2 ปี 2540

ชื่อบริษัท	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2537				อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2538				อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2539				อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2540		ค่าเฉลี่ยรวม
	ปี 2537 Q1	ปี 2537 Q2	ปี 2537 Q3	ปี 2537 Q4	ปี 2538 Q1	ปี 2538 Q2	ปี 2538 Q3	ปี 2538 Q4	ปี 2539 Q1	ปี 2539 Q2	ปี 2539 Q3	ปี 2539 Q4	ปี 2540 Q1	ปี 2540 Q2	
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 100 - 499 ล้านบาท															
บริษัท ฯ ที่ปิดดำเนินการ															
PFS บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วิเศษ จำกัด	0.109	0.151	1.151	0.154	0.156	0.156	0.161	0.161	0.164	0.161	0.156	0.158	0.152	0.119	0.226
PAF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยเน็กซ์ จำกัด	0.166	0.123	0.135	0.155	0.199	0.164	0.158	0.212	0.154	0.147	0.151	0.179	0.150	0.111	0.158
UNITE บริษัทเงินทุนยูไนเต็ด จำกัด	0.155	0.172	0.135	0.162	0.207	0.163	0.197	0.182	0.170	0.184	0.199	0.169	0.156	0.098	0.169
PFS บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยเน็กซ์ จำกัด	0.174	0.198	0.210	0.209	0.225	0.210	0.211	0.223	0.201	0.188	0.185	0.177	0.181	0.192	0.199
บริษัท ฯ ที่ปิดดำเนินการต่อไป															0.188
PAF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยเน็กซ์ จำกัด	0.408	0.482	0.367	0.369	0.372	0.313	0.372	1.165	0.329	0.438	0.525	0.319	0.451	0.368	0.459
PAF บริษัทหลักทรัพย์ไทยเน็กซ์ จำกัด	4.911	11.516	7.260	6.231	8.232	13.312	7.103	7.355	6.116	13.751	9.737	8.215	7.585	17.833	9.204
SGF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สยาม เชนส์ริล จำกัด	253.555	117.1	0.246	0.019	108.863	1.364	5.425	0.659	3.950	1.751	1.013	2.270	2.270	1.840	27.431
															12.365

หมายเหตุ ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 มีสินทรัพย์หมุนเวียน = 1967.20 ล้านบาท และมีหนี้สินหมุนเวียน = 7.76 ล้านบาท

ไตรมาสที่ 1 ปี 2538 มีสินทรัพย์หมุนเวียน = 2,273.94 ล้านบาท และมีหนี้สินหมุนเวียน = 20.89 ล้านบาท

[illegible]

ชื่อบริษัท	กำไรสุทธิต่อรายได้ 2537				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2538				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2539				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2540		ค่าเฉลี่ยรวม
	ปี 37-01	ปี 37-02	ปี 37-03	ปี 37-04	ปี 38-01	ปี 38-02	ปี 38-03	ปี 38-04	ปี 39-01	ปี 39-02	ปี 39-03	ปี 39-04	ปี 40-01	ปี 40-02	
กลุ่มเงินทุนระยะยาว 500 - 999 ล้านบาท															
บริษัท 1 ที่ปิดดำเนินการ															
BC บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	16,100	21,830	15,590	12,860	15,310	12,950	10,120	8,240	8,100	8,790	10,250	7,310	8,830	7,720	11,750
HK บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	26,066	20,260	16,430	11,480	80,820	10,710	3,820	2,640	5,910	8,600	5,430	6,480	0,270	-5,870	13,720
MOCC บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	24,880	20,540	17,970	12,600	1,060	10,540	2,590	0,280	7,740	8,130	5,860	-2,790	-10,350	-10,180	-0,136
SCF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	12,050	10,890	20,310	12,300	7,630	15,200	0,090	4,160	7,750	-1,940	5,450	-0,100	0,210	-8,480	6,654
TTF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	18,470	24,005	16,435	17,470	15,070	10,680	8,590	12,840	2,460	7,570	1,870	10,120	-14,660	-14,290	8,340
SOF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	7,950	16,734	14,434	11,776	2,282	10,950	1,899	8,638	7,740	8,270	4,740	-3,480	-8,580	-13,200	4,912
PRM บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	16,740	23,810	17,250	8,100	2,410	11,970	7,260	1,360	4,250	8,400	2,210	0,720	1,030	-98,880	0,327
SCF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	17,250	15,900	14,650	9,810	10,750	6,700	2,350	4,890	7,840	8,440	5,000	3,480	-8,200	0,570	7,240
บริษัท 1 ที่ปิดดำเนินการต่อไป															6,606
CHS บริษัทหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	45,640	54,360	26,680	33,420	33,420	13,570	14,840	-418,480	-63,380	5,520	0,000	10,190	10,190	-63,380	-21,104
ASL บริษัทหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	72,400	50,290	23,870	17,150	-88,570	51,160	-28,060	10,730	-103,650	-189,840	-37,950	-6,220	-52,780	-28,960	-31,786
SCM บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด	47,550	48,230	26,090	24,230	48,840	-44,670	14,800	33,020	37,630	35,490	7,440	-6,140	-36,700	-143,620	11,750
รวม															-13,713

หมายเหตุ: โดยนาคที่ 3 ปี 2539 อัตราส่วนเป็น 0.000 เพราะ กำไรสุทธิ = - 177,220 และรายได้รวม = 51,760

ชื่อบริษัท	กำไรสุทธิต่อรายได้ 2537				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2538				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2539				กำไรสุทธิต่อรายได้ 2540		ค่าเฉลี่ยรวม
	ปี 37 Q1	ปี 37 Q2	ปี 37 Q3	ปี 37 Q4	ปี 38 Q1	ปี 38 Q2	ปี 38 Q3	ปี 38 Q4	ปี 39 Q1	ปี 39 Q2	ปี 39 Q3	ปี 39 Q4	ปี 40 Q1	ปี 40 Q2	
กลุ่มเงินทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาทขึ้นไป															
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการ															
CMC บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	21,180	20,245	17,670	13,000	9,610	5,970	1,960	2,400	3,150	5,770	2,470	2,140	1,020	-151,380	-3,173
GF บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	28,372	14,016	18,460	12,199	8,670	13,900	11,410	8,120	10,680	9,200	6,140	1,280	-3,410	-85,850	2,945
GS บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	6,050	5,490	6,500	2,770	2,890	-7,130	-2,700	8,080	2,430	1,110	3,040	-4,840	-33,400	-236,990	-17,740
HSBC บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	26,784	25,368	35,683	18,915	16,795	22,744	9,168	6,665	11,815	12,628	6,890	5,070	3,810	-10,160	13,087
SIAC บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	19,970	7,800	8,027	22,242	2,710	24,720	1,000	4,536	10,210	10,650	5,620	9,628	2,950	0,440	8,664
THU 1 บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอสซีบี จำกัด	28,400	22,470	26,900	19,620	17,340	13,840	14,710	9,790	14,710	9,590	13,200	6,230	-143,970	-289,160	-17,541
บริษัท ฯ ที่เปิดดำเนินการต่อไป															-2,293
ACL บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	25,470	17,730	19,100	95,690	12,650	10,490	11,380	11,430	14,290	13,750	13,970	3,460	4,980	-2,970	12,244
CRS บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	29,670	27,870	30,050	21,950	12,150	19,490	21,310	15,330	15,150	17,420	16,200	1,420	4,790	2,510	16,777
EFS บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	16,430	15,690	15,750	16,760	12,790	13,860	7,810	5,890	9,320	10,570	8,680	12,510	3,810	6,090	11,531
ASA บริษัทหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	57,660	33,210	46,300	50,650	44,810	35,280	42,190	32,980	47,450	17,240	29,920	-29,200	0,510	0,090	28,948
FCI บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	19,620	22,050	4,820	13,160	4,820	16,750	7,270	7,400	11,870	9,400	7,360	6,100	5,640	2,890	10,211
HSBC บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	29,180	15,660	25,680	20,740	15,890	16,560	15,930	12,700	16,780	14,660	10,690	10,710	9,150	-0,070	15,381
IFS บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	26,970	27,220	32,930	16,560	21,170	24,110	13,760	15,720	13,170	15,990	14,800	13,120	5,100	4,680	17,517
PTSC บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	34,580	37,960	28,050	23,620	22,740	21,400	21,510	18,300	16,390	17,140	13,530	11,580	8,710	5,130	20,576
SCB บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอสซีบี จำกัด	26,040	21,590	34,410	19,500	10,310	22,580	20,400	2,070	8,820	12,780	9,760	7,550	5,280	-32,130	12,133
															16,147

หมายเหตุ: ไตรมาสที่ 2 ปี 2540 อัตราส่วนเงิน 0.000 เพราะ กำไรสุทธิ = - 277,480 และรายได้รวม = - 122,560

[illegible]

[illegible]

ภาคผนวก ข

รายชื่อบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์

รายชื่อ 16 บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการใน
วันที่ 27 มิถุนายน 2540

1. บริษัทเงินทุนเอกธนกิจ จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทเงินทุนทรัพย์ธำรง จำกัด
3. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิ จำกัด
4. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกธนา จำกัด (มหาชน)
5. บริษัทเงินทุน จี ซี เอ็น จำกัด (มหาชน)
6. บริษัทเงินทุนยูไนเต็ด จำกัด (มหาชน)
7. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์รอยัลอินเตอร์เนชั่นแนลไฟแนนซ์ จำกัด
8. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนไทย จำกัด (มหาชน)
9. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน)
10. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกสิน จำกัด (มหาชน)
11. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด (มหาชน)
12. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไอ ที เอฟ จำกัด (มหาชน)
13. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จี เอฟ จำกัด (มหาชน)
14. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คันทรี จำกัด
15. เงินทุนหลักทรัพย์ ซี แอล สหวิริยา จำกัด
16. เงินทุนหลักทรัพย์ศรีนคร จำกัด

รายชื่อ 42 บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
ที่ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการใน
วันที่ 5 สิงหาคม 2540

1. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เจ้าพระยา จำกัด
2. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรียา จำกัด (มหาชน)
3. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สหธนกิจไทย จำกัด (มหาชน)
4. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนพล จำกัด (มหาชน)
5. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยรุ่งเรืองเทรด จำกัด
6. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์คำแหงเทรด จำกัด
7. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน)
8. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทย จำกัด (มหาชน)
9. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนสิน จำกัด
10. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์การทุนไทย จำกัด (มหาชน)
11. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท จำกัด (มหาชน)
12. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน)
13. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์พรีเมียร์ จำกัด
14. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บางกอกเงินทุน จำกัด
15. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอ็มซี ซี จำกัด (มหาชน)
16. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน)
17. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ลีลาธนกิจ จำกัด
18. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ชาติไพบุลย์ จำกัด
19. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สยามซิติ์ ซินดิเคท จำกัด
20. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นิธิภัทร จำกัด (มหาชน)
21. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกพัฒน์ จำกัด (มหาชน)
22. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยธนาคาร จำกัด
23. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทุนพิพัฒน์ จำกัด (มหาชน)
24. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์แปซิฟิก ไฟแนนซ์ จำกัด (มหาชน)

25. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธำรา จำกัด (มหาชน)
26. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)
27. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยธำรง จำกัด
28. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์อินเตอร์เครดิต จำกัด
29. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซิทก้า จำกัด (มหาชน)
30. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มหานภิก จำกัด (มหาชน)
31. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธีรชัยทรัสต์ จำกัด
32. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนทรัพย์ จำกัด
33. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เมืองทองทรัสต์ จำกัด
34. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สยามพาณิชย์ทรัสต์ จำกัด
35. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มหานครทรัสต์ จำกัด
36. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนาศ จำกัด
37. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บางกอกอินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน)
38. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนนคร จำกัด (มหาชน)
39. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ยูเนี่ยนไฟแนนซ์ จำกัด (มหาชน)
40. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยเม็กซ์ จำกัด (มหาชน)
41. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ค่าเช่าไฟแนนซ์ จำกัด (มหาชน)
42. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทย-โอเวอร์ซีทรัสต์ จำกัด

รายชื่อ 2 บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกประกาศให้เปิดดำเนินการต่อไปใน
วันที่ 18 ธันวาคม 2540 หลังจากที่ได้ถูกประกาศให้ปิดดำเนินการ
ในวันที่ 5 สิงหาคม 2540

1. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บางกอกอินเวสต์เมนต์ จำกัด (มหาชน)

บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์แบ่งกลุ่มเปรียบเทียบ ตามเงินทุนจดทะเบียนดังต่อไปนี้

1. เงินทุนจดทะเบียน 100-499 ล้านบาท

บริษัทฯ ที่ถูกประกาศปิด

PFSบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทุนพิพัฒน์	เงินทุนจดทะเบียน 420 ล้านบาท
TMFบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยเม็กซ์	เงินทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท
UNTEDบริษัทเงินทุนยูไนเต็ด	เงินทุนจดทะเบียน 390 ล้านบาท
TFSบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สหอนกิจไทย	เงินทุนจดทะเบียน 223.0456 ล้านบาท
CATHAYบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์คาเธ่ย์ไฟแนนซ์	เงินทุนจดทะเบียน 58.951722ล้านบาท **
PACFINบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์แปซิฟิกไฟแนนซ์	เงินทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท **
TFTบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนไทย	เงินทุนจดทะเบียน 494.82962 ล้านบาท **

หมายเหตุ : ** คือบริษัท ฯ ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์

บริษัทฯ ที่ไม่ถูกประกาศปิด

BFIบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงเทพธนสาร	เงินทุนจดทะเบียน 180 ล้านบาท
MFCบริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม	เงินทุนจดทะเบียน 120 ล้านบาท
SGFสยามเจนเนอรัลแฟคตอริง	เงินทุนจดทะเบียน 230.488240 ล้านบาท
AUTCOบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงศรีอยุธยา	เงินทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท **
BCบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บุคคลภัย	เงินทุนจดทะเบียน 220 ล้านบาท **

หมายเหตุ : ** คือบริษัท ฯ ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์

2. เงินทุนจดทะเบียน 500 - 999 ล้านบาท

บริษัทฯ ที่ถูกประกาศปิด

BICบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บางกอกอินเวสต์เมนต์	เงินทุนจดทะเบียน 500 ล้านบาท
KKบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เกียรตินาคิน	เงินทุนจดทะเบียน 936 ล้านบาท
MCCบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอ็มซีซี	เงินทุนจดทะเบียน 850 ล้านบาท
SCCFบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต	เงินทุนจดทะเบียน 621 ล้านบาท

TTFบริษัทเงินทุนไทยธนาคาร	เงินทุนจดทะเบียน 500 ล้านบาท
SDFบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีธรรมา	เงินทุนจดทะเบียน 532.50 ล้านบาท
PRIMEบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกลิน	เงินทุนจดทะเบียน 600 ล้านบาท
SCFบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอส ซี เอฟ	เงินทุนจดทะเบียน 650 ล้านบาท
KTFบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทย	เงินทุนจดทะเบียน 500 ล้านบาท **
WALLบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท	เงินทุนจดทะเบียน 545 ล้านบาท **
GCNบริษัทเงินทุนจี ซี เอ็น	เงินทุนจดทะเบียน 800 ล้านบาท **

หมายเหตุ : ** คือบริษัท ฯ ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์

บริษัทฯ ที่ไม่ถูกประกาศปิด

CNSบริษัทหลักทรัพย์พัฒนสิน	เงินทุนจดทะเบียน 716.823 ล้านบาท
ASLบริษัทหลักทรัพย์แอ็คคินตัน	เงินทุนจดทะเบียน 600 ล้านบาท
S-ONEบริษัทหลักทรัพย์เอกอํารง	เงินทุนจดทะเบียน 903.62743 ล้านบาท
IFCTบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ IFCT Finance	เงินทุนจดทะเบียน 700 ล้านบาท **
SICCOบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สินอุตสาหกรรม	เงินทุนจดทะเบียน 500 ล้านบาท **

หมายเหตุ : ** คือบริษัท ฯ ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์

3. เงินทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาทขึ้นไป

บริษัทฯ ที่ถูกประกาศปิด

CMICบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร	เงินทุนจดทะเบียน 1,928.40941 ล้านบาท
GFบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จี เอฟ	เงินทุนจดทะเบียน 1,656 ล้านบาท
ITFบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไอ ที เอฟ	เงินทุนจดทะเบียน 1,217.18063 ล้านบาท
NPATบริษัทเงินทุนนิภาภัทร	เงินทุนจดทะเบียน 1,080 ล้านบาท
SITCAบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซีทีเค	เงินทุนจดทะเบียน 2,150 ล้านบาท
FIN1บริษัทเงินทุนเอกธนกิจ	เงินทุนจดทะเบียน 4,138.0743 ล้านบาท

DEFTบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ เงินทุนจดทะเบียน 1,780 ล้านบาท **

หมายเหตุ : ** คือบริษัท ฯ ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์

บริษัทฯ ที่ไม่ถูกประกาศปิด

ACLบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สินเอเซีย	เงินทุนจดทะเบียน 2,000 ล้านบาท
DSบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนสยาม	เงินทุนจดทะเบียน 2,560.626 ล้านบาท
EFSบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกชาติ	เงินทุนจดทะเบียน 1,313.95667 ล้านบาท
ASTบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกเอเชีย	เงินทุนจดทะเบียน 1,300 ล้านบาท
FCIบริษัทเงินทุนเฟิสท์ซิตีอินเวสเม้นท์	เงินทุนจดทะเบียน 2,650 ล้านบาท
NAVAบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นารอนกิจ	เงินทุนจดทะเบียน 2,250 ล้านบาท
NFSบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนชาติ	เงินทุนจดทะเบียน 2,541.775 ล้านบาท
PHATRAบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ภัทรธนกิจ	เงินทุนจดทะเบียน 2,772.4269 ล้านบาท
SPLบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สยามพาณิชย์ลิสซิง	เงินทุนจดทะเบียน 1,595 ล้านบาท
KTTบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ	เงินทุนจดทะเบียน 2,262.2 ล้านบาท **

หมายเหตุ : ** คือบริษัท ฯ ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์

ภาคผนวก ค

แถลงการณ์กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

หลักเกณฑ์ในการจัดอันดับเครดิตของทริส

พระราชกำหนด

แถลงการณ์กระทรวงการคลังถึงประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ถึง นายคระเมธวิมลวิภากรความเข้มแข็งในระบบสถาบันการเงิน

จากที่ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยยังคงย่ำแย่ลง ทำให้มีผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินที่
มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น จนก่อให้เกิดปัญหาการขาดความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงิน โดยเฉพาะ
บริษัทเงินทุนและบริษัทประกันภัยเอกชน ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่จะล้มละลาย ทำให้ประชาชนขาด
ความมั่นใจในฐานะการเก็บออมเงินของประชาชน ซึ่งการขาดความเชื่อมั่นและ
ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ร่วมกับสำนักงานการคลัง เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือ
โดยล่าสุด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้สั่งการให้บริษัทเงินทุน และ บริษัทประกันภัย
กิจการชั่วคราวที่ล้มเหลวไปขอรับการช่วยเหลือโดยเร็วที่สุด เพื่อให้ระบบการเงินมีความ
มั่นคงและมีความเชื่อมั่นกับบริษัทเงินทุนและบริษัทประกันภัยเอกชน อันได้แก่ ธนาคารไทย

อย่างไรก็ตาม ภายใต้งานของรัฐบาลที่เข้มแข็ง กระทรวงการคลังมีความเชื่อมั่นใน
ผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ทั้งในประเทศและต่างประเทศว่าคงมีฐานะดี และมีความสามารถในการ
ความมั่นคงเพิ่มขึ้น จนเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับบริษัทเงินทุนเอกชน และบริษัทประกันภัย
ฐานะการเงินจะดีขึ้น และฐานะความมั่นคงของบริษัทเงินทุนและบริษัทประกันภัยจะดีขึ้นกว่าที่จะสามารถดูแล
แก้ไขได้โดยการเตรียมสภาพคล่องโดยกองทุนที่ขอระดมทุนและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ทำให้มี
ข่าวลือเกี่ยวกับความมั่นคงของสถาบันการเงินของประเทศอยู่ตลอดเวลา

เพื่อให้มีฐานะการเงินดี กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยได้หารือร่วมกับ
กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เพื่อแก้ไขปัญหา และมีความเห็นต้องกัน
ว่าเงินเป็นที่ยอมรับของนักลงทุนต่างชาติโดยจะเป็นประโยชน์แก่เงิน
รักษาความมั่นคงในระบบสถาบันการเงินของประเทศทั้งจากผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ในประเทศและ
ต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

ประกาศนาคาแห่งประเทศไทย
เรื่อง การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของบริษัทเงินทุน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน
ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. 2522 ธนาคารแห่งประเทศไทยออกข้อกำหนดด้วย
ความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศนาคาแห่งประเทศไทย เรื่อง การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของ
บริษัทเงินทุน ลงวันที่ 15 มีนาคม 2539

(2) ประกาศนาคาแห่งประเทศไทย เรื่อง การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของ
บริษัทเงินทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 ลงวันที่ 25 เมษายน 2539

(3) ประกาศนาคาแห่งประเทศไทย เรื่อง การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของ
บริษัทเงินทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2539 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2539

ข้อ 2 ให้บริษัทเงินทุนดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเป็นอัตราส่วนกับยอดรวมเงินที่ได้
จากการกู้ยืมหรือได้รับจากประชาชน อันบริษัทเงินทุนมีหน้าที่จะต้องชำระคืน ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเป็นเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่
ต่ำกว่าร้อยละ 7 ของยอดเงินที่ได้จากการกู้ยืมหรือได้รับจากต่างประเทศ เฉพาะที่มีกำหนดชำระคืน
เมื่อทางถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาที่มีสิทธิเรียกคืนหรือชำระคืนได้ก่อนครบกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่
กู้ยืมหรือได้รับเงิน เงินนี้จะได้รับผ่อนผันจากธนาคารแห่งประเทศไทย

อนึ่ง ยอดเงินข้างต้นไม่รวมถึงเงินกู้ยืมหรือที่ได้รับจากต่างประเทศ
ในสกุลเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 28 มิถุนายน 2539 และเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน
หรือนิติบุคคลในต่างประเทศเพื่อการดำเนินงานพาณิชย์ (commercial borrowings) ในสกุลเงินบาท
ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 28 มิถุนายน 2539 และยังไม่ถึงกำหนดชำระคืน

(2) สำหรับสินทรัพย์สภาพคล่องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7 ของยอดรวมเงินที่ได้จาก
การกู้ยืมหรือได้รับจากประชาชนทุกประเภทนอกจากที่กล่าวใน (1) โดยสินทรัพย์สภาพคล่องดังกล่าว
ได้แก่

(2.1) เงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 0.5 ของ
ยอดรวมเงินที่ได้จากการกู้ยืมหรือได้รับจากประชาชนดังกล่าว

(2.2) หลักทรัพย์ซึ่งปราศจากการระงับหุ้นดังต่อไปนี้ รวมกันไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ 5.5 ของยอดรวมเงินที่ได้จากการกู้ยืมหรือได้รับจากประชาชนดังกล่าว

ก. หลักทรัพย์รัฐบาลไทย

ข. หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่กระทรวง
การคลังกำกับกันต้นเงินและดอกเบี้ย

ค. พันธบัตร หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยกองทุน
เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

1. หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่กองทุนเพื่อการ
ฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินกำกับกันต้นเงินและดอกเบี้ย

จ. หุ้นกู้ หรือพันธบัตรรองการของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมาย
เฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือพันธบัตรที่ออกโดยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(2.3) เงินฝากที่ธนาคารที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ซึ่งปราศจากการระงับหุ้น

(2.4) เงินให้กู้ยืมเพื่อเรียกแก่นการที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย และกองทุนเพื่อ
การฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ซึ่งปราศจากการระงับหุ้น

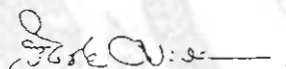
- 3 -

(2.5) บัตรเงินฝากที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ ซึ่งปราศจากการผูกพัน

ข้อ 3 อัตราส่วนที่ต้องดำรงตามข้อ 2 (1) หรือ (2) ข้างต้น ให้ถือเอาส่วนเฉลี่ยรายสัปดาห์ของสินทรัพย์สภาพคล่องทุกสิ้นวันและส่วนเฉลี่ยรายสัปดาห์ของยอดรวมเงินที่ได้จากการกู้ยืมหรือได้รับจากประชาชนทุกสิ้นวัน โดยให้ถือเอาวันศุกร์เป็นวันเริ่มต้นของสัปดาห์ และวันพฤหัสบดีเป็นวันสุดท้ายของสัปดาห์

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2540



ผู้ว่าการ
ธนาคารแห่งประเทศไทย

12 มิถุนายน 2540

เรียน ผู้จัดการ

บริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ทุกบริษัท

ที่ รปทพ.วอ 1627 ๒๕๔๐ เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำรงสินทรัพย์
สภาพคล่อง

ตามที่ธนาคาร ได้ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้บริษัทเงินทุน
และบริษัทหลักทรัพย์ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเป็นสัดส่วนกับยอดเงินกู้ยืมหรือเงินที่ได้รับ
ระยะสั้นจากต่างประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เพื่อให้หลักเกณฑ์การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องมีความชัดเจนและคล่องตัวยิ่งขึ้น
ธนาคารจึงออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยฉบับใหม่ เรื่อง การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง
ของบริษัทเงินทุน ลงวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งจะได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 114 ตอนที่ 50 ร ลงวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2540 และจะมีผลบังคับใช้
ตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป โดยเป็นการแก้ไขและเพิ่มเติมข้อความตามประกาศ
ฉบับเดิมในประเด็นดังต่อไปนี้

1. เพิ่มเติมให้สามารถนับตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา
ระบบสถาบันการเงินเป็นผู้ออกเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องได้
2. เพิ่มเติมข้อความในส่วนที่เกี่ยวกับการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเป็นสัดส่วนกับยอด
เงินกู้ยืมหรือเงินที่ได้รับระยะสั้นจากต่างประเทศ เพื่อให้ธนาคารมีความคล่องตัวมากขึ้นในการกำหนด
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับลักษณะของเงินกู้ยืมซึ่งมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ

พร้อมนี้ ธนาคารขอชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเป็น
สัดส่วนกับยอดเงินกู้ยืมหรือเงินที่ได้รับจากต่างประเทศให้ชัดเจนขึ้น ดังนี้

1. เงินกู้ยืมหรือเงินที่ได้รับจากต่างประเทศระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ที่มีข้อตกลงกับเจ้าหนี้ว่าจะมีการชำระคืนเงินกู้ยืมบางส่วนคืนต่างประเทศในช่วง 1 ปีนับแต่วันกู้ยืม ต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง ดังนี้

(ก) กรณีบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพ์กู้ยืมจากต่างประเทศตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไปแล้วให้กู้ต่อแก่ลูกค้าเป็นระยะ 2 ปีขึ้นไปเช่นเงิน โดยมิข้อตกลงว่าลูกค้าจะชำระคืนเงินกู้ยืมเป็นงวด ๆ ละเท่า ๆ กัน และต้องเป็นงวดละ 3 เดือนขึ้นไป จะสามารถนำเงินที่ได้รับจากลูกค้านี้จ่ายคืนเงินกู้ยืมจากต่างประเทศได้ โดยไม่ต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องสำหรับเงินกู้ยืมดังกล่าวตามอัตราพิเศษคือเป็นเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7 แต่ให้ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องในอัตราปกติคือเป็นเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เงินฝากธนาคารพาณิชย์ และหลักทรัพ์อื่นๆ รวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7

(ข) กรณีบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพ์กู้ยืมจากต่างประเทศตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป โดยมีเงื่อนไขตั้งแต่วันกู้ยืมว่าจะมีการผ่อนชำระคืนเงินกู้ยืมบางส่วนคืนต่างประเทศเป็นงวด ๆ (installment) ในช่วง 1 ปีนับแต่วันกู้ยืมนั้น ให้ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องตามอัตราพิเศษเฉพาะเงินกู้ยืมส่วนที่มีระยะเวลาชำระคืนก่อนครบ 1 ปีตั้งแต่วันที่ไถ่ถอน ส่วนเงินกู้ยืมส่วนที่มีระยะเวลาชำระคืนตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปนับแต่วันกู้ ให้ดำรงตามอัตราปกติตั้งแต่วันกู้ยืมหรือได้รับเงินนั้น

2. กรณีเงินกู้ยืมระยะยาวตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปที่มีเงื่อนไขให้เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกชำระคืนก่อนครบกำหนดได้ หากเป็นเงื่อนไขเรียกชำระคืนกรณีที่เกิดการผิดนัด (event of default) ซึ่งได้นิยามอย่างชัดเจนว่าเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ไม่้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องตามอัตราพิเศษ ส่วนเงื่อนไขเรียกชำระคืนในกรณีที่เกิดจากความไม่มั่นคงในเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศหรือเงื่อนไขในทำนองเดียวกันซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผันผวนทางการเมือง (country risk หรือ sovereign risk) ของประเทศไทย ต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องตามอัตราพิเศษเว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เงื่อนไขเรียกชำระคืนได้เมื่อมีการยึดสินทรัพย์หรือรายได้บางส่วนหรือทั้งหมดของผู้กู้มาเป็นของรัฐ (Nationalisation)

(2) การประกาศห้ามหรือระงับชำระหนี้โดยรัฐบาล ซึ่งจะมิให้รัฐบาลไทยหรือผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ (Moratorium)

(3) การที่ประเทศไทยยกเลิกการเป็นสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

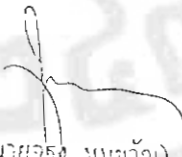
สำหรับกรณีเงิน ไขวของสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนตามดุลพินิจของผู้ให้กู้ เช่น เงิน ไขวเรียกชำระคืน ได้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ในประเทศในทางเศรษฐกิจ การเงิน หรือ การเมือง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง แก๊วหรือออกข้อบังคับ ระเบียบหรือกฎเกณฑ์ใด ๆ ของทางการ ที่อาจจะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพของสัญญากู้ยืม หรือมีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ ของผู้กู้ เป็นต้น นั้น จะต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องตามอัตราพิเศษ ดังนี้

ก) กรณีมีเงิน ไขวที่ผู้ให้กู้สามารถเรียกให้ชำระคืนในช่วง 1 ปีนับแต่วันกู้ยืม จะต้อง ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องตามอัตราพิเศษสำหรับเงินกู้ยิมนั้นในช่วงปีแรก หลังจากนั้นแล้วให้ดำรงใน อัตราปกติ

(ข) กรณีมีเงิน ไขวที่ผู้ให้กู้สามารถเรียกให้ชำระคืนต่อเมื่อพ้นช่วง 1 ปีนับแต่วันกู้ยืม แล้ว สถาบันการเงินผู้กู้ไม่ต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องตามอัตราพิเศษสำหรับเงินกู้ยืมดังกล่าว แต่ต้องดำรงในอัตราปกติตั้งแต่วันกู้ยืมหรือได้รับเงิน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ



(นายรัฐ หนูอัญ)

รองผู้จัดการ

ส่วนพัฒนารูทกิจสถาบันการเงิน

ฝ่ายกำกับและพัฒนาสถาบันการเงิน

โทร. 283-5302, 283-5868, 283-5837

หลักเกณฑ์ในการจัดอันดับเครดิตของทริส
TRIS's Credit Rating Criteria

ทริสพิจารณาให้ผลอันดับเครดิตจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพโดยมีมาตรฐานและกรอบในการวิเคราะห์เหมือนกันทุกอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เพื่อใช้เปรียบเทียบกันได้

เพื่อให้มั่นใจว่าปัจจัยสำคัญๆ ในการวิเคราะห์อันดับเครดิตได้ผ่านการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน กรอบการวิเคราะห์ของทริสจึงครอบคลุมทั้งข้อมูลในระดับอุตสาหกรรม ข้อมูลด้านธุรกิจ และข้อมูลทางการเงินของกิจการ โดยแต่ละส่วนจะประกอบด้วยตัวแปรที่ต่างกัน การให้น้ำหนักและความสำคัญของตัวแปรแต่ละตัวขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจที่ทำการวิเคราะห์ อย่างไรก็ตาม ทริสไม่มีสูตรคำนวณตายตัวในการให้ผลอันดับเครดิต แต่การตัดสินผลอันดับเครดิตจะเป็นการพิจารณาร่วมกันกับคณะกรรมการจัดอันดับเครดิตที่ทรงความรู้และมากประสบการณ์

การจัดอันดับเครดิตตราสารหนี้อาศัยการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารหนี้ในสภาวะปัจจุบัน โดยคำนึงถึงข้อบังคับของตราสารหนี้ นั้น ๆ ซึ่งจะเน้นหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ระดับอุตสาหกรรม

1.1) สถานะอุตสาหกรรมในระบบเศรษฐกิจ

- สภาพการแข่งขัน
- ภาวะการจ้างงาน
- แหล่งวัตถุดิบ
- ความผันผวนของเทคโนโลยี
- ความเสี่ยงของอุตสาหกรรม

1.2) วิเคราะห์บริษัทในเชิงเปรียบเทียบภายในอุตสาหกรรม

- ส่วนแบ่งตลาด
- ผู้นำทางเทคโนโลยี
- ประสิทธิภาพการผลิต
- โครงสร้างการเงิน

2. การวิเคราะห์ธุรกิจของบริษัทผู้ออกตราสารหนี้

2.1) องค์ประกอบธุรกิจ (business mix)

- สายผลิตภัณฑ์

2.2) การจัดการ

- โครงสร้าง
- การวางแผน
- กลยุทธ์ทางการเงิน

(F rated)

3. การวิเคราะห์การเงินของบริษัทผู้ออกตราสารหนี้

- ความสามารถในการทำกำไร
- โครงสร้างทุน
- สภาพคล่อง และความยืดหยุ่นทางการเงิน
- กระแสเงินสด

4. การพิจารณาข้อบังคับของตราสารหนี้ (ถ้ามี)

- สิทธิและผลประโยชน์
- เงื่อนไขและข้อกำหนด

วิธีการจัดอันดับเครดิตของทริสตาอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด ทั้งในเชิงคุณภาพ (qualitative) และเชิงปริมาณ (quantitative) โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะละเอียดกว่าข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ การวิเคราะห์จะแบ่งพิจารณาออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ การวิเคราะห์ทางด้านธุรกิจ (business analysis) และการวิเคราะห์ทางการเงิน (financial analysis) ถึงแม้ว่าการจัดอันดับจะอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราส่วนทางการเงินที่ต่อส่วนทุน แต่ยังมีอีกหลายปัจจัยที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่า เช่น ความสามารถของทีมผู้บริหาร นโยบายทางการเงิน การตลาด และกลยุทธ์ทางธุรกิจ เป็นต้น ซึ่งเป็นภาวะธุรกิจที่ต้องวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ อย่างรอบคอบแล้วก็จะมีการให้อันดับเครดิตหรือคะแนนสำหรับแต่ละหัวข้อโดยใช้ดุลยพินิจของนักวิเคราะห์ ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจจะมากระทบ อันประกอบด้วย 1) ความเสี่ยงทางธุรกิจ และ 2) ความเสี่ยงทางการเงิน

องค์ประกอบของความเสี่ยงดังกล่าว ประกอบด้วย

• ความเสี่ยงทางธุรกิจ (business risk) ซึ่งแบ่งการพิจารณาออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

- ประเภทของธุรกิจหรือสภาพอุตสาหกรรม
- สถานภาพของผู้ออกตราสารหนี้
 - ด้านการตลาด
 - ด้านการผลิตและเทคโนโลยี
 - ความมีประสิทธิภาพ
- การจัดการ
- สถานภาพในการแข่งขัน

• ความเสี่ยงทางการเงิน (financial risk) การพิจารณาประกอบด้วย

- นโยบายทางการเงิน
- ความสามารถในการทำกำไร
- โครงสร้างเงินทุน
- สภาพคล่องทางการเงินและการปล่อยเงิน
- ความยืดหยุ่นในการบริหารการเงิน

หลังจากนั้นก็ให้นำอันดับเครดิตหรือคะแนนทั้งหมดมาพิจารณาร่วมกันเพื่อประกอบการตัดสินใจให้อันดับ
เครดิตแก่ตราสารหนี้ใดๆ ในขั้นสุดท้าย

การให้อันดับเครดิตหรือคะแนนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินนั้น จะมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
อย่างแน่ชัดโดยการเปรียบเทียบอัตราส่วนการเงินของบริษัทนั้นๆ กับอัตราส่วนการเงินที่กำหนดเป็นค่าเฉลี่ยมาตรฐาน
ไว้แล้วในธุรกิจแต่ละประเภท



ทริสใช้สัญลักษณ์ตัวอักษรแสดงผลการจัดอันดับเครดิตตามระดับความสามารถของผู้ออกตราสารหนี้ในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นของตราสารหนี้ระยะยาวจำนวน 3 อันดับ โดยเริ่มจาก AAA ซึ่งเป็นอันดับเครดิตสูงสุด จนถึง D ซึ่งเป็นอันดับต่ำสุด แต่ละสัญลักษณ์มีความหมายดังนี้

- AAA อันดับเครดิตสูงสุด มีความเสี่ยงต่ำที่สุด มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นในเกณฑ์สูงสุด ความเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจและเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อทบน้อยมาก
- AA มีความเสี่ยงต่ำมาก มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นในเกณฑ์สูงมาก แต่อาจได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจและเศรษฐกิจมากกว่าอันดับเครดิตที่สูงกว่า
- A มีความเสี่ยงในระดับต่ำ มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นในเกณฑ์สูง แต่อาจได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจและเศรษฐกิจมากกว่าอันดับเครดิตที่สูงกว่า
- BBB มีความเสี่ยงและมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นในเกณฑ์ปานกลาง ความผันผวนที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจและเศรษฐกิจอาจมีผลให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับเครดิตที่สูงกว่า
- BB มีความเสี่ยงในระดับสูง มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นในเกณฑ์ต่ำกว่าระดับปานกลาง และจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจและเศรษฐกิจค่อนข้างชัดเจน มีปัจจัยที่คุ้มครองเงินหนี้ต่ำกว่าอันดับเครดิตที่สูงกว่า
- B มีความเสี่ยงในระดับสูงมาก มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นในเกณฑ์ต่ำ และอาจจะหมดความสามารถในการชำระหนี้ได้ตามการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางธุรกิจและเศรษฐกิจ
- C มีความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้สูงกว่าอันดับเครดิตในระดับที่สูงกว่า เพราะความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นต้องอาศัยเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยทางธุรกิจ เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขต่างๆ จะส่งผลกระทบต่ออย่างมาก
- D เป็นระดับที่อยู่ในภาวะผิดนัดชำระหนี้ โดยผู้ออกตราสารหนี้ไม่สามารถชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นได้ตามกำหนด

อันดับเครดิตจาก A-1 ถึง C อาจมีเครื่องหมายบวก (+) หรือลบ (-) ต่อท้าย เพื่อจำแนกความแตกต่างของคุณภาพของอันดับเครดิตภายในระดับเดียวกัน

สัญลักษณ์อันดับเครดิตที่ทริสใช้จะเหมือนกับสัญลักษณ์อันดับเครดิตทั่วไป แต่อันดับเครดิตจากทริสจะสะท้อนความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้ในสกุลเงินบาทโดยไม่รวมความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงการชำระหนี้จากสกุลเงินบาทเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ดังนั้น อันดับเครดิตจากทริสจึงไม่ได้จำกัดโดยเขตแดนอันดับเครดิตของประเทศไทยที่จัดอันดับโดยสถาบันจัดอันดับเครดิตต่างประเทศ เช่น แสตนดาร์ดแอนด์พัวร์จัดอันดับเครดิตประเทศไทยที่ระดับ A- และมูดีส์จัดระดับที่ Baa1 ในขณะนี้ ซึ่งสะท้อนความสามารถในการชำระหนี้ของประเทศไทยในสกุลเงินตราต่างประเทศ

แห่งประเทศไทยกำหนด ให้บริษัทเงินทุนนั้นจัดสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ดังกล่าวออกจากบัญชี หรือกันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ดังกล่าวเมื่อสิ้นสุดการบัญชีนั้น เงินนี้จะได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ในการอนุญาตธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ก็ได้

ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ถ้าสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ในส่วนที่ไม่ได้ตัดออกจากบัญชีหรือสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ในส่วนที่ไม่ได้กันเงินสำรองมาหักออกจากเงินกองทุนของบริษัทเงินทุนนั้นแล้ว หากปรากฏว่าเงินกองทุนที่เหลือมีจำนวนต่ำกว่าเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามมาตรา 29 ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดมาตรการใดๆ ให้บริษัทเงินทุนนั้นถือปฏิบัติจนกว่าจะได้จัดสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้นั้นหมดสิ้นไป หรือกันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้นั้นครบจำนวนแล้ว

มาตรา 23 ตี²³ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยในรายงานเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะ โดยมีรายการและระยะเวลาตามที่กำหนด และจะให้ทำคำชี้แจงข้อถามเพื่ออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานนั้นก็ได้

มาตรา 24 ธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดให้บริษัทเงินทุนบริษัทใดในรายงานหรือเอกสารใด ตามระยะเวลาหรือในครั้งคราวตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดก็ได้ และธนาคารแห่งประเทศไทยจะให้ทำคำชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานหรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้

รายงานและเอกสารที่ยื่นหรือแสดงหรือคำชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความตามวรรคหนึ่งบริษัทเงินทุนต้องทำให้ครบถ้วนและตรงต่อความเป็นจริง

มาตรา 25 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ บริษัทเงินทุนต้องจัดให้กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้สอบบัญชีของบริษัทเงินทุนมาให้ถ้อยคำหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสารและหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการของบริษัทเงินทุนนั้นตามความประสงค์ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 26²⁴ ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นว่าบริษัทเงินทุนใด

- (1) จัดทำบัญชีไม่เรียบร้อยหรือไม่ทำให้เสร็จภายในเวลาอันสมควร
- (2) จัดความสัมพันธ์ของระยะเวลาการกู้ยืมเงินจากประชาชน

เงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่สงสัย

อำนาจ รมต. สั่งให้ ธปท. ขึ้นรายงาน

อำนาจของ ธปท. กำหนดให้บริษัทเงินทุนยื่นรายงาน

อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ

อำนาจสั่งการของ ธปท. ให้บริษัทแก้ไขการกระทำและการปฏิบัติ เมื่อบริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

²³ บัญญัติเพิ่มเติมโดย มาตรา 13 แห่งพระราชกำหนด พ.ศ. 2526

²⁴ แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา 12 แห่งพระราชกำหนด พ.ศ. 2526

กับระยะเวลาในการเรียกคืนเงินให้กู้ยืมหรือลงทุนไม่เหมาะสม

(3) ให้กู้ยืมเงินแก่หรือลงทุนในกิจการที่บริษัทเงินทุน กรรมการผู้จัดการ หรือพนักงานหรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทเงินทุนนั้นมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง หรือให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุนนั้นในปริมาณเกินสมควร หรือมีเงื่อนไขหรือข้อกำหนดพิเศษผิดไปจากปกติ หรือ

(4) จะทำการหรือไม่ทำการที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สาธารณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ล้างสินทรัพย์สภาพคล่องไม่ได้ตามอัตราส่วนที่กำหนดเป็นเงื่อนไข

(ข) ให้กู้ยืมเงินเกินอัตราส่วนที่กำหนดหรือไม่มีหลักประกันเป็นปริมาณมาก

(ค) ไม่ดัดสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ออกจากบัญชีถึงขนาดที่จะกระทบกระเทือนถึงฐานะของบริษัทเงินทุนนั้น

(ง) ไม่กันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ถึงขนาดที่จะกระทบกระเทือนถึงฐานะของบริษัทเงินทุนนั้น

(จ) กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดด้วยกฎหมายหรือของรัฐมนตรี

ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้บริษัทเงินทุนนั้นแก้ไขการกระทำดังกล่าว หรือกระทำการ หรืองดกระทำการตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นสมควรภายในเวลาที่กำหนด

บริษัทเงินทุนใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทยที่สั่งการเมื่อมีการพิจารณา (4) ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรายงานต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งควบคุมบริษัทเงินทุนนั้นหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้น้ำความในหมวด 5 มาไว้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 28 ทวิ^๖ เมื่อบริษัทเงินทุนใดมีผลขาดทุนถึงจำนวนที่ทำให้เงินกองทุนลดลงเหลือสามในสี่ของทุนซึ่งชำระแล้ว ไม่ว่าโดยบริษัทเงินทุนนั้นตรวจพบเองหรือปรากฏจากการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีหรือของธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัทเงินทุนนั้นจะกู้ยืมเงิน หรือรับเงินจากประชาชนต่อไปไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย ในการให้ความเห็นชอบธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินหรือการลงทุน หรือเงื่อนไขใดๆ ก็ได้

บริษัทของ บริษัทเงิน
อมีผลขาดทุน

ถ้าผลขาดทุนตามวรรคหนึ่งทำให้เงินกองทุนลดลงเหลือไม่เกินกึ่งหนึ่งของทุนซึ่งชำระแล้ว ให้บริษัทเงินทุนนั้นเสนอโครงการเพื่อแก้ไขฐานะและการดำเนินงานต่อธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อขอความเห็นชอบภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่บริษัทเงินทุนหรือผู้สอบบัญชีตรวจพบหรือวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งให้บริษัทเงินทุนนั้นทราบ ในการให้ความเห็นชอบธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขใดๆ ก็ได้ และให้แจ้งให้บริษัทเงินทุนนั้นทราบโดยมีชักช้า

ในการนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ให้ความเห็นชอบในโครงการตามวรรคสอง บริษัทเงินทุนนั้นอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ให้บริษัทเงินทุนที่มีผลขาดทุนตามวรรคสอง ระวังการดำเนินการทางธุรกิจจนกว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะให้ความเห็นชอบในโครงการเพื่อแก้ไขฐานะและการดำเนินงาน หรือรัฐมนตรีจะได้มีคำชี้ขาดให้ดำเนินการตามโครงการนั้นได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ดำเนินการบางอย่างได้

“ในการนี้ที่บริษัทเงินทุนร้องดำเนินการลดทุน เพิ่มทุน ควบกิจการหรือรวมกิจการเข้ากับบริษัทอื่นตามโครงการที่ได้รับความเห็นชอบตามวรรคสองหรือตามคำชี้ขาดตามวรรคสาม มิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับการบังคับให้เป็นบริษัทมหาชนจำกัด และการกำหนดจำนวนชั้นค่าชดเชยของหุ้นซึ่งชำระแล้วของบริษัทเงินทุนและมาตรา 1225 มาตรา 1226 และมาตรา 1240 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา 154 และมาตรา 167 แห่งพระราชบัญญัติ บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับ

มาตรา 26 ตร²⁶ บริษัทเงินทุนใดหยุดทำการจ่ายเงินที่มีหน้าที่จะต้องชำระคืน ให้บริษัทเงินทุนนั้นแจ้งให้รัฐมนตรีและธนาคารแห่งประเทศไทยทราบทันที และห้ามมิให้ดำเนินการใดๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และให้บริษัทเงินทุนนั้นส่งรายงานเพิ่มเติมโดยละเอียดแสดงเหตุที่ต้องหยุดทำการจ่ายเงินภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่หยุดทำการจ่ายเงิน

การปฏิบัติเมื่อบริษัทเงินทุนหยุดการจ่ายเงิน

เมื่อรัฐมนตรีได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการสอบสวนพฤติการณ์ และเมื่อได้รับรายงานการสอบสวนแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือจะสั่ง

²⁶ บัญญัติเพิ่มเติมโดย มาตรา 7 แห่งพระราชกำหนด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524

²⁷ บัญญัติเพิ่มเติมโดย มาตรา 15 แห่งพระราชกำหนด พ.ศ. 2525

ควบคุมบริษัทเงินทุนหรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้ โดยให้นำความในหมวด 5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การสั่งให้บริษัทเงินทุน
ระงับการดำเนินกิจการ

มาตรา 28 อดวา²⁸ เพื่อแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานของบริษัท
เงินทุน หรือเพื่อประโยชน์ในการรักษาเสถียรภาพทางการเงินหรือ
ระบบสถาบันการเงิน ให้รัฐมนตรีด้วยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย
มีอำนาจสั่งให้บริษัทเงินทุนระงับการดำเนินกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน
เป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนดและในการนี้จะกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้

การปฏิบัติเกี่ยวกับการกู้ยืม
หรือรับเงินจาก
ประชาชน

มาตรา 27 ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วยความเห็นชอบของ
รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงิน
จากประชาชนในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) วงเงินขั้นต่ำ
 - (2) ระยะเวลาชำระคืน
 - (3) หลักเกณฑ์และวิธีการในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน
- การกำหนดตามมาตรา นี้ จะกำหนดตามประเภทธุรกิจเงินทุน
ประเภทกิจการหรือประเภทของบุคคลก็ได้

บัตรเงินฝาก

มาตรา 27 ทวิ²⁹ บริษัทเงินทุนจะรับฝากเงินที่ต้องจ่ายเงินเมื่อสิ้น
ระยะเวลาอันกำหนดไว้โดยวิธีออกบัตรเงินฝากก็ได้

บัตรเงินฝากต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) คำบอกชื่อว่าเป็นบัตรเงินฝาก
- (2) ชื่อบริษัทเงินทุนผู้ออกบัตรเงินฝาก
- (3) วันที่ออกบัตรเงินฝาก
- (4) จังหวัดที่ออกบัตรเงินฝาก
- (5) ข้อตกลงอันปราศจากเงื่อนไขว่าจะจ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งที่
แน่นอนพร้อมด้วยดอกเบี้ย (ถ้ามี)

- (6) วันถึงกำหนดจ่ายเงิน
- (7) สถานที่จ่ายเงิน
- (8) ชื่อของผู้ฝากเงิน หรือคำจัดแจ้งว่าให้จ่ายเงินแก่ผู้ถือ
- (9) ลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามแทนบริษัทเงินทุนผู้ออกบัตรเงินฝาก

การนำพหุ.ในมาตราเกี่ยว
กับตัวเงินมาใช้บังคับ

มาตรา 27 ตร³⁰ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์มาตรา 899 ถึงมาตรา 907 มาตรา 911 มาตรา 913 (1) และ (2)
มาตรา 914 ถึงมาตรา 916 มาตรา 917 บรรดาหนึ่งและวรรคสาม

²⁸ บัญญัติเพิ่มเติมโดย มาตรา 8 แห่งพระราชกำหนด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528

²⁹ บัญญัติเพิ่มเติมโดย มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

³⁰ บัญญัติเพิ่มเติมโดย มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

ภาคผนวก ง

- งบดุลอุตสาหกรรมรวมของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ปี 2537 - 2540
- งบกำไร - ขาดทุนของอุตสาหกรรมรวมของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ปี 2537 - 2540
- ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ปี 2537 - 2540

งบดุลอุตสาหกรรมของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์

: MILLION BAHT	1994	1995	1996	1997	ค่าเฉลี่ยบริษัท ฯ
ASSETS					
1. Cash and deposits at banks	21,446.400	29,506.500	25,579.400	5,042.400	246.271
2. Securities purchased under resale agreements	2,855.000	3,231.000	7,607.000	23,683.000	206.782
3. Investment in securities	135,599.100	191,899.200	207,249.700	64,663.500	1,930.970
4. Loans and finance business receivable	873,474.900	1,158,389.000	1,367,803.000	490,929.700	12,846.385
5. Securities business receivable	131,710.300	136,365.900	112,368.400	11,151.700	1,124.832
6. Property foreclosed	4,795.500	3,482.500	6,884.800	2,985.800	62.983
7. Customers' liabilities under acceptances	1,658.200	2,498.100	1,805.500	61.400	16.817
8. Premises & equipment	13,042.800	15,488.000	15,397.000	8,126.300	178.726
9. Other assets	16,293.500	19,784.800	23,247.800	9,041.200	227.554
LIABILITIES & EQUITIES					0.000
10. Borrowing & deposits	974,256.400	1,259,225.200	1,440,243.900	503,970.200	13,692.440
11. Securities sold under repurchase agreements	6,963.900	8,781.000	12,489.000	11,562.800	160.300
12. Securities business payable	11,610.300	9,235.600	7,872.900	1,364.100	88.641
13. Companies' liabilities under acceptances	1,658.200	2,498.100	1,805.500	61.400	16.817
14. Liabilities under rediscount bills	25,145.100	42,646.200	35,124.100	16,215.900	398.562
15. Debentures and subordinated debts	16,102.400	17,203.800	40,982.600	21,260.900	355.954
16. Other liabilities	32,694.300	39,230.500	36,058.800	13,851.300	395.596
17. Equities	132,445.100	181,824.600	193,366.300	47,378.400	1,733.022
TOTAL ASSETS, LIABILITIES AND EQUITIES	2,401,751.400	3,121,290.000	3,535,885.700	1,231,370.000	33,682.662
No. of companies	91	91	91	35	

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (http://www.bot.or.th/supwpublic/fin_data/1997/tst14.htm)

หมายเหตุ: 1. ค่าที่ได้แต่ละปีในตารางเป็นค่ารวมทุกบริษัท ตามจำนวนบริษัท ฯ (No. of companies) ของแต่ละปี

2. ค่าเฉลี่ยของบริษัท ฯ คำนวณโดยนำข้อมูลแต่ละปีมาหาค่าเฉลี่ยโดยหารด้วยจำนวนบริษัท ฯ

คือปี 2537 มี 91 บริษัท ปี 2538 มี 91 บริษัท ปี 2539 มี 91 บริษัท และปี 2540 มี 35 บริษัท

ให้นำข้อมูลที่ได้แต่ละปีมาคูณกัน เพื่อยกค่า 4 ปี

งบกำไร - ขาดทุน อุตสาหกรรมรวมของบริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์

: MILLION BAHT	1994	1995	1996	1997	ค่าเฉลี่ยบริษัท ฯ
1. Interest and Dividend Income	108,727.900	161,795.800	205,852.300	95,761.700	1,992.737
1.1 On loans and deposits	87,611.500	134,958.400	174,972.600	85,209.600	
1.2 On hire - purchases	11,268.800	14,402.000	16,946.700	4,637.400	
1.3 On securities investment	9,847.600	12,435.400	13,933.000	5,914.700	
2. Borrowing Expenses	75,870.500	128,290.200	159,387.600	74,654.500	1,531.951
2.1 Interest expenses and discounts	74,541.100	124,674.400	155,167.700	66,152.400	
2.2 Fees on borrowings	1,007.600	1,834.200	2,636.600	1,975.900	
2.3 Loss(gain)on exchange rate	321.800	1,781.600	1,563.300	6,526.200	
3. Provision for possible Loan Losses	2,824.000	2,300.200	5,966.900	37,292.500	296.900
4. Non-Interest Income	27,129.000	21,528.300	15,214.000	-1,775.700	162.787
4.1 Brokerage fees	14,283.400	10,005.700	8,142.500	2,896.700	
4.2 Gain(loss) on securities	6,534.300	5,756.200	1,814.400	-5,943.200	
4.3 Services and Fees	6,311.300	5,766.400	5,257.100	1,266.800	
5. Operating Expenses	22,927.300	26,091.100	32,867.500	11,449.900	312.241
5.1 Salaries and employee benefits	9,342.800	10,687.100	11,769.400	3,837.800	
5.2 advertising and promotion	599.100	582.500	591.800	68.200	
5.3 Other operating expenses	12,985.400	16,821.500	20,506.300	7,543.900	
6. Other Income (Expense)	1,388.400	3,741.500	917.800	250.800	18.406
7. Earning Before Income Tax	35,623.500	28,384.100	23,762.100	-39,712.200	-42.533
8. Income Tax	9,735.800	6,998.500	7,052.400	-198.200	63.932
9. Extraordinary Items	460.500	88.200	39.500	57.800	2.029
10. Net Profit (Loss)	26,348.200	21,473.800	16,749.200	-39,456.200	-104.437
No. of Companies	91	91	91	35	

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย(http://www.bot.or.th/fin_data/1997/fin1.htm)

หมายเหตุ 1. ค่าที่ได้แต่ละปีในตารางเป็นค่ารวมทุกบริษัท ตามจำนวนบริษัท ฯ (No. of companies) ของแต่ละปี

2. ค่าเฉลี่ยของบริษัท ฯ คำนวณโดยนำข้อมูลแต่ละหัวข้อ ของแต่ละปีมาหาค่าเฉลี่ยโดยหารด้วยจำนวนบริษัท ฯ

คือปี 2537 มี 91 บริษัท ปี 2538 มี 91 บริษัท ปี 2539 มี 91 บริษัท และปี 2540 มี 35 บริษัท

แล้วนำข้อมูลที่ได้แต่ละปีมารวมกัน เฉลี่ยหารด้วย 4 ปี

ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมประเภทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์ปี 2537 - 2540

1. วัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)	
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	1.173
2. วัดความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ (Profitabilities Ratios)	
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	-0.06
กำไรสุทธิต่อรายได้ (%)	-4.804
3. วัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สิน (Turnover Relationships Ratios)	
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-0.006
4. วัดความมั่นคงของผู้กู้ (Leverage Ratios)	
อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น	0.673
อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น	8.718
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.897

หมายเหตุ: อัตราส่วนที่ได้คำนวณจากงบดุล และงบกำไร - ขาดทุนอุตสาหกรรมรวมของ
บริษัทเงินทุนและเงินทุนหลักทรัพย์



ประวัติผู้วิจัย

นางสาวประไพ ธีญะประกอบ เกิดที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2509 เข้าเรียนที่โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อปีการศึกษา 2527 และได้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยพายัพในคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว จนจบการศึกษา ได้รับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ. 2531

